

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

LEARNING ACTIVITY PACKAGE ON PROFESSIONAL
LEARNING COMMUNITY CONCEPT IN THAI LANGUAGE
SUBJECT FOR PRIMARY 6 STUDENTS

จิรัชญา สายจิ้น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

จรัชญา สายจีน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2561

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Learning Activity Package on Professional Learning Community
Concept in Thai Language Subject for Primary 6 Students

ชื่อ - นามสกุล นางจิรัชญา สายจีน
สาขาวิชา เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ทัศนพร แสงสว่าง, ปร.ค.
ปีการศึกษา 2561

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เทียมยศ ปะสาวะโน, ศษ.ค.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิฑูรย์ สุันทรัตนกมล, ปร.ค.)

..... กรรมการ
(อาจารย์นพพล พรมณี, Ed.D.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนพร แสงสว่าง, ปร.ค.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล, ค.อ.ม.)

วันที่ 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2561

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ชื่อ - นามสกุล	นางจิรัชญา สายจิน
สาขาวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ทศพร แสงสว่าง, ประ.ด.
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีของกลุ่มตัวอย่างไม่อิสระ

ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 82.50/81.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 38.20 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.52 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 81.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.58 มีค่าการทดสอบค่าที ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 44.50 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ ภาษาไทย ประถมศึกษาปีที่ 6

Thesis Title	Learning Activity Package on Professional Learning Community Concept in Thai Language Subject for Primary 6 Students
Name – Surname	Mrs. Jiratchaya Sayjeen
Program	Educational Technology and Communications
Thesis Advisor	Miss Thosporn Sangsawang, Ph.D.
Academic Year	2018

ABSTRACT

The objectives of this study were 1) to find out the efficiency of Learning Activity Package on Professional Learning Community concept (LAP on PLC) in Thai language subject for primary 6 students, 2) to compare students' learning achievements before and after using LAP on PLC, and 3) to study primary 6 students' satisfaction towards LAP on PLC in Thai language subject.

The sample group of this research was consisted of 30 primary 6 students in Chumchonlertphinitphittayakhom School who were studying in the second semester of academic year 2017. The research instruments included a set of Learning Activity Package on Professional Learning Community concept in Thai language subject for primary 6 students, a pre-test and a post-test in Thai language subject, and students' satisfaction questionnaires towards the LAP on PLC in Thai language subject for primary 6 students. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation and dependent t-test.

The research revealed that the Learning Activity Package on Professional Learning Community concept in Thai language subject for primary 6 students had passed the standard criterion with an efficiency level of 82.50/81.33. Moreover, the students' learning achievement after using the LAP on PLC in Thai language subject was higher than before using the LAP on PLC. The students' pre-test score was $\bar{X}=38.20$, S.D.=5.52; and their post-test score was $\bar{X}=81.33$, S.D.=4.58. The t-test score between pre-test and post-test was 44.50. There was a significant difference between pre-test and post-test scores at the .05 level of significant. In addition, the primary 6 students' satisfaction towards LAP on PLC in Thai language subject was at a very high level with the mean score of 4.80.

Keywords : learning activity package, professional learning community, Thai language, primary 6 students

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทียมยศ ปะสาวะโน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ สุนทรกนกพงษ์ อาจารย์ ดร.นพดล พรามณี ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสอบ และ อาจารย์ ดร.ทศพร แสงสว่าง อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล อาจารย์ ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ อาจารย์ ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์บรรเลง สระมูล ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา อาจารย์ ดร.ณัฐพงษ์ ไตมัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวัจัสตตากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธิ พิกุลทอง ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา นางพนมวัน วรคัลย์ นางศิริพร พงษ์เนตร นางอร่าม เก่งการ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนคำแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนเลิศพิทยาคม ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้คำแนะนำในหลายๆ ด้าน จนวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชา บ่มเพาะจนผู้วิจัยสามารถนำเอาหลักการมาประยุกต์ใช้ และอ้างอิงในการวิจัยในครั้งนี้ คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเพื่อบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ครอบครัว ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ และบทความต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยจนสามารถทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

จิรัชญา สายจิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	13
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	13
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	14
1.5 คำจำกัดความในการวิจัย.....	15
1.6 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	17
1.7 ประโยชน์ที่ได้คาดว่าจะได้รับ.....	18
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	19
2.2 ขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	23
2.3 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้.....	30
2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตร แกนกลาง พ.ศ. 2551.....	32
2.5 ความรู้ด้านทักษะการอ่าน.....	34
2.6 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC).....	38
2.7 จิตวิทยาการเรียนรู้.....	44
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	52
3.1 แบบแผนการทดลอง.....	52
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	59
3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
4.2 ผลการวิเคราะห์.....	64
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
5.1 วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
5.2 สรุปผลการวิจัย.....	70
5.3 การอภิปรายผล.....	70
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	73
5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	80
ภาคผนวก ข วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร.....	91
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	141
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	179
ภาคผนวก จ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	210
ภาคผนวก ฉ ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ.....	218
ภาคผนวก ช ผลวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (E ₁ /E ₂).....	227

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก ซ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	234
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	237
ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างสื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชา ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	239
ประวัติผู้เขียน.....	243

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design.....	52
ตารางที่ 4.1 รายงานสรุปผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	65
ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มีอาชีพ วิชาภาษาไทย.....	65
ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	66

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	17

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ และเกิดทักษะการเรียนรู้ ผู้สอน เลือกลงมือ ออกแบบกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหา วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และแบบฝึกหัด ให้เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ชุดกิจกรรมมีลักษณะเป็นสื่อประสม (Multimedia) มีเนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ในวิชานั้นๆ โดยจัดเอาไว้เป็นชุดๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่อง กระเป๋า และแผ่นซีดี-รอม เพื่อให้ง่ายสะดวกต่อการนำมาใช้และการจัดเก็บ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ คู่มือครู คู่มือนักเรียน คู่มือการใช้สื่อการสอน (ทศพร แสงสว่าง, 2559, น.1) เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองจนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ด้วย

การอ่านเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ ที่ส่งเสริมให้เกิดความเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดแนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านมีหลายประเภท เช่น การอ่านให้เกิดความรู้ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การอ่านอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และการอ่านเพื่อความจรรโลงใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เขาวเรศ ผิวเหมาะ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง นิทานเบิกบานใจ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพ การสอนภาษาไทยบรรลุวัตถุประสงค์ มีประโยชน์ทุกด้านและทุกโอกาส ซึ่งการอ่านที่ดีนั้นเกิดจากทักษะการฝึกฝนและการเรียนรู้การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่านโดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์เหล่านั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน ดังนั้นการอ่านจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านได้ ซึ่งผู้อ่านจะได้รับความรู้

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนเพื่อให้เกิดความชำนาญในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปปฏิบัติจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.37) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน

ระดับประถมศึกษา เพื่อสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ การคิด และการแก้ปัญหา ร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้
อื่นๆ เพื่อให้คนไทยใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
ส่งเสริมการมีนิสัยรักการอ่าน มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด ภูมิใจในความ
งาม อนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญาไทย รักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติตลอดไป สอดคล้องกับ
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (2545, น.14) กำหนดให้
ภาษาไทย เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมี
ประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ และใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม สร้างความเข้าใจ และการคิด
วิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) เป็นรูปแบบการ
พัฒนาที่เกิดจากการรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และ
นักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้น
ความสำเร็จหรือประสิทธิผลของนักเรียนเป็นสำคัญ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีความ
หลากหลายตามความสนใจ และศักยภาพของนักเรียน และเน้นการสอนนักเรียนเป็นรายบุคคล ที่ให้
นักเรียนลงมือปฏิบัติ กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ การตั้งคำถาม ใช้
สื่อและเทคโนโลยี บูรณาการเชื่อมโยงกลุ่มสาระ การประเมินตามสภาพจริง และให้ข้อมูลย้อนกลับ
และติดตามผล รวมทั้งการช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิจารย์ พานิช (2555)
พบว่า การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพทั้ง
ด้านวิชาชีพ และผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน และเพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจ และเป้าหมาย
ของโรงเรียนมากขึ้น มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนรู้ ลดความรู้สึกลดเดี้ยวต่อ
ภาระงานสอนของครู ให้สอดคล้องกับลักษณะของนักเรียนได้อย่างชัดเจน รวดเร็วและยั่งยืน ลดอัตรา
การตกชั้นของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์
และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่
เหมือนกันและลดลงชัดเจน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มครู สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ
เขต 2 ด้วยแบบสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิชาภาษาไทย พบว่า ครูมีความต้องการพัฒนากระบวนการสอนตามกระบวนการชุมชนการเรียนรู้มือ
อาชีพซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนากระบวนการทางวิชาการที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบาย
ขับเคลื่อนให้การจัดการเรียนการสอนเสริมสร้างประสิทธิภาพให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา
ซึ่งร้อยละ 95 ประสบปัญหาดังต่อไปนี้ ขาดทักษะการอ่าน การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสมตาม

กาลเทศะ การคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ส่วนในความต้องการของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ครูมีความต้องการความช่วยเหลือร้อยละ 95 ในด้านต่างๆ ดังนี้ เทคนิควิธีการสอนภาษาไทย การสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และการผลิตสื่อการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเห็นความสำคัญของการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงได้ทำวิจัยเรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนเพิ่มขึ้น นักเรียนตระหนักรู้เห็นความสำคัญของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสม และเห็นคุณค่าของภาษาไทย เกิดทักษะการอ่านที่ดีขึ้น และสามารถแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

1.3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มากกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย อยู่ในระดับมากขึ้นไป

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.4.1 เนื้อหาในชุดกิจกรรมกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

1.4.1.1 หน่วยที่ 1 การอ่านคำในภาษาไทย ประกอบด้วย เรื่อง ความหมายของคำ ชนิดของคำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวสะกดการันต์

1.4.1.2 หน่วยที่ 2 หลักภาษาไทย ประกอบด้วย การใช้พจนานุกรม การผันวรรณยุกต์ และประโยค

1.4.1.3 หน่วยที่ 3 การใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย การใช้คำราชาศัพท์ การใช้ประโยคสื่อสาร และการใช้คำ

1.4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.4.2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 60 คน

1.4.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive - Sampling) มีการจัดแบบคละระดับสติปัญญาตามเกรดเฉลี่ย จำแนกได้เป็นเด็กเรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน

1.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

1.4.3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variable) ได้แก่

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1.4.3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย ในระดับมากขึ้นไป

1.4.4 ระยะเวลาทำการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ภาคการเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2560 – มีนาคม 2561

1.5 คำจำกัดความในการวิจัย

1.5.1 ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสมประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน สื่อประกอบการสอนที่สอดคล้องระหว่างเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตรงตามตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ที่เน้นกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถเรียนรู้พัฒนาได้ด้วยตนเอง และบรรลุวัตถุประสงค์

1.5.2 แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ (Professional Learning Community : PLC) หมายถึง แนวคิดที่ผสมผสานเน้นกิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาด้วยตนเอง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์ อย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) และสะท้อนคิด (See) แล้วประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหา ทำให้สามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนได้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน อย่างยั่งยืน

1.5.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย หมายถึง สาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 การอ่านคำในภาษาไทย ประกอบด้วยเรื่อง ความหมายของคำ ชนิดของคำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีตัวสะกดการ์ันต์ หน่วยที่ 2 หลักภาษาไทย ประกอบด้วย การใช้พจนานุกรม การผันวรรณยุกต์ และประโยค และหน่วยที่ 3 การใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย การใช้คำราชาศัพท์ การใช้ประโยคสื่อสาร และการใช้คำ

1.5.4 การหาประสิทธิภาพ หมายถึง การทดสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน Event1/Event2 หรือ 80/80 โดยจำแนกระดับตามเกณฑ์มาตรฐานได้ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.7-19)

1.5.4.1 เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหน้า หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกระบวนการระหว่างเรียน
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการ
เรียนรู้มืออาชีพ

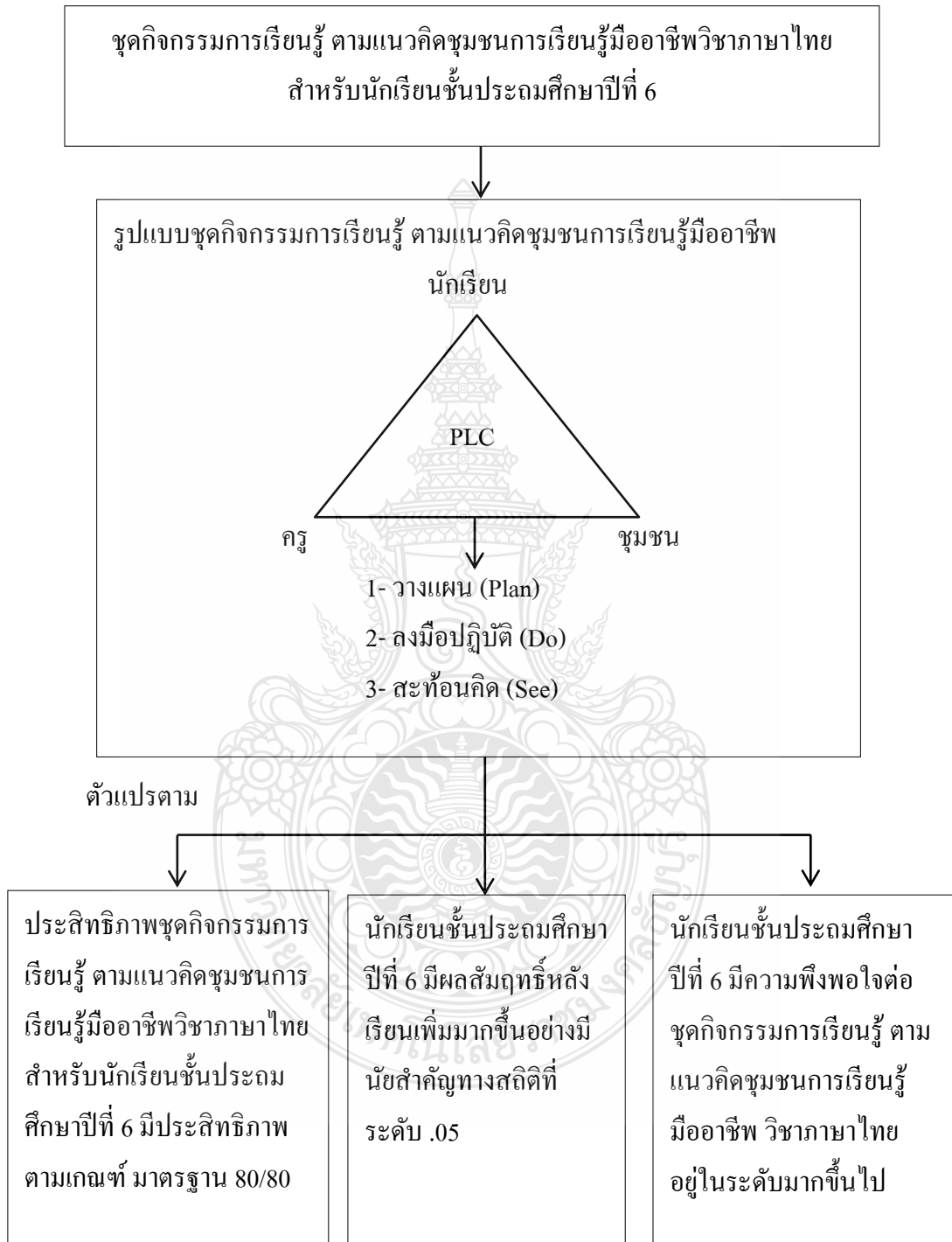
1.5.4.2 เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกระบวนการหลังเรียนของ
นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการ
เรียนรู้มืออาชีพ

1.5.5 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 30 คน
ที่เป็นโรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม ตำบลบึงคำพร้อย อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ภาคเรียนที่ 2
ประจำปีการศึกษา 2560 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2560 – เดือนมีนาคม 2561

1.6 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

ตัวแปรต้น

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ

1.7.2 ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย ที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

1.7.3 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย สามารถประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนได้ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน อย่างยั่งยืน นักเรียนได้เรียนรู้จากเนื้อหาเป็นรูปธรรม เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดสิ่งเร้าในความอยากที่จะเรียนรู้ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยได้จัดเป็นหัวข้อดังรายการต่อไปนี้

- 2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.2 ขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.3 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- 2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ. 2551
- 2.5 ความรู้ด้านทักษะการอ่าน
- 2.6 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนแห่งการเรียนรู้มืออาชีพทางวิชาชีพ (PLC)
- 2.7 จิตวิทยาการเรียนรู้
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1.1 ความหมายของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้เรียนสามารถศึกษาและใช้สื่อต่างๆ ในชุดกิจกรรมได้ด้วยตนเอง ได้แก่ หัวข้อที่จะเรียน วิธีสอนและกิจกรรม วัสดุอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล และขั้นตอนการทำกิจกรรมต่างๆ อย่างชัดเจน ผู้สอนคอยให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และช่วยลดภาระการสอนของครู ซึ่งได้มีนักวิชาการให้ความหมายของชุดกิจกรรม ดังนี้

บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2542, น.91) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอน เป็นสื่อผสม (Multi Media) มีตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามที่ต้องการ สื่อที่นำมาใช้ร่วมกันจะช่วยเสริมประสบการณ์ซึ่งกันและกันตามลำดับหัวข้อเนื้อหาประสบการณ์ในแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ

สุภารัตน์ ไม้พงสาวงค์ (2543, น.52) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อการสอนที่ครูสร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และนำหลักทางจิตวิทยามาจัดกิจกรรมประกอบการเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์

ปิยพงษ์ สุริยพรหม (2546, น.63-64) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สื่อต่างๆ หลายชนิด เพื่อก่อให้เกิดความสมบูรณ์ในตัวเอง มีลักษณะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ของการสร้าง เพื่อให้ผู้ใช้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก๊อด (Good, 1973, p.306) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง โปรแกรมกิจกรรมทางการสอน ได้แก่ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียน คู่มือครู เนื้อหา แบบทดสอบ ข้อมูลที่เชื่อถือได้มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงการเรียนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนแต่ละคนได้ศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ

ทศพร แสงสว่าง (2556, น.3) กล่าวว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง ชุดสื่อผสมที่มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนการสอน สื่อประกอบการสอน บรรจุไว้ในกล่องเดียวกัน

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรม หมายถึง สื่อประสมที่มีการวางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ และมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์แก่นักเรียน ช่วยให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

2.1.2 ประเภทของชุดกิจกรรม

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, น.175) ได้แบ่งชุดกิจกรรมตามลักษณะของการใช้ออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1.2.1 ชุดกิจกรรมแบบการบรรยาย หรือ ชุดการเรียนการสอนสำหรับครูใช้กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนให้ครูใช้ประกอบคำบรรยายเพื่อเปลี่ยนบทบาทการพูดของครูให้ลดน้อยลง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนมากขึ้น ชุดกิจกรรมนี้จะมีกิจกรรมที่ใช้กับนักเรียนทั้งชั้น

2.1.2.2 ชุดกิจกรรมแบบกลุ่ม มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกัน และอาจจัดการเรียนการสอนในรูปแบบศูนย์การเรียน ชุดการเรียนการสอนแบบกลุ่มจะประกอบด้วย ชุดกิจกรรมที่มีจำนวนหน่วยการเรียนประกอบ สื่อการเรียน ตามจำนวนผู้เรียน สื่อการเรียนรู้อยู่ในรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้รายบุคคล หรือสื่อกิจกรรมกลุ่ม เรียกว่า ชุดกิจกรรมกลุ่มผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ และสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง

2.1.2.3 ชุดกิจกรรมรายบุคคล เป็นชุดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ ขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ตามลำดับขั้นความสามารถของแต่ละบุคคล มีการทดสอบประเมินผลความก้าวหน้า กิจกรรมรายบุคคลส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ให้พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองไปจนถึงขีดความสามารถโดยไม่ต้องเสียเวลารอคอยผู้อื่น ชุดกิจกรรมแบบนี้เรียกว่า กิจกรรมโมดูล

2.1.3 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม

บุญเกื้อ ครหาเวช (2542, น.94-97) กล่าวว่า องค์ประกอบของชุดกิจกรรมมีดังต่อไปนี้

2.1.3.1 คู่มือ เป็นคู่มือครู คู่มือนักเรียน แผนการสอนกิจกรรม ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด อาจทำเป็นเล่มหรือแผ่นพับ

2.1.3.2 บัตรคำสั่งหรือคำแนะนำ เป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียนหรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายละเอียดยิ่งจะประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา คำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรม และการสรุปบทเรียน

2.1.3.3 เนื้อหาสาระและสื่อ ประกอบด้วย บทเรียน โปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง ตัวอย่างจริง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในกล่องมีคำชี้แจง ตามบัตรกำหนดไว้ให้

2.1.3.4 แบบประเมินผล ผู้เรียนทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดเดียวกันอาจเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำลงในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูกจับคู่ผลการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น โดยบรรจุในกล่องหรือในซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกต่อการใช้ นิยมแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ได้แก่ กล่องสื่อการสอน และบัตรบอกชนิดสื่อการเรียนการสอนเรื่องตามลำดับการใช้บันทึกการสอนและอุปกรณ์การสอน

สำหรับชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นชุดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม มีการบรรยายประกอบการใช้สื่อประสม การทดลอง การใช้คำถาม และการตอบคำถามของนักเรียน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ใช้กระบวนการกลุ่มในการแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบ การแก้ปัญหาาร่วมกัน ตลอดจนการให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิด PLC โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม ร่วมกันทำกิจกรรม

2.1.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม

ชุดกิจกรรมเป็นสื่อประสมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการเรียน ซึ่งมีผู้กล่าวถึงประโยชน์มากมาย ดังนี้

ประเสริฐ สำเภารอด (2552, น.16) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนของนักเรียน สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เรียนรู้ตามระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และยังสามารถสร้างความพร้อม ความมั่นใจให้กับครูผู้สอน เพื่อให้ครูผู้สอนสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุษา คำประกอบ (2530, น.33) กล่าวว่า ชุดกิจกรรมทำให้นักเรียนสามารถทดสอบตัวเองก่อนเรียนและทดสอบตัวเองได้ทันทีเวลาไหนก็ได้หลังจากเรียนเสร็จแล้ว ทำให้ทราบผลการเรียนของตนเองทันที อีกทั้งยังสามารถนำบทเรียนไปเรียนได้ตามความพอใจไม่จำกัดในเรื่องของเวลาและสถานที่ ทำให้นักเรียนมีโอกาสดูได้พบปะกับผู้สอนมากขึ้น เพราะนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูก็มีเวลาให้คำปรึกษากับนักเรียนที่มีปัญหาในขณะใช้ชุดกิจกรรมด้วยตนเอง นักเรียนจะได้รับคะแนนอย่างไร ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนเอง ไม่มีคำว่าสอบตกสำหรับนักเรียน แต่จะทำให้นักเรียนกลับไปศึกษาเรื่องเดิมใหม่อีกครั้ง จนประสบผลสำเร็จได้ตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ ถึงคุณค่าของชุดกิจกรรมตามแนวคิดของแฮริสเบอร์เกอร์

สมจิต สวธไพบุลย์ (2535, น.39) ได้กล่าวถึงข้อดีของชุดกิจกรรมไว้ ดังนี้

1) ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามอัตราและความสามารถของแต่ละบุคคล

2) ช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนครู

3) ใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่เรียนไม่ทัน

4) ช่วยไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายจากการเรียนที่ต้องทบทวนซ้ำซาก

5) สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ไม่จำเป็นต้องเรียนพร้อมกัน

7) นักเรียนตอบผิดไม่มีผู้เยาะเย้ย

8) นักเรียนไม่ต้องคอยฟังสิ่งที่ครูสอน

9) ช่วยลดภาระของครูในการสอน

10) ช่วยประหยัดรายจ่ายอุปกรณ์นักเรียนที่มีจำนวนมาก

11) ผู้เรียนจะเรียนเมื่อใดก็ได้

12) การเรียนไม่จำกัดเรื่องเวลาและสถานที่

13) ส่งเสริมความรับผิดชอบแก่ผู้เรียน

สรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนมีอิสระในการเรียนรู้ เกิดทักษะกระบวนการคิดในด้านต่างๆ สามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาและสถานที่ ปฏิบัติซ้ำเพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากยิ่งขึ้น หากไม่เข้าใจสามารถนำมาศึกษาเรียนรู้ได้ใหม่อยู่เสมอ ช่วยลดบทบาทหน้าที่ในการสอนของครู

เปิดโอกาสให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญในการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ทำให้นักเรียนรู้จุดมุ่งหมายที่ชัดเจน รู้วิธีการที่จะบรรลุเป้าหมาย และรู้จักทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่องานตัวเอง ซึ่งจะช่วยให้แก่นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ขั้นตอนการผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การผลิตชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้จากแนวคิดการผลิตชุดการสอน มีดังนี้ (ทศพร แสงสว่าง, 2556, น.22-23)

2.2.1 การประยุกต์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลการเรียนการสอนจะต้องคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการเรียนตามระดับสติปัญญา ความสามารถ และความสนใจ โดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

2.2.2 ความพยายามที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนการสอนไปจากเดิม จากการยึดครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นการจัดประสบการณ์เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อหรือวิธีการต่างๆ การนำสื่อการสอนมาใช้จะต้องให้ตรงกับเนื้อหาและประสบการณ์ตามหน่วยการสอนของวิชาต่างๆ การเรียนในลักษณะนี้ผู้เรียนจะเรียนจากครูเพียง 1 ใน 4 ส่วน ส่วนที่เหลือผู้เรียนจะเรียนจากสื่อด้วยตนเอง

2.2.3 การใช้สื่อการสอนได้เปลี่ยนแปลงและขยายตัวออกไป จากการใช้สื่อเพื่อช่วยครูมาเป็นการใช้สื่อเพื่อช่วยผู้เรียนในการเรียนรู้ เพราะการใช้สื่อได้ครอบคลุมไปถึงการใช้วัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือต่างๆ รวมทั้งกระบวนการและกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนรูปแบบ การใช้สื่อต่างๆ มาช่วยในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

2.2.4 ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับสภาพแวดล้อมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นจัดกิจกรรมแบบกลุ่มสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมร่วมกัน ตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่ม จึงเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ซึ่งนำมาสู่การจัดระบบการผลิตสื่อออกมาในรูปของ “ชุดการสอน”

2.2.5 การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ได้ยึดหลักจิตวิทยาการเรียนรู้มาโดยจัดสภาพการณ์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีทางเลือกในการตัดสินใจ หรือการทำงานของตนถูกหรือผิดอย่างไร มีการเสริมแรงบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่สิ่งๆ ที่ผู้เรียนทำถูก หรือคิดถูก และค่อยเรียนรู้ไปทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจ การจัด

สภาพการณ์ที่จะเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ตามนัยดังกล่าวข้างต้นจะมีเครื่องมือช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง

2.2.6 องค์ประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ใช้แนวคิดตามองค์ประกอบของการผลิตชุดการสอน ที่สร้างขึ้นมีหลายลักษณะขึ้นกับวัตถุประสงค์การใช้จะมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันตามลักษณะการใช้งาน ซึ่งอาจมีส่วนประกอบ คือ คู่มือผู้สอน คู่มือผู้เรียน บัตรคำสั่งการมอบหมายงาน สื่อประกอบการสอน เนื้อหาสาระ การประเมิน มีรายละเอียด ดังนี้

2.2.6.1 คู่มือครู เป็นคู่มือสำหรับครูผู้สอน ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรม อาจจะเป็นเล่ม แผ่นซีดี-รอม หรือแผ่นพับก็ได้ ดังมีรายละเอียด ส่วนประกอบการเขียนคู่มือครู ดังนี้

1) คำนำ การเขียนคำนำจะต้องครอบคลุมองค์ประกอบ ดังนี้ สาระสังเขป โดยย่อของเนื้อหาสาระวิชา ความมุ่งหมายรายวิชา ประโยชน์ที่คาดว่าผู้เรียนและผู้สอนจะได้รับ ซึ่งเป็นส่วนที่แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของผู้ผลิต เพื่อให้ผู้ใช้ได้เห็นคุณค่าของชุดการสอน และเป็นการชี้แจงให้ผู้ใช้ทราบถึงคุณปัญหา จุดอ่อนและจุดเด่นต่างๆ ในกรณีที่ชุดการสอนได้ผ่านการหาประสิทธิภาพมาแล้ว ควรบอกระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนออกเป็นค่าแสดงไว้ด้วย

2) คำชี้แจงส่วนประกอบของชุดการสอน เป็นส่วนที่ต้องเขียนระบุเพื่อกระตุ้นให้มีการตรวจตราวัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ก่อนการนำไปใช้ในการเรียนการสอนจริง เช่น ชุดกิจกรรมรายวิชานั้น ประกอบด้วย คู่มือครู คู่มือนักเรียน สไลด์ แผ่นใส ภาพประกอบ ฯลฯ

3) คำชี้แจงสำหรับผู้สอน เป็นการกำหนดสิ่งที่ครูควรปฏิบัติหรือสิ่งที่ครูต้องเตรียมก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาเรื่องนั้นๆ เพื่อจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) คำชี้แจงสำหรับผู้เรียน การกำหนดสิ่งที่ครูและนักเรียนจะต้องจัดเตรียม และจัดหาไว้ล่วงหน้าก่อนการสอน ครูจะต้องแจ้งให้ผู้เรียนเตรียมตัวก่อนการเรียนการสอนจะเกิดขึ้น เช่น การไปยืมอุปกรณ์จากหน่วยงานอื่น การเตรียมวัสดุสิ้นเปลืองและสื่อการสอนอื่นที่มีได้เก็บไว้ในชุดการสอน เช่น การเตรียมอุปกรณ์ประกอบการบันทึกข้อความ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในการประกอบการเรียน

5) คำชี้แจงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน เป็นการเขียนข้อชี้แจงแสดงบทบาทที่ครูและผู้เรียนควรปฏิบัติในเวลาเรียน ผู้สอนควรจะต้องเป็นผู้ชี้แจงบทบาทของผู้เรียนให้ทราบก่อนใช้ชุดการสอนทุกครั้ง อาจจะมีหรือไม่มีก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและความสอดคล้องกับ เนื้อหาวิชาที่ใช้สอน

6) แผนผังแสดงจัดห้องเรียน มีการอธิบายการจัดห้องเรียน พร้อมทั้งทำแผนผังแสดงศูนย์กิจกรรมต่างๆ เช่น ตัวอย่าง การจัดห้องเรียนการใช้ชุดการสอนด้วยคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่าย

7) แผนการจัดการเรียนรู้ หรือแผนการสอน เป็นส่วนที่กำหนดสิ่งต่อไปนี้ให้ผู้รู้ชุดการสอนได้ทราบ

8) ประเภทของจุดประสงค์การสอน มี 2 ประเภท คือ จุดประสงค์ทั่วไปเขียนขึ้นกว้างๆ เพื่อให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ ทักษะ ทศนคติ จุดประสงค์การสอนประเภทนี้สังเกตและวัดผลได้ยาก และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ซึ่งวัดผลได้ง่ายกว่าจุดประสงค์ทั่วไป เพราะมีเกณฑ์และกำหนดพฤติกรรมที่ครูผู้สอนตั้งไว้และสังเกตได้ง่าย

9) ลักษณะของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การเขียนจุดประสงค์ของการสอนจะต้องระบุถึงพฤติกรรมว่า ผู้เรียนสามารถจะแสดงพฤติกรรมอะไรบ้างจึงจะเป็นที่ยอมรับว่าได้เรียนรู้ตามต้องการ การระบุถึงสถานการณ์เงื่อนไข หรือสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนรู้แสดงพฤติกรรมนั้นจะต้องระบุเกณฑ์ที่ยอมรับด้วย ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาแล้วเป็นลักษณะการเขียนจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรมการเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่สมบูรณ์มีหลักเกณฑ์การเขียน คือ ใช้คำที่เป็นกริยาแสดงการกระทำที่สังเกตเห็นได้ (Active Verb) เช่น บอก จำแนก อธิบาย เป็นต้นและกำหนดสิ่งที่จะให้กระทำ (Content Conference) เช่น บอกชนิดของฟิล์ม เป็นต้น

10) กำหนดเกณฑ์ของการกระทำ (Standard Competency) เช่น แสดงวิธีการจับกลิ้งอย่างถูกต้อง 3 วิธี การเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สัมพันธ์กับหัวข้อย่อยของเนื้อหาหลังจากศึกษาเนื้อหาของสื่อที่จะผลิตดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ขึ้นต่อไปเราจะต้องนำเนื้อหาที่ศึกษามาแบ่งเป็นหัวข้อย่อยโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด โดยเขียนให้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนก่อน-หลังเนื้อหาที่จะเรียนก่อนจะเป็นพื้นฐานของหัวข้อเนื้อหาย่อยถัดไป ทั้งนี้เพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและการเขียนโครงการเรื่องตามลำดับ เมื่อได้หัวข้อเนื้อหาย่อยแล้วก็จึงเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับเนื้อหานั้นๆ

11) การกำหนดโครงสร้างเนื้อหาได้มาจากการวิเคราะห์เนื้อหาโดยทำ การศึกษาเนื้อหาที่จะผลิต เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องกระทำโดยละเอียด เพื่อให้สื่อการสอนนั้นมีความสมบูรณ์และถูกต้องในเนื้อหาวิชาการ การศึกษาเนื้อหาอาจกระทำได้โดยการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา ผลการวิจัย การทดลอง จากตัวบุคคลโดยการสัมภาษณ์ จากสถานที่ เป็นต้น การศึกษาเนื้อหาอาจใช้เกณฑ์ในการพิจารณา คือ มีเนื้อหาเฉพาะอะไรบ้างที่จะสอน หรือให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดย พิจารณาตามความเหมาะสมให้เพียงพอและให้อยู่ในขอบเขตของจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และมีข้อเท็จจริง ความคิด

รวบยอด กฎ หลักการและทฤษฎี อะไรบ้างที่สัมพันธ์กับเรื่องที่จะสอนนั้นๆ โดยพิจารณากำหนด เสนอให้เป็นขั้นตอนเพื่อความเข้าใจ ใฝ่ง่าย และรวดเร็ว

12) ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ การกำหนดเนื้อหาด้วยการแบ่ง หน่วย บทเรียน หัวข้อเรื่อง อาจทำได้หลายลักษณะ แต่จะอธิบายเพียง 2 ลักษณะ คือ โครงร่างแบบ รายงาน การเขียนจะเรียงลำดับด้วยการกำหนดหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และกำกับด้วยหมายเลขไว้ ข้างหน้าหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย แต่การกำหนด ไม่ควรแบ่งหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อยโดยใช้หมายเลข กำกับเกินกว่า ทศนิยมสามตำแหน่ง และ โครงร่างแบบตาราง การเขียนจะบรรจุข้อความลงใน ตาราง โดยการกำหนด หน่วยที่ บทที่ หัวเรื่องที่ และหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย จากที่ผ่านการวิเคราะห์ เนื้อหา แล้วกำกับด้วยตัวเลขหัวข้อใหญ่ หัวข้อย่อย และระบุเวลาการสอนทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ

13) กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนตามที่กำหนดไว้ของ หลักสูตรการศึกษานั้นๆ

14) สื่อการสอน เป็นการกำหนดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ นำมาใช้ประกอบการสอนในเนื้อหาการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา เช่น ตัวอย่างการกำหนดสื่อการ สอน สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ บัตรภาพสัตว์ จุดศึกษาบริเวณโรงเรียน ใบงาน

15) การประเมินผล เป็นการกำหนดเพื่อเขียนกระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนถึง เป้าหมายที่ได้จากผลการคาดหวังทางการเรียน ที่เรียกว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ หรือจุดมุ่งหมายการ เรียนรู้ ดังนั้น เกณฑ์การประเมินจะทำให้ผู้เรียนรู้ถึงระดับคะแนนหรือเกณฑ์การให้คะแนนของครูต่อ การปฏิบัติกิจกรรมหรือการส่งผลงานที่ผู้สอนมอบหมายการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

2.2.6.2 คู่มือนักเรียน

1) คู่มือนักเรียน ต้องใช้ควบคู่กับชุดกิจกรรม ประกอบด้วย แบบทดสอบ ก่อนเรียน ใบความรู้ ใบงาน แบบฝึกปฏิบัติ ในคู่มือนักเรียนจะเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ผู้เรียนต้อง ปฏิบัติตามที่ละขั้นตอนตามลำดับก่อนหลัง โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดไว้ในคู่มือนักเรียนเพื่อสร้าง องค์ความรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น การทำแบบฝึกหัดจะกำหนดแยกเป็นหน่วย หรือรวมเป็นเล่มโดยเรียงลำดับตั้งแต่ หน่วยที่ 1 เป็นต้นไป แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสมบัติส่วนตัวของ ผู้เรียน แต่ต้องเก็บไว้ที่ชุดการสอนเป็นตัวอย่าง 1 ชุดเสมอ ในชุดการสอน 1 ชุดจะต้องมีคู่มือผู้เรียนให้ ครบจำนวนผู้เรียน

2) หลักในการเขียนแบบฝึกปฏิบัติหรือคู่มือนักเรียน

3) การเขียนแบบฝึกปฏิบัติในวิชาต่างๆ จะไม่เหมือนกัน มีวิธีการเขียนคำชี้แจงการใช้แบบฝึกปฏิบัติเอาไว้ชัดเจน ซึ่งผู้เรียนจะวางแผนไว้เอง (สำหรับการสอนรายบุคคล) ซึ่งเรียกว่า ใบแนะนำ แผนการจัดการเรียนรู้ที่อธิบายพอสังเขป โดยเฉพาะ ความคิดรวบยอด วัตถุประสงค์กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน และการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนทราบ ทิศทาง เป้าหมาย และบทบาท สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นประมวลสาระเนื้อหาของรายวิชานั้น หน่วยนั้น เรื่องนั้น ควรมีการออกแบบให้เด่นสะดุดตา น่าสนใจ น่าอ่าน ใช้ภาษาที่เป็นกันเอง และมีภาพประกอบเพื่อให้เนื้อหาที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ใบความรู้ เป็นการเขียนเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องต่างๆ ควรให้ตรงกับเนื้อหาในบัตรกิจกรรม บัตรเนื้อหา หรือประสบการณ์อื่นใดที่ผู้สอนกำหนด ไว้ในชุดกิจกรรมของตนเอง

4) การเขียนบัตรคำสั่ง เพื่อกำหนดแนวทางการเรียนให้นักเรียนดำเนินการเรียน หรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้มักอยู่ในรูปของกระดาษแข็งขนาด 6 X 8 นิ้ว บัตรคำสั่งจะมีอยู่ในชุดกิจกรรมแบบกลุ่มและรายบุคคล ประกอบด้วย คำอธิบายในเรื่องที่จะศึกษา และคำสั่งให้ผู้เรียนดำเนินการ ซึ่งหลักการเขียนบัตรคำสั่งการมอบหมายงานสำหรับการเสนอเนื้อหาในศูนย์กิจกรรมต่างๆ จะต้องผลิตบัตร 5 ชนิดด้วยกัน ได้แก่ บัตรคำสั่ง บัตรสรุปเนื้อหา บัตรกิจกรรม และบัตรคำถาม มีรายละเอียดดังนี้ บัตรคำสั่ง บัตรนี้จะทำหน้าที่แทนผู้สอนในการสั่งงานให้ผู้เรียนปฏิบัติในศูนย์กิจกรรม โดยคำนึงถึงกำหนดหมายเลขหรือรหัสให้ชัดเจน กำหนดงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียนปฏิบัติตามลำดับขั้นให้ชัดเจน ควรจบด้วยการให้ผู้เรียนเก็บของเข้าที่ให้เรียบร้อย ต้องไม่มีคำถามอยู่ในบัตรคำสั่ง เพราะคำถามจะอยู่ในบัตรคำถามประจำศูนย์นั้นๆ แล้ว และการออกแบบให้สวยงาม หน่วยเดียวกันควรใช้สีเดียวกัน และแต่ละหน่วยควรมีสื่อ ควรทำด้วยกระดาษแข็งเพื่อความคงทนและง่ายต่อการใช้งาน มีจำนวนบัตรครบทุกคนที่ปฏิบัติ กิจกรรมนั้นๆ ในแต่ละศูนย์

5) บัตรสรุปเนื้อหา คือ ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระที่สำคัญๆ ของศูนย์ที่มาก่อนศูนย์ผู้เรียนกำลังจะเรียน ซึ่งครูต้องการให้ผู้เรียนมีพื้นฐานก่อนที่จะอ่าน บัตรเนื้อหาประจำศูนย์ บัตรสรุปเนื้อหาเหมาะสำหรับวิชาที่เนื้อหาต่อเนื่องกัน เช่น ภาษา คณิตศาสตร์ ซึ่งจะทำหน้าที่ 2 ประการคือ ช่วยทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว และช่วยปูพื้นฐานให้สามารถประกอบกิจกรรมในศูนย์นั้นได้ในกรณี que ผู้เรียนยังไม่ได้เรียนศูนย์ก่อนหน้า

6) บัตรเนื้อหาสาระ เป็นส่วนที่จะให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์ใหม่ตามหัวเรื่อง เนื้อหาที่บรรจุในบัตรนี้ควรจะสั้น กระชับ แต่ก็ไม่รวบรัดจนเกินไป ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน หรือผู้สอนอาจจะกำหนดให้อ่านจากแบบเรียนหรือใบความรู้ก็ได้ โดยปกติบัตรเนื้อหาจะมีสื่อการสอนประกอบ เช่น ภาพชุด เสียงจากเทปของจริง ฯลฯ อยู่ด้วย ซึ่งการเขียน

เนื้อหาจะต้องอ้างอิงถึงสื่อการสอนเหล่านั้นด้วย ในบัตรเนื้อหาควรมีหมายเลขและชื่อเรื่องประจำศูนย์ให้ชัดเจน เช่นเดียวกับบัตรคำสั่งซึ่งบรรจุอยู่ในรูปของสื่อประสม และกิจกรรมการเรียนการสอน ทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ อาจจะประกอบด้วยบทเรียนโปรแกรม สไลด์เทปทึกเสียง วิดีโอ แผ่นภาพโปรงใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลองของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำที่กำหนดไว้ให้

7) บัตรกิจกรรม เป็นคำแนะนำกติกา และคำสั่งให้ผู้เรียนประกอบกิจกรรมนอกเหนือจากอ่านบัตรเนื้อหา และศึกษาจากสื่อการสอน กิจกรรมที่กำหนดไว้ เช่น การเล่นเกม การเขียนภาพ การแต่งกลอน การร้องเพลง การแสดงบทบาทสมมติ การเล่นเกม การต่อภาพ การแต่งประโยค การเรียงความ

8) บัตรคำถาม ในกรณีที่ต้องการจะถามความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาที่ผู้เรียนได้อ่านจากบัตรเนื้อหาแล้วอาจจะเป็นแบบปรนัยหรืออัตนัยก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม หากเป็นแบบปรนัยควรแยกเป็นแผ่นๆ เพื่อให้ผู้เรียนหยิบขึ้นมาตอบทีละข้อถ้าเป็นแบบ เขียนตอบ ควรพิจารณาจำนวนข้อและควรมีเกณฑ์ขั้นต่ำไว้ด้วย เพื่อเป็นการแจ้งการประเมินผล กระบวนการ และผลของการเรียนรู้ ในการประเมินผลกระบวนการ ได้แก่ แบบฝึกหัดรายงาน ส่วนผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบ ทดสอบ โดยจัดเป็นหมวดหมู่สะดวกต่อการใช้ ผู้เรียนจะทำการประเมินผล ความรู้ด้วยตนเองก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะเป็นแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ คูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบข้างต้นนี้จะบรรจุในกล่องหรือซอง จัดเอาไว้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การใช้ นิยมแยกออกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้ กล่อง สื่อการสอนและบัตรบอกชนิดของสื่อการสอนเรียงตามการใช้ บันทึกการสอน ประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิชาและหน่วยการสอน เวลา จำนวนชั่วโมง วัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์เฉพาะ เนื้อหาวิชาและประสบการณ์ กิจกรรมและสื่อการสอนประกอบวิธีสอน การประเมินผล การทดสอบก่อนและหลังเรียน และอุปกรณ์ประกอบ

9) สื่อประกอบการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้เป็นสื่อกลางระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และสภาพแวดล้อมการสร้างสื่อการสอนต้องให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม สามารถสื่อความหมายที่เป็นเนื้อหาสาระที่กระตุ้นเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้ด้วยตนเอง และเกิดองค์ความรู้ใหม่เกิดขึ้น

10) หลักเกณฑ์ในการพิจารณาการผลิตสื่อการสอน ได้แก่ การส่งเสริมให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ และการสร้างปฏิสัมพันธ์เพื่อกระตุ้นเร้าให้เกิดการเรียนรู้ การลดช่องว่าง

ความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอดคล้องในเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ มุ่งบรรลุเป้าหมายทางการเรียน การเก็บรักษาง่าย สะดวกต่อใช้ความสวยงาม และประสิทธิภาพในการผลิต จากวัสดุที่คงทน เก็บไว้ได้นาน และสวยงาม ประเภทของสื่อการสอน มี 3 ประเภท คือ สื่ออุปกรณ์ ประกอบด้วย เครื่องมือช่วยสอน ได้แก่ เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ โทรทัศน์ วิทยุ และเครื่องฉายสไลด์ เป็นต้น วัสดุ เป็นวัสดุที่สิ้นเปลือง ได้แก่ ซอกล์ กระดาษ ฟลิ์ม เป็นต้น วัสดุที่ใช้ได้ถาวร ได้แก่ ของจริง ของตัวอย่างหุ่นจำลองและแผนภาพ เป็นต้น และวิธีการ ได้แก่ การศึกษานอกสถานที่ และการทดลอง

2.2.7 สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นสื่อแสดงเนื้อหาสาระ ซึ่งบรรจุอยู่ในรูปของสื่อประสม และกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งกำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จะบรรจุไว้ในรูปของสื่อการสอนต่างๆ ประกอบด้วย บทเรียนโปรแกรม สไลด์ เทปบันทึกเสียง วิดีโอ แผ่นภาพ โปร่งใส วัสดุกราฟิก หุ่นจำลอง ของตัวอย่าง รูปภาพ เป็นต้น ผู้เรียนจะศึกษาจากสื่อการสอนต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในชุดการสอนตามบัตรคำ ที่กำหนดไว้ให้

2.2.8 การประเมินผล เป็นการประเมินผลของกระบวนการ และผลของการเรียนรู้ ได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ส่วนผลการเรียนรู้ ได้แก่ แบบทดสอบ โดยจัดเป็นหมวดหมู่สะดวกต่อการใช้ ผู้เรียนจะทำการประเมินผลความรู้ด้วยตนเอง ก่อนและหลังเรียน แบบประเมินผลที่อยู่ในชุดการสอนอาจจะแบบฝึกหัดให้เติมคำในช่องว่าง เลือกคำตอบที่ถูก จับคู่ คูผลจากการทดลอง หรือให้ทำกิจกรรม เป็นต้น

2.2.9 การสร้างข้อสอบ จะอยู่ที่ความชัดเจนของภาษาที่ถามใช้คำถามอย่างง่าย ไม่ใช่คำศัพท์สูงจนเกินไป ควรถามเพียงประเด็นเดียว คำถามไม่กำกวม และอย่าสร้างคำถามปฏิเสธซ้อนปฏิเสธมา จำนวนข้อสอบเหมาะสมกับเวลา ไม่มากหรือน้อยเกินไป

2.2.10 การนำไปทดลองใช้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นว่าข้อสอบที่สร้างขึ้นมีคุณภาพของข้อสอบโดยหาค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความยากง่าย (p) ซึ่งอาจจะใช้วิธีการทดสอบแบบการหา กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ

สรุปได้ว่า การผลิตชุดกิจกรรมต้องศึกษาเนื้อหาสาระของวิชานั้น และหน่วยที่จะนำมาทำชุดกิจกรรมอย่างละเอียดเพื่อจัดทำชุดกิจกรรมได้เหมาะสม กำหนดความคิดรวบยอด กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความคิดรวบยอดที่กำหนดเป็นจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม นำจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละข้อมาวิเคราะห์เพื่อหากิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสม เรียงลำดับกิจกรรม สื่อการเรียน การประเมินผลแล้วนำชุดกิจกรรมไปหาประสิทธิภาพหลังการเรียน เพื่อตรวจสอบว่าผลเป็นอย่างไร

2.3 การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้

การทดสอบประสิทธิภาพชุดกิจกรรม หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอน คือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556)

2.3.1 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.8) อธิบายถึงเกณฑ์และการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอนไว้ดังนี้

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนพึงพอใจ หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงว่าชุดการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอน และคุ้มค่ากับการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ทำโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งประเมินออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องจะเป็นการกำหนดค่าของประสิทธิภาพ E_1 ซึ่งเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ และประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายจะกำหนดค่าเป็น E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่องเป็นการประเมินผลพฤติกรรมย่อยหลายพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้เรียน โดยสังเกตจากรายงานกลุ่ม การรายงานบุคคลหรือจากการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้ายเป็นการประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากผลการสอบหลังเรียน สอบปลายปี และปลายภาค

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ครูผู้สอนคาดว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยคะแนนการทำงานและการปฏิบัติกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด สรุปแล้วหมายถึง E_1 และ E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติหรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80%

2.3.2 ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตชุดการสอนที่เป็นต้นแบบได้แล้วต้องนำชุดการสอนนั้นไปทดสอบประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ทดลองแบบเดี่ยว (1:1) เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อผู้เรียน 1-3 คน โดยทดลองกับผู้เรียนอ่อนก่อน จากนั้นนำไปทดลองกับผู้เรียนระดับปานกลาง และเก่งตามลำดับ หลังจากที่ยกจำนวนหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น ถ้าเวลาไม่อำนวยและสภาพการณ์ไม่เหมาะสมก็ทดลองกับผู้เรียนอ่อนหรือปานกลางก็ได้ โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจจะต่ำกว่าเกณฑ์มากแต่เมื่อปรับปรุงแล้วคะแนนจะสูงขึ้นอีก ในการทดลองแบบกลุ่มต่อไปในขั้นนี้จะมีประสิทธิภาพประมาณ 60/60

ขั้นที่ 2 ทดลองแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อผู้เรียน 6-10 คน โดยครูผู้เรียนห้ามทดลองกับเด็กที่เรียนอ่อนหรือเก่งล้วน เมื่อคำนวณค่าประสิทธิภาพของชุดการสอนแล้วจึงนำมาปรับปรุงข้อบกพร่องอีกครั้งหนึ่ง ในครั้งนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์ โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ จะมีค่าประมาณ 70/70

ขั้นที่ 3 ทดสอบภาคสนาม (1:100) เป็นการทดลองครู 1 คน ต่อผู้เรียนทั้งชั้นที่เลือกมาทดลองจะต้องมีนักเรียนคละกัน ไม่ควรเลือกห้องที่เรียนเก่งหรือเรียนอ่อนล้วน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5% ถือว่ายอมรับได้ ตัวอย่าง เมื่อทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วได้ 83.5/85.4 ก็แสดงว่า สื่อหรือชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อผลการทดสอบประสิทธิภาพเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์ขึ้นมาเป็น 85/85 ได้

สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ดังนี้

เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหน้า หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกระบวนการระหว่างเรียนของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยของกระบวนการหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลาง พ.ศ.2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2.4.1 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

2.4.1.1 การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้วคำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการอ่านเพื่อคิดวิเคราะห์ การอ่านเพื่อสังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4.1.2 การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำ และรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ข้อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิเคราะห์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.4.1.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

2.4.1.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ

2.4.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน ประกอบด้วย มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน ประกอบด้วย มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด ประกอบด้วย มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง ดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ประกอบด้วย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของ ภาษา และหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2.4.3 คุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต้องมีคุณลักษณะ ทักษะความรู้ภาษาไทย ดังนี้

2.4.3.1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ทำนองเสนาะ ได้ถูกต้อง อธิบาย ความหมายของคำ ประโยค ย่อความ สำนวนโวหาร จากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือ ต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็น และข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตได้ มีมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

2.4.3.2 การคัดลายมือ แต่งประโยคและเขียนข้อความสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจน เหมาะสม ใช้แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่างๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

2.4.3.3 พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง และดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟัง และดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู ประเมินความรู้จากการฟังและดู โฆษณาอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่างๆ อย่างชัดเจน พูดรายงานหรือประเด็นสั้นๆจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการดูและพูด

2.4.3.4 สะกดคำ และเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจ ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค และคำภาษาต่างประเทศ ใช้คำราชาศัพท์ และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพ และกาพย์ยานี 11

2.4.4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัดที่ 1 การอ่านอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และ 2 อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร สาระการเรียนรู้ คือ การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

2.5 ความรู้ด้านทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นการรับรู้ความหมาย เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ในชีวิตประจำวันเพื่อใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ

2.5.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การอ่านที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนรู้ และใช้ในชีวิตประจำวัน โดยมีนักวิชาการให้ความหมายไว้ดังนี้

เรวดี อาษานาม (2537, น.77-78) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการสื่อความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ที่จัดบันทึกอย่างมีเหตุผล และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านโดยใช้ความคิดไตร่ตรองเรื่องราวที่ตนเองอ่าน แล้วนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ดังนั้น หัวใจของการอ่านจึงอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำ

ประทีป วาทิกทินกร (2542, น.2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้ข้อความในข้อเขียนของตนเองและของผู้อื่น รวมทั้งการรับรู้เครื่องหมายสื่อสารต่างๆ เช่น เครื่องหมายจรรยา และเครื่องหมายที่แสดงในแผนภูมิต่างๆ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น.2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านสร้างความเข้าใจเพื่อให้รู้ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวของข้อมูลข่าวสารที่ผู้อื่นบอกความหมายได้

วรรณิ โสมประยูร (2544, น.121) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางสมองที่ใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกันและผู้อ่านสามารถนำความหมายนั้นๆ ไปใช้ประโยชน์ได้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545, น.1) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความเข้าใจใน สัญลักษณ์ เครื่องหมาย รูปภาพ ตัวอักษร คำและข้อความที่พิมพ์หรือเขียนขึ้นมา

ราชบัณฑิตยสถาน (2546, น.1) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาเพื่อให้เข้าใจ

ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน (2547, น.3) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การบริโภคคำที่ถูกเขียนออกมาเป็นตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ โดยมีกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เริ่มจาก “แสง” ที่ถูกสะท้อนมาจากตัวหนังสือ ผ่านเลนส์นัยน์ตาและประสาทตา เข้าสู่เซลล์สมองไปเป็นความคิด (Idea) ความรับรู้ (Perception) และความจำทั้งระยะสั้นและระยะยาว

สาลี รัศสูทธิ (2553, น.5) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านการตีความ แปลความ จากตัวอักษรที่ปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ออกมาเป็นข้อมูลความรู้ สู่การรับรู้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ

นาชูสา เจ๊ะมะ (2556) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว โดยแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ รูปภาพ ออกมาเป็นถ้อยคำ ความคิด แล้วทำความเข้าใจเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านสติปัญญา ด้านสังคม และด้านอารมณ์

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายจากตัวอักษรเป็นความรู้ ความคิด ทำให้เกิดความเข้าใจ สามารถนำความรู้ จากเรื่องที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งเป้าหมายของการอ่าน คือ ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การสอนการอ่านจึงต้องปลูกฝังทักษะให้เกิดความเข้าใจ

อมรรัตน์ ชำนาญรักษา (2555) กล่าวว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ พัฒนาระบบการเมือง การปกครอง ศาสนา ประวัติศาสตร์ สังคม เพื่อสืบทอดทางวัฒนธรรมของคนรุ่นต่อ ๆ ไป ซึ่งการอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิด ฉลาดรอบรู้ ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินในการแสวงหาความสุขให้กับตนเอง ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านจิตใจ และบุคลิกภาพ

สามารถสรุปได้ว่า การอ่าน คือ กระบวนการคิดที่สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ ทำให้เข้าใจถึงความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง สามารถจับใจความสำคัญ รายละเอียดต่างๆ ได้ สามารถนำความรู้ ประสบการณ์จากเรื่องที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง

2.5.2 ความสำคัญของการอ่าน

วรรณิ โสมประยูร (2544, น.121-123) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านหนังสือมีผลต่อผู้อ่าน 2 ประการ คือ ประการแรก อ่านแล้วได้ “อรรถ” ประการที่สอง อ่านแล้วได้ “รส” หากผู้อ่าน

ตระหนักถึงผลสำคัญของสองประการนี้ ย่อมได้รับประโยชน์จากหนังสือตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียนสรุปได้ดังนี้

2.5.2.1 การอ่านสำคัญในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่างๆ เพื่อให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ

2.5.2.2 มนุษย์ทุกคนต้องมีทักษะการอ่านเพื่อติดต่อสื่อสาร สร้างความเข้าใจกับบุคคลอื่นพร้อมกับทักษะการฟัง การพูด การเขียน ทั้งในด้านภารกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพ การงานต่างๆ ในสังคม

2.5.2.3 การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุง และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองปฏิบัติอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

2.5.2.4 การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้ เช่น เกิดความมั่นคงปลอดภัย ได้รับประสบการณ์ใหม่ เป็นที่ยอมรับของสังคม มีเกียรติยศ และชื่อเสียง ฯลฯ

2.5.2.5 การอ่านทุกประเภทจะส่งเสริมให้บุคคลมีความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรืออภิปรายปัญหาต่างๆ เสริมสร้างให้เกิดบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือ

2.5.2.6 การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิด เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ ช่วยให้ผู้คนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน

2.5.2.7 การอ่านเรื่องราวต่างๆ ในอดีต เช่น ศิลาจารึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ ช่วยให้เห็นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทย และสามารถพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543, น.2) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้ชีวิตอ่านที่ถูกต้อง จึงมีความสำคัญสำหรับผู้อ่านทุกคน การอ่านเป็นประจำช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ช่วยให้เกิดความชำนาญ และความรู้กว้างขวาง ดังนั้น นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ออกแบบกิจกรรม เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ

ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ (2545, น.2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และช่วยสนองความอยากรู้อยากเห็น

อันเป็นธรรมชาติของมนุษย์ได้ทุกเรื่อง ซึ่งมีอยู่ในทรัพยากรสารสนเทศทุกประการ โดยเฉพาะความ
อยากรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ

2.5.3 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

จุดมุ่งหมายในการอ่าน เป็นองค์ประกอบของทักษะการอ่านเร็ว และการอ่านเพื่อ
ได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ หากผู้อ่านรู้ว่าอ่านเพื่ออะไร จะทำให้สามารถเลือกสื่อการอ่านได้อย่าง
ถูกต้องเหมาะสม และทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ โดยมีความมุ่งหมาย ดังนี้

2.5.3.1 อ่านเพื่อความรู้นั้นการอ่านเรื่องราวต่างๆ ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ซึ่งการ
อ่านเพื่อความรู้นี้มีหลายลักษณะ เช่น อ่านเพื่อหาคำตอบ เช่น อ่านกฎ ระเบียบ คำแนะนำ คำรา
หนังสืออ้างอิง ฯลฯ อ่านเพื่อรู้ข่าวสารและข้อมูล เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร เอกสาร
โฆษณา และประชาสัมพันธ์ และอ่านเพื่อประมวลสาร ได้แก่ อ่านเอกสาร วารสาร หนังสืออื่นๆ เพื่อ
สิ่งที่ต้องการรู้และนำมาประมวลสารเข้าด้วยกัน

2.5.3.2 อ่านเพื่อศึกษา เป็นการอ่านอย่างจริงจัง เช่น การอ่านตำรา และหนังสือ
วิชาการต่างๆ

2.5.3.3 อ่านเพื่อความคิด เพื่อให้เข้าใจสาระของเนื้อเรื่องเป็นแนวทางในการริเริ่ม
สิ่งต่างๆ ซึ่งเป็นความคิดอันได้ประโยชน์จากการอ่าน

2.5.3.4 อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อความรู้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถแสดงความ
คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้ เช่น การอ่านบทความ ข่าว เป็นต้น

2.5.3.5 อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน เพื่อเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เป็นการผ่อนคลาย
เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ ไม่ได้จำกัดว่าอ่านเอกสารชนิดใด ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ
บางคนอาจชอบอ่านหนังสือธรรมะเพื่อความเพลิดเพลิน บางคนอาจชอบอ่านเรื่องสั้น หรือนวนิยาย

2.5.3.6 อ่านเพื่อใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ ที่ไม่ได้มุ่งหวังสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ เป็น
การอ่านเมื่อมีเวลาว่างขณะรอคอยกิจกรรมอื่นๆ เช่น การนั่งคอยบุคคลที่ไปพบอาจอ่านหนังสือพิมพ์
หรือสารคดี การอ่านชนิดนี้สามารถหยุดอ่านได้ทันทีโดยไม่ทำลายความต่อเนื่องหรือสมาธิในการอ่าน

2.5.4 องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีความซับซ้อน โดยมีองค์ประกอบหลายชนิด
ที่ช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

2.5.4.1 การเข้าใจความหมายของคำ ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในความหมายที่ถูกต้อง
ของคำศัพท์ทุกคำ

2.5.4.2 การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ ความหมายของกลุ่มคำนั้นจะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของเนื้อความอย่างต่อเนื่อง

2.5.4.3 การเข้าใจประโยค หมายถึง การนำความหมายของกลุ่มคำแต่ละกลุ่มมาสัมพันธ์กันจนได้ความหมายเป็นประโยค

2.5.4.4 การเข้าใจย่อหน้า ผู้อ่านต้องเข้าใจข้อความในแต่ละย่อหน้า และสามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของย่อหน้าทุกย่อหน้าอันจะทำให้เข้าใจความสำคัญของเรื่องได้ทั้งหมด

สรุปได้ว่าการอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร เป็นพฤติกรรมทางการใช้ภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ และภาพ ให้ออกมาเป็นถ้อยคำ และทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วนำไปใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เกิดความรู้จากเรื่องที่อ่านและสามารถนำประโยชน์ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

2.6 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

2.6.1 ความหมายของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

PLC เป็นคำย่อของ Professional Learning Community ซึ่งในภาษาไทยมีชื่อเรียกอยู่หลายคำ เช่น ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ชุมชนเชิงวิชาการ ชุมชนครูเพื่อศิษย์ ชุมชนกัลยาณมิตรเพื่อศิษย์ เป็นต้น แต่ในปัจจุบันชื่อที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด คือ “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” นักวิชาการได้ให้ความหมายของ PLC ไว้ดังนี้

Hord, S. M. (2003) PLC คือ การที่กลุ่มของครูและผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา ซึ่งมีวิสัยทัศน์ ค่านิยม และเป้าหมายเดียวกันทำการเรียนรู้ร่วมกัน โดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาสมรรถนะตนเองในการจัดการเรียนการสอน (Hord, S. M., 2003)

Southwest Educational Development Laboratory (1997) กล่าวว่า PLC คือ การพัฒนาคุณภาพครูโดยใช้วิธีการให้ครูร่วมมือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ทั้งในด้านความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชา ด้านประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการดำเนินงานชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะ และเพิ่มประสิทธิภาพ ครูให้เป็นครูมืออาชีพ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. (2558) กล่าวว่า PLC คือ การรวมตัว รวมใจ รวมพลังร่วมมือกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษาในโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ

Sergiovanni (1994) อ้างถึงใน สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว. (2558) กล่าวว่า PLC เป็นสถานที่สำหรับ “ปฏิสัมพันธ์” ลด “ความโดดเดี่ยว” ของมวลสมาชิกวิชาชีพครูของโรงเรียน ในการทำงานเพื่อปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนหรืองาน

วิจารณ์ พานิช (2555) กล่าวว่า PLC คือ การพัฒนาวิชาชีพให้เป็น “ครูเพื่อศิษย์”

สรุปได้ว่า ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ หมายถึง การรวมตัว ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครู ผู้บริหาร และนักการศึกษา บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบ กัลยาณมิตร ที่มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีมเรียนรู้ที่ครู เป็นผู้นำร่วมกัน และผู้บริหารแบบผู้ดูแล สนับสนุน ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลง คุณภาพตนเอง ผู้คุณภาพการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำเร็จหรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และความสุขของการทำงานร่วมกันของสมาชิก

2.6.2 องค์ประกอบของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือระดับผู้ประกอบการวิชาชีพที่มาจากข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์จากเอกสาร ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มีดังต่อไปนี้

2.6.2.1 วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) วิสัยทัศน์ร่วมเป็นการมองเห็นภาพ เป้าหมาย ทิศทาง เส้นทาง และสิ่งที่จะเกิดขึ้นจริง เป็นเสมือนเข็มทิศในการขับเคลื่อนที่มีทิศทางร่วมกัน โดยมีวิสัยทัศน์เชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน มีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1) การเห็นภาพและทิศทางร่วม (Shared Vision) จากภาพความเชื่อมโยงให้เห็นภาพความสำเร็จร่วมกันถึงทิศทางสำคัญของการทำงานแบบมอง “เห็นภาพเดียวกัน” (Hord, 1997 & Hargreaves, 2003)

2) เป้าหมายร่วม (Shared Goals) เป็นทั้งเป้าหมายปลายทาง ระหว่างทาง และเป้าหมายชีวิตของสมาชิกแต่ละคนที่สัมพันธ์กันกับเป้าหมายร่วมของชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ ซึ่งเป็นความเชื่อมโยงให้เห็นถึงทิศทางและเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะเป้าหมายสำคัญ คือ พัฒนาการการเรียนรู้ของผู้เรียน (Hargreaves, 2003; Schmoker, 2004 & DuFour, 2006)

3) คุณค่าร่วม (Shared Values) เป็นการเห็นทั้งภาพเป้าหมาย และที่สำคัญ เมื่อเห็นภาพความเชื่อมโยงแล้ว ภาพดังกล่าวมีอิทธิพลกับการตระหนักถึงคุณค่าของตนเองและของงานจนเชื่อมโยงเป็นความหมายของงานที่เกิดจากการตระหนักรู้ของสมาชิก จนเกิดเป็นพันธะสัญญาร่วมกัน หลอมรวมเป็น “คุณค่าร่วม” ซึ่งเป็นชุมพลังสำคัญที่จะเกิดพลังในการไหลรวมกันทำงานในเชิงอุดมการณ์ทางวิชาชีพร่วมกัน (Hord, 1997; DuFour, 2006 & Hargreaves, 2003)

4) ภารกิจร่วม (Shared Mission) เป็นพันธกิจแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน เพื่อให้บรรลุตาม เป้าหมายร่วม รวมถึงการเรียนรู้ของครูในทุกๆ ภารกิจ สิ่งสำคัญคือ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่มุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหัวใจสำคัญ โดยการเริ่มจากการรับผิดชอบในการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อศิษย์ร่วมกันของครู

2.6.2.2 ทีมร่วมแรงร่วมใจ (Collaborative Teamwork) ทีมร่วมแรงร่วมใจ เป็นการพัฒนามาจากกลุ่มที่ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ ลักษณะการทำงานร่วมกันแบบมีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และพันธกิจร่วมกัน ร่วมกันด้วยใจ จนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน

2.6.2.3 ภาวะผู้นำร่วม (Shared Leadership) ภาวะผู้นำร่วมใน PLC มีนัยสำคัญของการผู้นำร่วม 2 ลักษณะสำคัญ คือ ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วม และภาวะผู้นำร่วมกัน ให้เป็น PLC ที่ขับเคลื่อนด้วยการนำร่วมกัน มีรายละเอียดดังนี้

1) ภาวะผู้นำผู้สร้างให้เกิดการนำร่วมเป็นผู้นำที่สามารถทำให้สมาชิกใน PLC เกิดการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงทั้งตนเองและวิชาชีพ (Kotter & Cohen, 2002) จนสมาชิกเกิดภาวะผู้นำในตนเองและ เป็นผู้นำร่วมขับเคลื่อน PLC ได้ โดยมีผลมาจากการเสริมพลังอำนาจจากผู้นำ ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะการเป็นผู้นำที่เริ่มจากตนเองก่อนด้วยการลงมือทำงานอย่าง ตระหนักรู้ และใส่ใจให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานทุกๆ คน

2) ภาวะผู้นำร่วมกัน เป็นผู้นำร่วมกันของสมาชิก PLC ด้วยการกระจาย อำนาจ เสริมพลังอำนาจซึ่งกันและกันให้สมาชิกมีภาวะผู้นำเพิ่มขึ้นจนเกิดเป็น “ผู้นำร่วมของครู” ใน การขับเคลื่อน PLC มุ่งการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยยึดหลักแนวทางบริหาร จัดการร่วม การสนับสนุน การกระจายอำนาจ การสร้างแรงบันดาลใจของครู โดยครูเป็นผู้ลงมือ กระทำ หรือครูทำหน้าที่เป็น “ประธาน” เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำร่วม คือ นำการเรียนรู้เพื่อการเปลี่ยนแปลงตนเองของแต่ละคน ทั้งสมาชิก และผู้นำโดยตำแหน่งเมื่อใดที่บุคคลนั้นเกิดการเรียนรู้ ทั้งด้านวิชาชีพและชีวิตจนเกิดพลัง การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลต่อ ความสุขในวิชาชีพของตนเองและผู้อื่น ภาวะผู้นำร่วมจะเกิดผลต่อความ เป็น PLC

2.6.2.4 การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพ (Professional Learning and Development) การเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพใน PLC มีจุดเน้นสำคัญ 2 ด้าน คือ การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพ และ การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู ดังนี้

1) การเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพหัวใจสำคัญการเรียนรู้บนพื้นฐานประสบการณ์ตรงในงานที่ลงมือปฏิบัติจริงร่วมกันของสมาชิก จะมีสัดส่วนการเรียนรู้มากกว่าการอบรมจากหน่วยงานภายนอก

2) การเรียนรู้เพื่อจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นการเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองจากข้างใน หรืออุทิศภาวะความเป็นครู ให้เป็นครูที่สมบูรณ์ โดยมีนัยสำคัญคือ การเรียนรู้ตนเอง การรู้จักตนเองของครู เพื่อที่จะเข้าใจมิติของผู้เรียนที่มากกว่าความรู้ แต่เป็นมิติของความเป็นมนุษย์ ความฉลาดทางอารมณ์ เมื่อครูมีความเข้าใจธรรมชาติตนเองแล้ว จึงสามารถมองเห็นธรรมชาติของศิษย์ตนเองอย่างถ่องแท้ จนสามารถสอนหรือจัดการเรียนรู้โดยยึดการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญได้ รวมถึงการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกในชุมชน

สรุปได้ว่าการเรียนรู้และการพัฒนาวิชาชีพของ PLC คือ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขของทีมเรียนรู้เป็นบรรยากาศที่เปิดพื้นที่การเรียนรู้แบบนำตนเองของครู เพื่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเอง และวิชาชีพอย่างต่อเนื่องเป็นสำคัญ

2.6.2.5 ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring Community) กลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันในชุมชน มีคุณลักษณะคือ มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข สุขทั้งการทำงาน และการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเป็นวิถีแห่งอิสรภาพ และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกลดภัย หรือปลดการใช้อำนาจกดดัน บนพื้นฐานความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทร เป็นพลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพ โดยมีเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษาและผู้เรียนสอดคล้องกับ Sergiovanni (1994) ที่ว่า PLC เป็นกลุ่มที่มีวิสัยทัศน์สัมพันธ์ต่อกัน เป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายในใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน ทำให้ลดความโดดเดี่ยวระหว่างปฏิบัติงานสอนของครู เชื่อมโยงปฏิสัมพันธ์กันทั้งในเชิงวิชาชีพ

2.6.2.6 โครงสร้างสนับสนุนชุมชน (Supportive Structure) โครงสร้างที่สนับสนุนการก่อเกิดและคงอยู่ของ PLC มีลักษณะดังนี้ ลดความเป็นองค์การที่ยึดวัฒนธรรมแบบราชการหันมาใช้วัฒนธรรมแบบกัลยาณมิตรทางวิชาการแทน และเป็นวัฒนธรรมที่ส่งเสริมวิสัยทัศน์ การดำเนินการที่ต่อเนื่อง และ มุ่งความยั่งยืน จัดปัจจัยเงื่อนไขสนับสนุนตามบริบทชุมชน มีโครงสร้างองค์การแบบไม่รวมศูนย์ (Sergiovanni, 1994) หรือ โครงสร้างการปกครองตนเองของชุมชน เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างครู ผู้ปฏิบัติงานสอนกับฝ่ายบริหารให้น้อยลง มีการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่เน้นรูปแบบทีมงานเป็นหลัก (Hord, 1997) การจัดสรรปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการดำเนินการของ PLC เช่น เวลา ภาวะ สถานที่ ขนาดชั้นเรียน ขวัญ กำลังใจ ข้อมูลสารสนเทศ และอื่นๆ

ที่ตามความจำเป็นและบริบทของแต่ละชุมชน (Boyd, 1992) โดยเฉพาะการเอาใจใส่สิ่งแวดล้อมให้เกิดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข (สุรพล ธรรมรัตน์ และคณะ, 2553) มีรูปแบบการสื่อสารด้วยใจเปิดกว้าง ให้พื้นที่อิสระในการสร้างสรรค์ของชุมชน เน้นความคล่องตัวในการดำเนินการจัดการกับเงื่อนไขความแตกแยก และมีระบบสารสนเทศของชุมชน เพื่อการพัฒนาวิชาชีพ (Eastwood & Louis, 1992)

กล่าวโดยสรุปทั้ง 6 องค์ประกอบของ PLC ในบริบทสถานศึกษา กล่าวคือ เอกลักษณ์สำคัญของความเป็น PLC แสดงให้เห็นว่าความเป็น PLC จะทำให้ความเป็น “องค์กร” หรือ “โรงเรียน” มีความหมายที่การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของ PLC ด้วยกลยุทธ์การสร้างร่วมมือที่ยึดเหนี่ยวกันด้วยวิสัยทัศน์ร่วมมุ่งการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพ และชุมชนกัลยาณมิตร แสดงถึงการรวมพลังของครูและนักการศึกษา ที่เป็นผู้นำร่วมกัน ทำงานร่วมกันแบบทีม ร่วมแรงร่วมใจ มุ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนาวิชาชีพ ภายใต้อาณาจักรสร้างอำนาจทางวิชาชีพ และอำนาจเชิงคุณธรรม ที่มาจากการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมนำ ร่วมพัฒนาของครู ผู้บริหาร นักการศึกษาภายใน PLC ที่ส่งถึงผู้เกี่ยวข้องต่อไป

2.6.3 ประโยชน์ของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา

Hord, S. M. (1997) ได้ทำการสังเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนที่มีการจัดตั้งชุมชนแห่งวิชาชีพ จะมีผลดีต่อครูผู้สอนและต่อนักเรียนอย่างไรบ้าง โดยได้ผลสรุปดังนี้

2.6.3.1 ประโยชน์ต่อครูผู้สอนช่วยลดความรู้สึกโดดเดี่ยวในงานสอนของครูลง เพิ่มความรู้สึกผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้น โดยเพิ่มความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจอย่างแท้จริง รู้สึกว่าต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการพัฒนาการโดยรวมของนักเรียน และร่วมกันรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อผลสำเร็จของนักเรียนรู้สึกเกิดสิ่งๆ ที่เรียกว่า “พลังการเรียนรู้ (Powerful learning)” ซึ่งส่งผลให้การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนของตนมีผลดียิ่งขึ้น คือ มีการค้นพบความรู้และความเชื่อใหม่ๆ ที่เกี่ยวกับวิธีการสอนและตัวผู้เรียน ซึ่งตนไม่เคยสังเกตหรือสนใจมาก่อน เข้าใจในด้านเนื้อหาสาระที่ต้องทำการสอนได้แตกฉานยิ่งขึ้น และรู้ว่าตนเองควรแสดงบทบาทและพฤติกรรม การสอนอย่างไรจึงจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ตามเกณฑ์ที่คาดหมายรับทราบข้อมูลสารสนเทศต่างๆ ที่จำเป็นต่อวิชาชีพ ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็วขึ้น ส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนา งานวิชาชีพของตนได้ตลอดเวลา ครูเกิดแรงบันดาลใจที่จะสร้างแรงบันดาลใจต่อเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนต่อไป เพิ่มความพึงพอใจ เพิ่มขวัญกำลังใจต่อการปฏิบัติงานสูงขึ้น และลดอัตราการลาหยุดงาน น้อยลง มีความก้าวหน้าในการปรับเปลี่ยนวิธีสอนให้สอดคล้องกับลักษณะผู้เรียนได้อย่างเด่นชัด และรวดเร็วกว่าที่พบในโรงเรียนแบบเก่า มีความผูกพันที่จะสร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ให้ปรากฏอย่าง

เด่นชัดและยั่งยืน และมีความประสงค์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบต่อปัจจัยพื้นฐานด้านต่างๆ

2.6.3.2 ประโยชน์ต่อนักเรียนช่วยลดอัตราการตกซ้ำชั้นและจำนวนชั้นเรียนที่ต้องเลื่อนหรือชะลอการสอนให้น้อยลง อัตราการขาดเรียนลดลง มีผลการเรียนรู้ที่เพิ่มขึ้นเด่นชัดปรากฏให้เห็นทั่วไป โดยเฉพาะในแทบทุกโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิชาการอ่านที่สูงขึ้นอย่างเด่นชัด เมื่อเทียบกับโรงเรียนแบบเก่า มีความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์การเรียน ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีภูมิหลังไม่เหมือนกัน ลดลงชัดเจน

2.6.4 กลยุทธ์ในการจัดการและใช้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

2.6.4.1 การศึกษาปัญหา กำหนดเป้าหมาย อภิปราย สะท้อนผล แลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นๆ เพื่อกำหนดวิธีการดำเนินการ โดยพิจารณาและสะท้อนผลในประเด็นต่อไปนี้

- 1) หลักการที่สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติ
- 2) การเริ่มดำเนินการลงมือปฏิบัติ
- 3) การออกแบบเครื่องมือตรวจสอบหลักฐานของการเรียนรู้

2.6.4.2 การวางแผนด้วยความร่วมมือ (Plan Cooperatively) สมาชิกของกลุ่มกำหนดสารสนเทศที่ต้องใช้ในการดำเนินการ

2.6.4.3 การวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้โดยหาวิธีการที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จสูงสุด

- 1) ทดสอบข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับการสอนหลังจากได้มีการจัดเตรียมต้นแบบที่เป็นการวางแผนระยะยาว
- 2) จัดให้มีช่วงเวลาของการชี้แนะ โดยเน้นการนำไปใช้ในชั้นเรียน
- 3) ให้ความสำคัญกับครูที่มีความยุ่งยากในการสังเกตการณ์ปฏิบัติในชั้นเรียนของครูที่สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้อย่างประสบผลสำเร็จ

2.6.5 ขั้นตอนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ขั้นตอนในการนำ PLC มาใช้ในโรงเรียนอาจแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักวิชาการแต่ละท่าน แต่กระบวนการและกิจกรรมหลักส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน คือ การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วม ค่านิยมร่วม พันธกิจ และเป้าหมายของการดำเนินการ โดยกิจกรรมที่ขาดไม่ได้ คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูในโรงเรียน สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1) Plan คือ วางแผนการสอน โดยเมื่อจัดทำแผนเสร็จแล้ว Model Teacher จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองมาถ่ายทอดต่อผู้สังเกตการณ์ หรือเพื่อนสมาชิก เพื่อบอกวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ หลังจากที่ Model Teacher ได้ถ่ายทอดแผนของตนเองเสร็จแล้ว เพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะช่วยกันแสดงความคิดเห็นเพื่อให้ Model Teacher นำไปปรับแผนการสอนของตนเอง

2) Do คือ การปฏิบัติการสอนและสังเกตการณ์เรียนรู้ โดย Model Teacher จะนำแผนการจัดการเรียนรู้ของตนเองไปปฏิบัติการสอน โดยมีครูเพื่อนสมาชิกคอยสังเกตการณ์ โดยการสังเกตการณ์จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

3) See คือ ขึ้นสะท้อนความคิดการปฏิบัติงาน โดยขั้นตอนนี้เป็น การสะท้อนการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนที่สมาชิกในกลุ่มไปสังเกตการณ์ โดยขั้นแรกจะให้ Model Teacher ประเมินการสอนของตนเองก่อน หลังจากนั้นเพื่อนสมาชิก จะแสดงความคิดเห็นในเชิงบวก ไม่มี การตำหนิ หรือพูดในเชิงลบต่อการสอนของครูผู้สอน แต่จะเน้นพฤติกรรม การเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่า

2.7 จิตวิทยาการเรียนรู้

2.7.1 การจัดประสบการณ์การเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่าน นักการศึกษา ได้กล่าวถึง ทฤษฎีการอ่านที่สามารถนำมาใช้สอน โดยมีความสัมพันธ์กับทฤษฎีทางจิตวิทยา 3 ทฤษฎี ดังนี้ (สุมิตรา อังวัฒนากุล, 2527, น.108–110)

2.7.1.1 ทฤษฎีการอ่านที่เน้นพฤติกรรม การเรียนรู้ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่าการ เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยการเสริมแรงที่เหมาะสมจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ยิ่งขึ้น

2.7.1.2 ทฤษฎีการอ่านที่เน้นความรู้ความเข้าใจ มีแนวคิดว่าการเรียนรู้ทุกอย่างเป็นไป ไปด้วย ประสบการณ์ในการเรียนรู้ การสะสมความรู้และการนำความรู้ไปใช้

2.7.1.3 ทฤษฎีพัฒนาการมีแนวคิดว่าการเรียนรู้จะพัฒนาไปตามความเจริญของ แต่ละวัยจะมีการเรียนรู้หรือทักษะเฉพาะอย่างในแต่ละช่วงอายุ ถ้าช่วงนั้นไม่เกิดการเรียนรู้ที่ เหมาะสมตามพัฒนาการ การเรียนรู้จะบกพร่องไป และมีผลต่อการเรียนรู้ส่วนนั้นภายหลัง ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการรับรู้ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากช่วงพัฒนาการในแต่ละช่วง และระดับความสามารถ ในการอ่านของนักเรียนจะเป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นพัฒนาการของนักเรียน นอกจากนี้การพัฒนา ด้านการอ่านยังสัมพันธ์กับหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความสนใจ การจูงใจและทัศนคติ กล่าวคือ ถ้านักเรียนได้รับ

แรงจูงใจให้อ่านและได้อ่านเรื่องที่มีความสนใจ รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องที่อ่านก็จะช่วยพัฒนาการอ่านให้ได้ผลดียิ่งขึ้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2537, น.9) ได้สรุปถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ซึ่งเน้นทางด้านสติปัญญา โดยกล่าวว่า ผู้มีสติปัญญาดีจะสามารถรับรู้ และอ่านในใจหรืออ่านจับใจความได้ในเวลารวดเร็ว ตรงกันข้ามกับผู้ที่มีสติปัญญาไม่ดี จะใช้เวลาในการอ่านเพิ่มขึ้น ดังนั้น การอ่านให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนบ่อยๆ ก็เป็นวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านจับใจความดีขึ้น

2) ทฤษฎีการให้สิ่งเร้าและการตอบสนองเน้นการกระทำซ้ำๆ จนตอบสนองโดยอัตโนมัติ ดังนั้น เรื่องที่ตรงกับความสนใจจะเป็นสิ่งเร้าที่ช่วยให้เกิดความต้องการที่จะอ่าน ผลที่ได้คือ การตอบสนองที่ดี

3) ทฤษฎีของเกสโตลท์ (Gestalt) เน้นความสำคัญของการจัดเตรียม คือ กฎของการรับรู้ที่ประยุกต์เข้ามาสู่การสอนอ่านซึ่งแยกเป็นกฎ 3 ข้อ

(3.1) กฎของความคล้ายกัน เป็นการจัดสิ่งที่คล้ายกันเอาไว้ด้วยกัน เช่น คำที่คล้ายกัน โครงสร้างของประโยคเนื้อเรื่องรวมทั้งสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน หากจัดไว้เป็นหมวดหมู่ก็จะช่วยให้เกิดการรับรู้ได้เร็วขึ้น

(3.2) กฎของความชอบเป็นหลักสำคัญในการสอนอ่านจับใจความ หากนักเรียนได้อ่านในสิ่งที่ตนชอบก็จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนการสอนอ่านมีความหมายต่อตัวนักเรียน

(3.3) กฎของความต่อเนื่อง เป็นการพิจารณาโครงสร้างของการสอนอ่านให้มีลักษณะต่อเนื่องกัน ทั้งนี้เพื่อให้การพัฒนาการอ่านเป็นไปโดยไม่หยุดชะงัก

2.7.2 ทฤษฎีการเสริมแรง

มธุรส สว่างบำรุง (2542, น.141) กล่าวว่า การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การที่อัตราการตอบสนองหรือการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งยังคงอยู่หรือเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ได้รับผลกระทำที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นๆ หรือเป็นผลมาจากความสำเร็จในการหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้า กล่าวอีกว่า การเสริมแรงมีบทบาทสำคัญในการศึกษาการเสริมแรงเป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียน ตลอดจนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้

2.7.2.1 การเสริมแรง มี 2 ประเภท คือ

1) การเสริมแรงทางลบ (Negative Reinforcement) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งเพิ่มขึ้นหรือมีความถี่สูง ซึ่งเป็นผลมาจากการที่อินทรีย์สามารถหลีกเลี่ยงหรือหลีกเลี่ยงหนีจากสิ่งที่ไม่พึงพอใจ

2) การเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) หมายถึง การแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่ได้รับผลกระทบที่พึงพอใจหลังจากแสดงพฤติกรรมนั้นแล้ว และสิ่งที่ได้รับแล้วเกิดความพึงพอใจ และแสดงพฤติกรรมเพิ่มขึ้น คือ สิ่งเร้าทางบวก (Positive Stimulus)

2.7.2.2 ประเภทของแรงเสริมแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) แรงเสริมปฐมภูมิ (Primary Reinforce) จัดเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของร่างกายที่มนุษย์จะต้องแสวงหาและให้การเสริมแรง การเสริมแรงปฐมภูมินี้จะประกอบไปด้วย ความหิว ความกระหาย แรงขับทางเพศ ความต้องการออกซิเจน เป็นต้น

2) แรงเสริมทุติยภูมิ (Secondary Reinforce) เป็นการเสริมแรงที่มีความต้องการนอกเหนือไปจากการตอบสนองในเบื้องต้น อาทิเช่น รางวัล เงิน สิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ประเภทต่างๆ เป็นต้น แรงเสริมทุติยภูมิแบ่งได้ ดังนี้

(2.1) แรงเสริมทางสังคม (Social Reinforce) เช่น คำชมเชย ยิ้ม การพยักหน้า การกอด การแสดงท่าทางยอมรับ เป็นต้น

(2.2) เบี้ยอรรถกร (Token Economy) เป็นสิ่งที่ใช้แลกเปลี่ยนกับสิ่งอื่นได้แก่ บัตรคะแนน ดาว เงิน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถนำไปแลกเปลี่ยนเป็นของต่างๆ หรือแรงเสริมอื่นที่ต้องการได้ตามเงื่อนไขของการแลกเปลี่ยนนั้นๆ

(2.3) การให้ข้อมูลย้อนกลับหรือการให้ข้อมูลแสดงผลการกระทำ (Information Feedback) คือ การให้ผู้กระทำทราบผลการกระทำของตนเองว่าเหมาะสมหรือบกพร่องอย่างไร เช่น การแสดงความเห็นของครูต่อผลงานของผู้เรียนการให้คะแนนหรือคำพูด เช่น “ถูกต้อง” “ใช้ได้” การให้ข้อมูลย้อนกลับนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนทราบผลการกระทำของตนเองแล้ว ผู้เรียนยังได้ทราบถึงความก้าวหน้าของตนเองอีกด้วย การทราบว่าตนเองมีผลงานก้าวหน้าจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเองใกล้ถึงจุดหมายปลายทางแล้ว หรือหากมีข้อผิดพลาดก็สามารถแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่

สรุปได้ว่า การเสริมแรงมีหลายวิธี อาจใช้วัตถุสิ่งของ หรือถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกก็ได้ที่สามารถสร้างบรรยากาศกระตุ้นให้ความพึงพอใจให้เกิดความสำเร็จ หรือเครื่องบอกผลการกระทำว่า ถูกผิดและอาจเป็นการส่งเสริมให้เกิดการเสริมแรงต่อไป การเสริมแรงควรจะต้องให้สม่ำเสมอ นอกจากนั้นหลักการเสริมแรงยังทำให้สามารถปรับพฤติกรรมได้

ในการศึกษาครั้งนี้มีการเสริมแรงทางสังคม โดยวิธีการกล่าวคำชมเชยและการให้รางวัล ภายหลังจากเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผลที่ได้จากการให้แรงเสริมดังกล่าว พบว่า นักเรียนเกิดแรงจูงใจและความมั่นใจในการอ่าน รวมถึงมีความสนใจในกิจกรรมดีขึ้น

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 งานวิจัยในประเทศ

ณัฐนิชา บุญเพิ่มพูล (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปทุมวัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ เด็กชาวเขา ระดับ ปฐมวัยที่มีอายุ 5-6 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 30 คน ของโรงเรียนบ้านนามน และ โรงเรียนบ้านกองลม อำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้เรียนจำนวนร้อยละ 100 สามารถทำแบบทดสอบระหว่างเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 94.06 2) คะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทุกคนทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 94.8 นั่นคือ ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียนพยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปทุมวัย ที่สร้างขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 100/94.8 ซึ่งถือได้ว่าชุดการสอนนี้มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

พิมพ์มล แสนนาน (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.19/82.86 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการฝึกการอ่าน ภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

จินดา ลาโพธิ์ (2553, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยสำหรับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ผลปรากฏว่า ประสิทธิภาพของชุดการเรียนการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคผังกราฟิก เพื่อสร้างความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ไทยสำหรับ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.86/84.14 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิเชียร ไชยบัง (2555, บทคัดย่อ) ได้นำแนวคิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ไปใช้ที่โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา สรุปได้ว่า โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนาจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือ Problem-Based Learning (PBL) ซึ่ง PBL เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ที่จะ

พัฒนาทักษะใหม่อันจำเป็นในอนาคต และการจะพัฒนานวัตกรรมนี้ขึ้นมาได้ต้องเกิดจากการทำงานจริง แล้วมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหรือที่เรียกว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การใช้นวัตกรรม PBL เช่น เวลาทำงานครูคนใดทำได้ ใครเจออะไร อะไรใช่หรือไม่ใช่ กลุ่มครูจะมาขมวดด้วยกัน แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งทุกคนต้องการความเข้าใจทั้งหมดด้วยกัน

ณัฐกาน นครสูงเนิน (2556, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเขต 1 พบว่า การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านการมีเงื่อนไขสนับสนุน รองลงมาคือ การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม

ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ วัฒนธรรมการเรียนรู้ การคิดแบบปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา พบว่า สมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น และผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรลักษณ์ ชูกำเนิด (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านพื้นที่การเรียนรู้ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู บริบทโรงเรียนในประเทศไทยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการศึกษาปรากฏการณ์ แบบพหุกรณี เลือกรูปแบบเฉพาะเจาะจงโรงเรียนในแต่ละภูมิภาคที่มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 5 แห่ง เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ ศึกษาเอกสาร และสนทนากลุ่ม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียน รวมจำนวน 64 คน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบด้านพื้นที่การเรียนรู้ของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู บริบทโรงเรียนในประเทศไทย ประกอบด้วย พื้นที่กลาง คู่วิชาชีพ ทีมเรียนรู้ วงเรียนรู้ต่างๆ และระหว่างโรงเรียน PLC

ชวลีพร เกลี้ยงสง และ ทวีวัฒน์ปีตยานนท์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า 1) การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่ 5 ด้าน คือ การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม การ

สร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม กลุ่มการเรียนรู้และประยุกต์ใช้การเรียนรู้ การมีเงื่อนไขสนับสนุน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล

สุวีรวรรณ ชัยเพชร (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการและของผลผลิต เท่ากับ 84.77/82.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.65 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำในระดับมากที่สุด

สุวธิดา ล้านสา (2558, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์และจิตวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผลการใช้ชุดกิจกรรม ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลการเรียนรู้เรื่องการดำรงชีวิตของพืชหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ผู้เรียนมีคุณลักษณะของจิตวิทยาศาสตร์หลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งอยู่ในระดับสูง และผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

วิษณุ อุพลรัมย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.61/85.43 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

เบญจพร สว่างศรี (2560, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบอุปนัยร่วมกับกระบวนการกลุ่มวิชาแคลคูลัส 2 ระดับปริญญาตรี ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบอุปนัยร่วมกับกระบวนการกลุ่มวิชาแคลคูลัส 2 ระดับปริญญาตรี มี

ประสิทธิภาพเท่ากับ 76.62/79.90 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด และ พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับดี

ดวงฟู เฟื่องฟู (2560, บทคัดย่อ) การพัฒนาชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยมีคะแนน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 81.25 ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H มีประสิทธิภาพ 84/87.50 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความ พึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค 5W1H โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เบชาร์ด (Bouchard, 2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่อง คำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่านกับการสะกดคำ แม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมากระหว่างการอ่านและการสะกดคำ แต่การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตามความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่า การปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียน ดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่ามีผลของรายงานอย่างมีนัยสำคัญต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน ความผิดพลาดด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไป พบว่า ความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกัน ในทุกงาน ในที่สุดจากการศึกษา การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่อง คำ ของทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของครู พบว่า การให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริงของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการตัดสินใจในการสอน

การ์เซีย (Garcia, 1998, p.3459-A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียนสะกดคำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองกับการสะกดคำตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และการสอนเขียนทุกวันตามเวลาที่กำหนดไว้ การสอบใช้การสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียนฝึกเองมีผลดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำรา ในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่ สูงกว่าประถมหนึ่ง ความยาวของประโยคและจำนวนหน่วยคำ นอกจากนี้นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่านทบทวน การเขียนคำ วิเคราะห์คำที่ใช้ ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อ

ช่วยในการสะกดคำบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากคำராใช้
พจนานุกรมบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมี
อิสระในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ และสามารถพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลได้ อีกทั้งเป็นการ
ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้
มีอาชีพ คือ การเรียนรู้ร่วมกันอย่างมีความสุขของทีมเรียนรู้ เป็นบรรยากาศที่เปิดพื้นที่การเรียนรู้
แบบนำตนเองของครูเพื่อการเปลี่ยนแปลง พัฒนาตนเองและวิชาชีพ อย่างต่อเนื่องเป็นสำคัญ ส่งผลให้
เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้
มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1
และ เขต 2

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยขั้นตอนในการวิจัยประกอบไปด้วย

- 3.1 แบบแผนการทดลอง
- 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ผู้วิจัยได้ทำการทดลองตามแบบแผนการวิจัย One Group Pretest-Posttest Design (ลิวัน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.240) มีลักษณะการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T1	X	T2

ความหมายของสัญลักษณ์

E แทน กลุ่มทดลอง

T1 แทน การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

X แทน การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

T2 แทน การทดสอบหลัง การทดลอง (Posttest)

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2 ห้องเรียน โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 60 คน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 1 ห้องเรียน โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานีเขต 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive-Sampling) เนื่องจากผู้วิจัยได้พบครูประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม และพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

3.3.1.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1.3 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.1.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.3.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

3.3.2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ ทศพร แสงสว่าง (2556, น.22-23) และ บุญเกื้อ ควรรหาเวช (2542, น.497) ดังนี้

1) วิเคราะห์เนื้อหาการวิเคราะห์เนื้อหา รายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม รายวิชา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3) ออกแบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย

(3.1) คู่มือครู เป็นแผนการสอนสำหรับผู้สอน ตามแต่ชนิดของกิจกรรม ภายในคู่มือจะชี้แจงถึงวิธีการใช้ชุดกิจกรรมเอาไว้อย่างละเอียด

(3.2) คู่มือผู้เรียน จะเป็นส่วนที่บอกให้ผู้เรียนดำเนินการเรียน หรือประกอบกิจกรรมแต่ละอย่างตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

(3.3) ออกแบบใบความรู้ ใบกิจกรรม

4) นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

5) นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่างๆ ในชุดกิจกรรมด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของข้อคำถามตามวัตถุประสงค์ (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp.49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

+1 หมายถึง	แน่ใจว่าชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
การประเมินสื่อ
0 หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
-1 หมายถึง	แน่ใจว่าชุดกิจกรรมมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

6) นำชุดกิจกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

3.3.2.2 แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎี แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

2) วิเคราะห์องค์ประกอบและขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มืออาชีพ และสร้างข้อคำถาม เพื่อใช้สร้างแบบสอบถามปลายเปิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญแสดงความคิดเห็นแล้วนำผลของความคิดเห็นไปหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) นำข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีการศึกษา หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 3 ท่าน เลือกและเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ

คะแนน +1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความสอดคล้องกับการประเมินการออกแบบสื่อให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

คะแนน 0 คือ ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้สอดคล้องตรงกับการประเมินการออกแบบสื่อให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

คะแนน -1 คือ แน่ใจว่าข้อคำถามนี้ไม่สอดคล้องตรงกับการประเมินการออกแบบสื่อให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ

สำหรับค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ต้องมีค่าตั้งแต่ ≥ 0.50 ขึ้นไป

3) สร้างแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับตามเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert R., 1932, pp.140, 1-55) เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้น้ำหนักที่ตรงกับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมากที่สุด ซึ่งแต่ละระดับมีความหมายดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536, น.157)

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลค่า ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

5) ส่งแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านเนื้อหา ด้านเทคโนโลยีการศึกษา และด้านวัดและประเมินผล ด้านละ 3 คน พิจารณาเพื่อปรับแก้ไขให้ตรงกับ เรื่องที่จะศึกษาวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6) วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เป็นไปตามกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ โดยวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.3.2.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้กำหนด ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบไว้ ดังนี้

1) ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ โดยให้สอดคล้องกับ เนื้อหาที่กำหนดไว้

2) ดำเนินการสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน โดย วิเคราะห์จากเนื้อหาและวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม จากนั้นสร้างแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เรื่องละ 10 ข้อ จำนวน 10 เรื่อง รวมจำนวน 100 ข้อ ที่ประเมินผลตามวัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม ข้อสอบที่ได้จะนำมาจำแนกเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน

3) นำข้อสอบที่จะสร้างแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์ระหว่าง ข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ ด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามตามวัตถุประสงค์

4) นำข้อสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงของเนื้อหาเหมาะสม เพื่อหา ระดับความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) โดยนำแบบทดสอบที่ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็น รายชื่อจากผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองกับนักเรียนที่เคยเรียนมาแล้ว โดยมีหลักเกณฑ์การ พิจารณา ดังนี้ (บุญธรรม กิจปริดาปริสุทธิ, 2549, น.268)

- 0.81 – 1.00 หมายถึง ข้อสอบที่ง่ายมากไม่ควรใช้หรือปรับปรุง
- 0.61 – 0.80 หมายถึง ข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายแต่ใช้ได้
- 0.41 – 0.60 หมายถึง ข้อสอบความยากปานกลางเป็นข้อสอบที่ดีมาก
- 0.20 – 0.40 หมายถึง ข้อสอบที่ค่อนข้างยากแต่ใช้ได้
- 0.00 – 0.19 หมายถึง ข้อสอบที่ยากมากไม่ควรใช้หรือปรับปรุง

5) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 นำมาใช้เป็น ข้อสอบฉบับเดียวกันที่มีการประเมินผลตามวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณา คะแนนที่ได้มาจากการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) มีความหมาย ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2538, น.210)

- 0.40 ขึ้นไป การประเมินสูง คุณภาพของข้อสอบดีมาก
- 0.30 – 0.39 การประเมินปานกลาง คุณภาพของข้อสอบดีพอสมควร
- 0.20 – 0.29 การประเมินค่อนข้างต่ำ คุณภาพของข้อสอบพอใช้
- 0.00 – 0.19 การประเมินต่ำ คุณภาพของข้อสอบใช้ไม่ได้

6) วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทั้งหมด โดยใช้สูตร KR-20 ของ Kuder Richardson กำหนดให้ขอบเขตของค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบมีความหมาย ดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าตั้งแต่ -1.00 ถึง +1.00

- +1.00 หรือใกล้เคียง +1.00 แสดงว่า แบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูงสุด
- 0.00 หรือใกล้เคียง 0.00 แสดงว่า แบบทดสอบไม่มีความเชื่อมั่น
- 1.00 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นต่ำ
- ดังนั้น ขอบเขตค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับเท่ากับ 0.80 ขึ้นไป

7) นำแบบทดสอบที่หาคุณภาพของแบบทดสอบแล้ว ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ได้ มาตรฐานไปใช้ในการดำเนินงานวิจัยในครั้งนี้ต่อไปได้

3.3.2.4 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย มีขั้นตอนการ ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1) ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากเอกสารและตำราแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำถามที่เหมาะสมกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้ตรงกับขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องสัมประสิทธิ์ ระหว่างข้อคำถามกับการออกแบบชุดกิจกรรม สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์ในการแปลค่าดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและสื่อพิจารณาและปรับปรุง จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบให้คะแนนคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content Validity) และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp.49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีสอดคล้องตรงกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีสอดคล้องตรงกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนี้ไม่สอดคล้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ .5 ขึ้นไป

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดลองตามแบบแผนการทดลองที่กำหนดไว้ตามขั้นตอนในการทดสอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.4.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อประสานงานทำหนังสือขอความร่วมมือจากงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอทดลองในการทำวิจัยและใช้สถานที่ไปถึง ผู้อำนวยการ โรงเรียนชุมชนเลิศพิณิชพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

3.4.2 เตรียมสถานที่และเครื่องมือ ซึ่งสถานที่ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ ห้องเรียนโรงเรียน โรงเรียนชุมชนเลิศพิณิชพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 โดยมีการจัดเตรียมชุดกิจกรรมให้พร้อมต่อการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเลิศพิณิชพิทยาคม จำนวน 30 คน

3.4.3 ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ชุด ชุดละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 22 ชั่วโมง

3.4.4 เก็บข้อมูลก่อนทำการทดลองด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวนชุดละ 10 ข้อ

3.4.5 ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 ข้อ หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรม

3.4.6 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูลเป็นแบบการใช้คะแนน โดยให้คำตอบถูกเท่ากับ 1 และคำตอบที่ผิด คือ 0 (Zero-One Method) จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.4.7 ดำเนินการบันทึกข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

3.5 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน แล้วให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้นำสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

3.5.1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในงานศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้สถิติเพื่อทดสอบค่าทางสถิติ ดังนี้

3.5.1.1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สูตรการหา E_1/E_2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 โดยใช้สูตร (โศภณ นุ่มทอง, 2540, น.85-86)

$$E_1 = \frac{X_1}{A_1} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
	X_1	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในห้องเรียนนั้นๆ ระหว่างเรียน
	A_1	แทน	คะแนนเต็มของงาน

$$E_2 = \frac{X_2}{A_2} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของการเรียนการสอน
	X_2	แทน	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในห้องเรียนนั้นๆ ระหว่างเรียน
	A_2	แทน	คะแนนเต็มของงาน

หาผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเป็นเครื่องมือวิจัยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

1) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2539, น.249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	\sum	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย โดยใช้สูตร t- test (t-test) แบบ Dependent (ประคอง กรรณสูต, 2542, น.114) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ	$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนหลังการเรียนรู้ กับคะแนนก่อนการเรียนรู้
	$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนน หลังการเรียนรู้กับคะแนนก่อนการเรียนรู้
	$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนหลังการเรียนรู้ กับคะแนนก่อนการเรียนรู้ยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
	D	แทน	ความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและ ก่อนเรียนของนักเรียนแต่ละคน

3) สถิติพื้นฐานการวิจัย ได้แก่

(3.1) ค่าเฉลี่ย (Mean) \bar{X} คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา

สายยศ, 2540, น.53)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	\sum	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

(3.2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ

และ อังคณา สายยศ, 2540, น.53)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

(3.3) หาค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545,

น.104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้
มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยขั้นตอนในการวิจัยประกอบไปด้วย

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ผลการวิเคราะห์

4.1 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

4.1.1 ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้
มืออาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

4.1.2 ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย

4.1.3 ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุด
กิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย

4.2 ผลการวิเคราะห์

4.2.1 ตอนที่ 1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้
มืออาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80//80
ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 รายงานสรุปผลการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

n = 30

รายการ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	เกณฑ์มาตรฐาน	E_1/E_2
คะแนนระหว่างเรียน	100	82.50	82.50	80	82.50
คะแนนทดสอบหลังเรียน	100	81.33	81.33	80	81.33

จากตารางที่ 4.1 สรุปว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือ E_1/E_2 มีค่าเท่ากับ 82.50/81.33 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2.2 ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์การเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการทดสอบก่อนเรียนแล้วให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วทำการทดสอบหลังเรียน ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ข้อที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย

n=30

การทดสอบ	\bar{X}	S.D.	d	S.D. _d	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	38.20	5.52	43.13	5.31	44.50 *	0.00
หลังเรียน	81.33	4.58				

จากตารางที่ 4.2 สรุปว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 38.20 คะแนน และ 81.33 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2.3 ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย

n = 30			
รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมมีความสวยงามน่าสนใจ	4.80	0.41	มากที่สุด
3. ชุดกิจกรรมมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน	4.73	0.45	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรภาพชัดเจน	4.80	0.41	มากที่สุด
5. รูปแบบของชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน	4.73	0.45	มากที่สุด
6. นักเรียนมีส่วนร่วมค้นคว้า ออกแบบ วางแผน ปฏิบัติ และสรุปงานด้วยตนเอง	4.83	0.38	มากที่สุด
7. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดกิจกรรม	4.80	0.41	มากที่สุด
8. ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนาน	4.83	0.38	มากที่สุด
9. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน	4.97	0.18	มากที่สุด
10. ชุดกิจกรรมทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.73	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	0.08	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.80 โดยมีความพึงพอใจด้านชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงานสูงที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.97 และไม่พบข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สามารถสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะในการวิจัยได้ ดังนี้

- 5.1 วิธีดำเนินการวิจัย
- 5.2 สรุปผลการวิจัย
- 5.3 การอภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะ
- 5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.1 วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ปฏิบัติดังนี้

- 5.1.1 ดำรวจสภาพปัญหาเก็บข้อมูลในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ปทุมธานี เขต 1 และ เขต 2 เพื่อหาสาเหตุของนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออก และสื่อที่ใช้ในสถานศึกษาไม่เพียงพอ
- 5.1.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 5.1.3 วิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้าง แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กำหนดจุดประสงค์การสอน ออกแบบชุดกิจกรรม

5.1.4 สร้างชุดกิจกรรมตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

5.1.5 จัดทำแบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

5.1.6 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา ภาษาที่ใช้ ข้อคำถาม กิจกรรมการเรียนการสอนกับจุดประสงค์ของการจัดทำ และหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามที่ผู้เชี่ยวชาญแนะนำทุกประการ

5.1.7 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ทดลองหาประสิทธิภาพเป็นรายบุคคล ทดลองประสิทธิภาพกลุ่มย่อย และทดลองภาคสนาม แล้วได้ทำการแก้ไขปรับปรุงจนมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

5.1.8 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนชุมชนเลิศพินิจพิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 จำนวน 30 คน

5.1.9 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตรวจสอบแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน จัดเก็บข้อมูล จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทดสอบด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

5.1.10 บันทึกข้อมูลจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

5.2 สรุปผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ผ่านมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ดังต่อไปนี้คือ

5.2.1 ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้ทำการสร้างและพัฒนาประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 กล่าวคือ จากการหาประสิทธิภาพได้ค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนเท่ากับ 82.50 (E₁) และร้อยละของคะแนนจากแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 81.33 (E₂)

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย พบว่า คะแนนหลังการเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.80 โดยมีความพึงพอใจด้านชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน และไม่พบข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5.3 การอภิปรายผล

การวิจัย เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ซึ่งผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

5.3.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีลักษณะเป็นสื่อประสม ประกอบด้วย กลุ่มมือครู กลุ่มนักเรียน สื่อประกอบการสอนที่สอดคล้องระหว่างเนื้อหา และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ตรงตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่ผสมผสานเน้นกิจกรรม และกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะความสามารถในการเรียนรู้ พัฒนาด้วยตนเอง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตร เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการการเผชิญสถานการณ์อย่างเป็นระบบ โดยมีการวางแผน (Plan) การลงมือปฏิบัติ (Do) และสะท้อนคิด (See) แล้วประยุกต์ความรู้มาใช้แก้ปัญหา ทำให้สามารถแก้ปัญหาทางการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนได้ เป็นการจัดการกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน อย่างยั่งยืน เนื่องจากการอ่านมีบทบาทสำคัญต่อการแสวงหาความรู้เป็นวิธีการช่วยในการแสวงหาความรู้ ส่งเสริมให้เกิดความเพลิดเพลิน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ก่อให้เกิด

แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านมีหลายประเภท เช่น การอ่านให้เกิดความรู้ การอ่านอย่างมี วิจารณ์ญาณ การอ่านอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และการอ่านเพื่อความจรรโลงใจ เป็นต้น จากการ พัฒนาประสิทธิภาพของการสอนผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการจัดการเรียนการสอน นักเรียน ทำการทดสอบก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนเต็ม 100 คะแนน เท่ากับ 38.20 จากจำนวน นักเรียนทั้งหมด 30 คน หลังจากที่ทำการทดสอบก่อนเรียนเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมการ เรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ ได้ออกแบบสร้างไว้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้ซึ่ง นักเรียนมีความสนใจ มีความกระตือรือร้น สนใจเรียนมากขึ้น มีการบันทึกผลคะแนนระหว่างเรียน ไว้แล้วนำผลของคะแนนระหว่างเรียนมาหาค่าเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละได้เท่ากับ 82.50 หลังจากนั้นให้ นักเรียนทำการทดสอบหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 81.33 แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชา ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.50/81.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เยาวเรศ ผิวเหมาะ, (2559, บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 เรื่องนิทานเบิกบานใจ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านและการเขียนมีประสิทธิภาพ การสอนภาษาไทยบรรลु วัตถุประสงค์ มีประโยชน์ทุกด้านและทุก โอกาส ซึ่งการอ่านที่ดีนั้นเกิดจากทักษะการฝึกฝนและการ เรียนรู้การอ่านเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารด้วยการเขียนกับผู้อ่าน โดยอาศัยตัวหนังสือเป็นสื่อ ผู้อ่านจึงเกิดความรู้ ความคิดและประสบการณ์สามารถนำความรู้ ความคิดและประสบการณ์เหล่านั้น ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ผลจากการอ่านที่ผู้อ่านได้รับนั้นย่อมได้รับผลแตกต่างกัน เพราะฉะนั้น การมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านจะช่วยให้เกิดประโยชน์ต่อผู้อ่านได้ และสอดคล้องกับ วิเชียร ไชยบัง (2555, บทคัดย่อ) ผู้อ่านวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา จังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำแนวคิดการสร้าง ชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ ไปใช้ที่โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา สรุปได้ว่า โรงเรียนลำปลายมาศ พัฒนาจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือ Problem-Based Learning (PBL) ซึ่ง PBL เป็น รูปแบบของการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะใหม่อันจำเป็นในอนาคต และการจะพัฒนานวัตกรรมนี้ขึ้นมา

ได้ต้องเกิดจากการทำงานจริง แล้วมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหรือที่เรียกว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การใช้นวัตกรรม PBL เช่น เวลาทำงานครูคนใดทำได้ ใครเจออะไร อะไรใช้หรือไม่ใช้ กลุ่มครูจะมาขมวดด้วยกัน แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งทุกคนต้องการความเข้าใจทั้งหมดด้วยกัน

5.3.2 จากการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการทดสอบก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 38.20 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 5.52 หลังจากที่นักเรียนได้เรียนรู้จากการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วทำการทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้นจากเดิม มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.33 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.58 การวิเคราะห์ t-test ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 44.50 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพิมล แสนนาน (2553, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการฝึกการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาไทยเชิงวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 และสอดคล้องกับ ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ วัฒนธรรมการเรียนรู้ การคิด แบบปฏิบัติที่ดี และการพัฒนาเชิงวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ประสิทธิภาพของรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา พบว่า สมรรถนะเชิงวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองใช้ รวมทั้งทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มสูงขึ้น และผลการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของผู้เรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.3 จากการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนหลังการเรียน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 เพราะนักเรียนได้เรียนรู้กิจกรรมที่ทางบทเรียนจัดกิจกรรมไว้ ทำให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย ซึ่งชุดกิจกรรมให้ทั้งความรู้ และความเพลิดเพลิน รวมทั้งช่วยให้รู้จักคิดและปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาการเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ได้ลงมือปฏิบัติพร้อมกับเพื่อนร่วมชั้นจึง

ทำให้นักเรียนเกิดความสุข และมีความกระตือรือร้น มีผลแสดงความก้าวหน้าทางการเรียนเป็นระยะๆ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเมื่อผู้เรียนใช้ความพยายามถึงระดับหนึ่งจะได้รับความสำเร็จทันที สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติพร เกื้อยงสง และ ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ (2558, บทคัดย่อ) ได้ศึกษากลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า 1) การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่ 5 ด้าน คือ การสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วม การสร้างค่านิยมและวิสัยทัศน์ร่วม กลุ่มการเรียนรู้และประยุกต์ใช้การเรียนรู้ การมีเงื่อนไขสนับสนุน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิษณุ อุพลรัมย์ (2559, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อสังเกตที่พบในระหว่างการเรียนรู้จากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจ และมีความกระตือรือร้นในการเรียน เรียนรู้ได้อย่างเพลิดเพลิน มีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้นเพราะทุกคนรับการกระตุ้นจากสื่อให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถเรียนรู้ได้เองโดยอิสระ อีกทั้งยังมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนได้พัฒนาตามศักยภาพ โดยมีครูวางแผนร่วมกับนักเรียน กระตุ้น ท้าทาย ให้กำลังใจ และชี้แนะแนวทางการแสวงหาความรู้ที่ถูกต้อง

5.4 ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

5.4.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หากนักเรียนขาดความพร้อมจะส่งผลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ ควรเตรียมความพร้อมของนักเรียน โดยการฝึกทักษะการใช้สื่อเพื่อควบคู่ไปกับการประกอบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน รวมไปถึงวิธีการและขั้นตอนในการศึกษาการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย อย่างละเอียดในทุกขั้นตอนของจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5.4.2 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนได้ ทุกช่วงชั้นของการศึกษา และ

ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยการปรับกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ในช่วง
ชั้นหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่จะนำไปใช้

5.5 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยที่ได้สรุป และอภิปรายผล ผู้วิจัยมีแนวคิดเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.5.1 ครูผู้สอนควรมีความเข้าใจพื้นฐานของนักเรียน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐาน
แตกต่างกัน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรเลือกเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และ
ศักยภาพของนักเรียน

5.5.2 ควรมีการกำหนดตารางการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ตามขั้นตอนเนื้อหาให้
สอดคล้องจากบทเรียนและกิจกรรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2544). **คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่ง
สินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. [ม.ป.ป.]. **คู่มือประกอบการอบรม การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning
Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ”** สถานศึกษา. [ม.ป.พ.].
- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2533). **ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม (พิมพ์ครั้งที่ 1)**.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ฉวีลักษณ์ บุญกาญจน. (2547). **จิตวิทยาการอ่าน**. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2545). **การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ: โสภณการพิมพ์.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). **การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการ
ศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1): 7-19.**
- ฉัญฉุฉา บุญเพิ่มพูน. (2551). **การสร้างชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านและการเขียน
พยัญชนะไทยของเด็กชาวเขาปฐมวัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่).**
- ทศพร แสงสว่าง. (2559). **การผลิตชุดการสอนผ่านเครือข่าย. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี.**
- ทัศนีย์ สุขเมธี. (2542). **การสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิสนา แจมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอนความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.**
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงเยาว์ เลี่ยมขุนทด. [ม.ป.ป.]. **การพัฒนาแผนการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกด
คำโดยใช้แผนผังความคิด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).**
- บุญเกื้อ ควหาเวช. (2542). **นวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4)**. กรุงเทพฯ: เอส. อาร์. พรินติ้ง.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). **การพัฒนาการสอน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ประทีป วาทิกทินกร. (2542). ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2557). การพัฒนารูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับครูประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณศึกษบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).
- ไพฑูลย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- เขาวเรศ ผิวเหมาะ. (2559). ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 เรื่อง นิทานเบิกบานใจ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2531 (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เรวดี อาษานาม. (2537). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. มหาสารคาม: สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- วรลักษณ์ ชูกำเนิด; เอกรินทร์ สังข์ทอง และ ชวลิต เกิดทิพย์. (2557). รูปแบบชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพพออาจารย์ผู้การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 บริบทโรงเรียนในประเทศไทย. วารสารหาดใหญ่วิชาการ, 12(2), 123-124.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ตาตา.
- วิเชียร ไชยบัง. (2555). PBL อย่างโรงเรียนนอกกะลา. สืบค้นจาก http://lamplaimatpattanaschool.blogspot.com/2012/07/blog-post_21.html
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. [ม.ป.พ.].
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560) แนวทางการจัดการเรียนรู้หนังสืออ่านนอกเวลา สาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สกสค.ลาดพร้าว
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อี เค บุคส์.
- ไพฑูลย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาโท ภาควิชาการศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- อมรรัตน์ ชำนาญรักษา (2555) ความหมายของการอ่าน สืบค้นจาก <https://sites.google.com/site/madoobook/home/khwam-hmay-khxng-kar-xan>.
- Boyd, V. (1992). **School context. Bridge or barrier to change?**. Austin, TX: Southwest Educational Development Laboratory.
- Brandt, R. (1995, November). On restructuring schools : A conversation with Fred Newman. **Educational Leadership**, 53(3): 70–73.
- Bouchard, Margarett Pray. (2004). **“An Investigation of Students’ Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Error”**. Dissertation Abstracts International.
- Darling – Hammond, L. (1994, November). **The current status of teaching and teacher development in the United States**. New York: Teacher College, Columbia University.
- Garcia, Carol Ann. (1998). **“The Effect of Two Types of Spelling Instruction on First – grade Reading, Writing, and Spelling Achievement”**. Dissertation Abstracts international.
- Hord, S., M. (1997). **Professional learning communities: Communities of inquiry and improvement**. Austin: Southwest Educational Development Laboratory. journal.oas.psu.ac.th/index.php/asj/article/viewFile/125/688
- Leithwood, K., A. et. Al. (2003). **What we know about successful school leadership**. Philadelphia, PA: Laboratory for Student Success, Temple University.
- Luis, K., S. & Kruse, S., D. (1995). **Professional and community : Perspectives on reforming urban schools**. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Marquardt, M., J. (1996). **Building the learning organization**. New York: Mc.Graw – Hill.

บรรณานุกรม(ต่อ)

Morrison, K. (2002). **School leadership and complexity theory**. New York: Routledge Falmer.

Senge, P. (1990). **The fifth discipline: The art and practice of the learning organization**.

New York: Currency Doubleday.

Sergiovanni, T. (1998). **International Journal of Leadership in Education**, 1(1): p.37.

Wallace Jr., R., C. et al. (1997). **The learning school**. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.

Stoehr, J., Banks, M., & Allen, L. (2011). **PLCs, DI & RTI: A Tapestry for school change**.

Thousand Oakes, California: Crowin.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านวัดและประเมินผล

1. ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. อาจารย์บรรเลง สระมูล
รองหัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม อาจารย์ประจำสาขาเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา

1. ดร.ณัฐพงษ์ โตม่น
อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาเทคนิคศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสตาทกุล
หัวหน้าศูนย์นวัตกรรมและเทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธิ พิณฑทอง
หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1. นางพนมวัน วรรณชัย
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดนาคบุญ
2. นางศิริพร พงษ์เนตร
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดเจริญศิริวิทยา
3. นางอร่าม เก่งการ
ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดรวมราษฎร์สามัคคี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 549 3205

ที่ ศธ 0578.02/0791.8

วันที่ 10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอรเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ธิปไตย โสถถาวรณ

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างค่อง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอรเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 549 3205

ที่ ศธ 0578.02 / ๐๗๑๑.๗

วันที่ 1๐ เมษายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.สุรัตน์ ขวัญบุญจันทร์

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้โครงแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครูศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 549 3205
ที่ ศธ 0578.02 / 11๒9 วันที่ 1๒ พฤษภาคม 2561
เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์บรรณ สระบุศ

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาซิพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 549 3205

ที่ ศธ 0578.02 / 0791.6

วันที่ 10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ณัฐพงษ์ ไตมัน

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศษ 0578.02 / 0269. 5

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ โสวจัสสตากุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 549 3205

โทรสาร 02 577 3207

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบัณฑิตศึกษา โทร. 02 549 3205

ที่ ศธ 0578.02/0793.5

วันที่ 10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมธี พิกุลทอง

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอร้องเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังเอกสารแนบ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะขอบคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ที่ ศธ 0578.02 / 0268-2

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางพนมวัน วรคลัง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 549 3205

โทรสาร 02 577 3207

ที่ ศธ 0578.02 / ๐๒๖๘.๑

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

1๐ เมษายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางศิริพร พงษ์เนตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามฯ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างดียิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 02 549 3205

โทรสาร 02 577 3207

ที่ ศธ 0578.02 / 0268

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี 12110

10 เมษายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางอร่าม เก่งการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามฯ จำนวน 1 ชุด

เนื่องด้วย นางจิรัชญา สายจีน รหัสนักศึกษา 115970201009-4 นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมี ดร.ทศพร แสงสว่าง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างยิ่ง คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นางสาวจิรัชญา สายจีน ดังสิ่งที่แนบมาด้วย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. 02 549 3205
โทรสาร 02 577 3207

ภาคผนวก ข

วิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตร

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

รายวิชาพื้นฐาน

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เวลา 160 ชั่วโมง

อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ มีมารยาทในการอ่าน วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง อธิบายการนำความรู้ และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน รวบรวม และบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่ฟัง และดู ตั้งคำถาม และตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟัง และดู ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล อธิบายคุณค่าวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟัง และดู สื่อโฆษณาอย่างมีเหตุผล อ่านหนังสือตามความสนใจ และอธิบายคุณค่าที่ได้รับ มีมารยาทในการอ่าน เขียนสื่อสารโดยใช้คำถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม มีมารยาทในการเขียน พุดรายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา ระบุลักษณะของประโยค อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร เขียนเรียงความ วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพย และสุภาษิต พูดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เขียนแผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เขียนจดหมายส่วนตัว แต่งบทร้อยกรอง ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ กรอกรายการต่างๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ และสร้างสรรค์ เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง และนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น โดยใช้กระบวนการทางภาษา ได้แก่ กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการฟัง กระบวนการพูด และการดู การคิด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สามารถสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน มีจิตสำนึกรักภาษาไทย และมีค่านิยมที่ดีต่อภาษาไทย

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6, ป.6/7, ป.6/8, ป.6/9

ท 2.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6, ป.6/7, ป.6/8, ป.6/9

ท 3.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ท 4.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4, ป.6/5, ป.6/6

ท 5.1 ป.6/1, ป.6/2, ป.6/3, ป.6/4

รวม 34 ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางและสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา

ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และ ข้อความที่เป็นโวหาร	<ul style="list-style-type: none"> ★ การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง ประกอบด้วย <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวกรันต์ - คำที่มีมาจากภาษาต่างประเทศ - อักษรย่อ และเครื่องหมายวรรคตอน - วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - ส่วนวนเปรียบเทียบ ★ การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
3. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลา แล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน 4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่ อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	<ul style="list-style-type: none"> ★ การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้นๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราโชวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ ★ การอ่านเร็ว
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม	<ul style="list-style-type: none"> ★ การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม <ul style="list-style-type: none"> - การใช้พจนานุกรม

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	– การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม
	– ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและการใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น
7. อธิบายความหมายของข้อมูลจากการอ่านแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ	★ การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ
8. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ	★ การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น – หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย – หนังสืออ่านที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
9. มีมารยาทในการอ่าน	★ มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	★ การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสาร โดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	★ การเขียนสื่อสาร เช่น – คำขวัญ – คำอวยพร – ประกาศ
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด เพื่อใช้พัฒนางานเขียน	★ การเขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิด
4. เขียนเรียงความ	★ การเขียนเรียงความ
5. เขียนย่อความจากเรื่องที่อ่าน	★ การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียง ประเภทต่างๆ ประกาศ แข่งความ แถงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6. เขียนจดหมายส่วนตัว	<ul style="list-style-type: none"> ★ การเขียนจดหมายส่วนตัว <ul style="list-style-type: none"> - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
7. กรอกรูปแบบรายการต่างๆ	<ul style="list-style-type: none"> ★ การกรอกรูปแบบรายการ <ul style="list-style-type: none"> - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณียภัณฑ์
8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	<ul style="list-style-type: none"> ★ การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
9. มีมารยาทในการเขียน	<ul style="list-style-type: none"> ★ มารยาทในการเขียน

สาระที่ 4 ใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	<ul style="list-style-type: none"> ★ ชนิดและหน้าที่ของคำ <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - คำบุพบท - คำเชื่อม - คำอุทาน
2. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศ และบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> ★ คำราชาศัพท์ ★ ระดับภาษา ★ ภาษาถิ่น
3. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	<ul style="list-style-type: none"> ★ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
4. ระบุนลักษณะของประโยค	<ul style="list-style-type: none"> ★ กลุ่มคำหรือวลี ★ ประโยคสามัญ

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	<ul style="list-style-type: none"> ★ ประโยครวม ★ ประโยคซ้อน
5. แต่งบทร้อยกรอง	<ul style="list-style-type: none"> ★ กลอนสุภาพ
6. วิเคราะห์และเปรียบเทียบสำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต	<ul style="list-style-type: none"> ★ สำนวนที่เป็นคำพังเพยและสุภาษิต

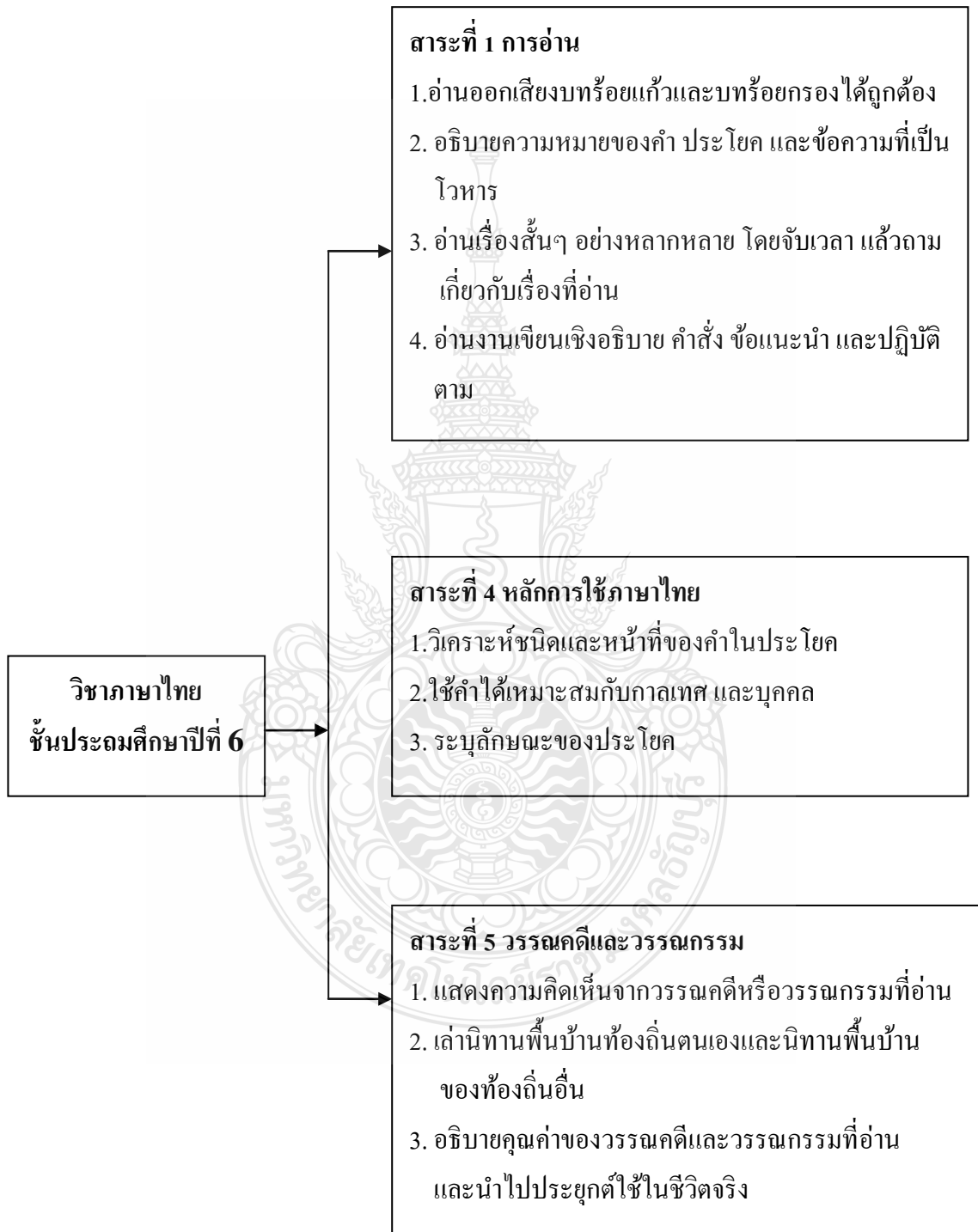
สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัดชั้นปี	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> ★ วรรณคดีและวรรณกรรม เช่น <ul style="list-style-type: none"> - นิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและท้องถิ่นอื่น - นิทานคติธรรม - เพลงพื้นบ้าน
2. เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเองและนิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น	<ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน และตามความสนใจ
3. อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านและนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง	<ul style="list-style-type: none"> - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน และตามความสนใจ
4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> ★ บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

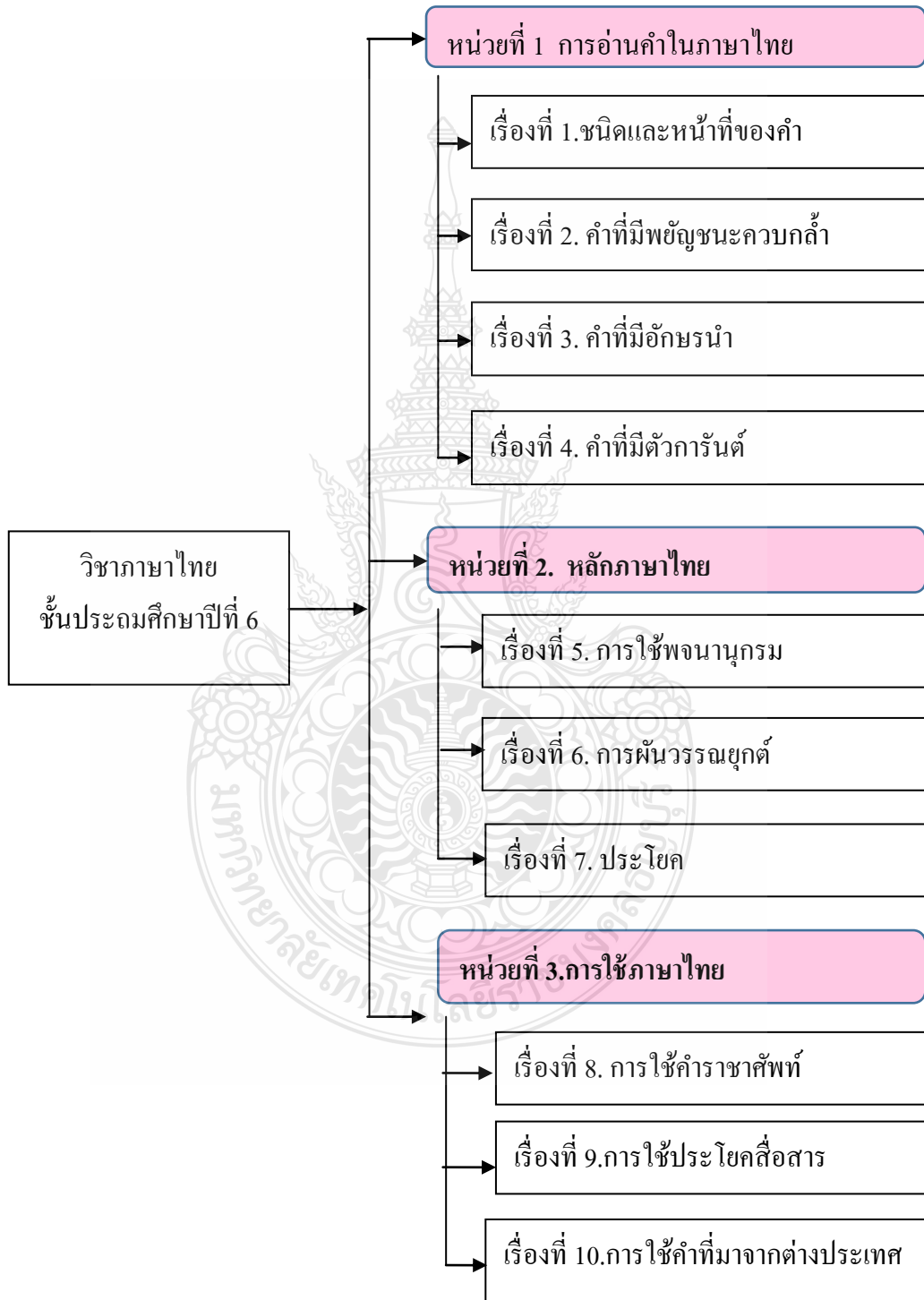
วิเคราะห์ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โครงสร้างเนื้อหา

วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กำหนดการสอนรายชั่วโมง
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยที่ 1 การอ่านคำ ภาษาไทย	เรื่องที่ 1 ชนิด และหน้าที่ของคำ	2
	เรื่องที่ 2 คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ	2
	เรื่องที่ 3 คำที่มีอักษรนำ	2
	เรื่องที่ 4 คำที่มีตัวการ์นต์	2
หน่วยที่ 2 หลักภาษาไทย	เรื่องที่ 5 การใช้พจนานุกรม	2
	เรื่องที่ 6 การผันวรรณยุกต์	2
	เรื่องที่ 7 ประโยค	2
หน่วยที่ 3 การใช้ภาษาไทย	เรื่องที่ 8 การใช้คำราชาศัพท์	2
	เรื่องที่ 9 การใช้ประโยคสื่อสาร	2
	เรื่องที่ 10 การใช้คำที่มาจากต่างประเทศ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด แต่ละชนิดเมื่ออยู่ในประโยค จะทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป การศึกษาเรื่องชนิดของคำ จะทำให้เรียบเรียงประโยคได้ถูกต้อง และวิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยคได้

จุดประสงค์การเรียนรู้เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกลักษณะของคำแต่ละชนิดได้ถูกต้อง 2) วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยคได้ถูกต้อง 3) ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้	ชนิดของคำ (คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา)	1) ดูรูปภาพ แล้วช่วยกันแต่งประโยคจากภาพ 2) แบ่งกลุ่มให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ 3) อ่านเรื่องสั้น เขียนตารางแยกชนิดของคำ 4) เล่นเกมบันไดงูชนิดและหน้าที่ของคำ	1) บัตรภาพ 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำที่มีอักษรควบเป็นการนำพยัญชนะ 2 ตัวมาเรียงกันเป็นพยัญชนะต้น และประสมด้วยสระเดียวกัน เวลาอ่านจะอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อมกัน พยัญชนะตัวที่ 2 ที่นำมาควบ ได้แก่ ร ล ว การศึกษาเรื่อง คำที่มีอักษรควบ จะทำให้อ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกลักษณะของ อักษรควบได้ถูกต้อง 2) วิเคราะห์ชนิด และ หน้าที่ของคำใน ประโยคได้ถูกต้อง 3) ใช้ทักษะทางภาษา และเทคโนโลยีการ สื่อสารพัฒนาความรู้ได้	การอ่านคำที่มีอักษร ควบ	1) อ่านชุดคำ 2) แบ่งกลุ่มระดม สมองสนทนาหา ข้อสรุป 3) ศึกษาเรื่อง คำที่มี อักษรควบ ในข่าว 4) เล่นเกมบิงโก ควบกล้ำ	1) ชุดคำ 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) วีดิทัศน์	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่มีอักษรนำ

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำที่มีอักษรนำเป็นการนำพยัญชนะ 2 ตัว มาเรียงกัน ประสมด้วยสระเดียวกัน พยัญชนะตัวแรกจะอ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียง พยัญชนะตัวหลังจะออกเสียงตามสระที่ประสม และอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวแรก การศึกษาเรื่อง คำที่มีอักษรนำ จะทำให้อ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกลักษณะของ อักษรนำได้ถูกต้อง 2) อ่านคำที่มีอักษรนำ ได้ถูกต้อง 3) ใช้ทักษะทางภาษา และเทคโนโลยีการ สื่อสารพัฒนาความรู้ได้	การอ่านคำที่มี อักษรนำ	1) อ่านออกเสียงแถบ ประโยค 2) แบ่ง กลุ่ม ให้แต่ละ กลุ่มศึกษาเรื่องการ อ่านคำที่มีอักษรนำ 3) ดูภาพ และระดม สมองคิดคำที่มี อักษรนำ 5 คำ นำมา แต่งเป็นเรื่องราว สั้นๆ แล้วนำเสนอ 4) เล่นเกมอักษรไขว้	1) แถบประโยค 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) บัตรภาพ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คำที่มีตัวสะกดการ์ันต์

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำที่มีตัวการ์ันต์ เป็นพยัญชนะที่มีทัณฑฆาต (-๊) กำกับอยู่ เวลาอ่านจะไม่อ่านเสียงพยัญชนะตัวนั้น การศึกษาเรื่อง คำที่มีตัวการ์ันต์ จะทำให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์ันต์ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) อ่านคำที่มีตัวการ์ันต์ ได้ถูกต้อง 2) ใช้ทักษะทางภาษา เป็นเครื่องมือในการ เรียน การแสวงหา ความรู้ และการ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้ 3) ใช้ทักษะทางภาษา และเทคโนโลยีการ สื่อสารพัฒนาความรู้ได้	การอ่านคำที่มีตัวการ์ันต์	1) อ่านชื่อที่มีตัว การ์ันต์ 2) แบ่ง กลุ่ม ให้แต่ละ กลุ่มศึกษาเรื่องการ อ่านคำที่มีตัวการ์ันต์ 3) เล่นเกมคำไหนใส่ ตัวการ์ันต์	1) หนังสือ , อินเทอร์เน็ต 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) บัตรภาพ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การใช้พจนานุกรม

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ใช้สำหรับค้นหาความหมายของคำศัพท์ การใช้พจนานุกรมบ่อยๆ จะทำให้รู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) ใช้พจนานุกรมในการอ่าน และค้นหาความหมายของคำได้ 2) ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้ 3) ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ได้	การใช้พจนานุกรม	1) เล่นเกมปริศนา รูปภาพเปิดพจนานุกรม 2) แบ่งกลุ่ม ศึกษาการใช้พจนานุกรม	1) พจนานุกรม 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) บัตรคำ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การผันวรรณยุกต์

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

วรรณยุกต์ในภาษาไทยมี 4 รูป 5 เสียง คำทุกคำจะต้องมีเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งการผันวรรณยุกต์จะสัมพันธ์กับอักษร 3 หมู่ คือ อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ และคำเป็น คำตาย การมีความรู้เรื่องอักษร 3 หมู่และคำเป็น คำตาย จะช่วยให้อ่านคำและผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกรูปและเสียงของวรรณยุกต์ได้ 2) อ่านออกเสียงผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้อง 3) ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ได้	การผันวรรณยุกต์	1) อ่านแถบประโยค 2) แบ่งกลุ่ม ศึกษา การผันวรรณยุกต์ 3) เกมสไลด์คำศัพท์	1) แถบประโยค 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) บัตรคำ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง ประโยค

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยคเป็นการนำคำชนิดต่างๆ มาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบ และได้ใจความสมบูรณ์ รู้ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ส่วนสำคัญของประโยคมี 2 ส่วน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง การศึกษาเรื่องประโยคจะพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกองค์ประกอบ ทั่วไปของประโยค และลักษณะของ ประโยคความเดียว ได้ถูกต้อง 2) แต่งประโยคได้ ถูกต้องตามหลักการ ใช้ภาษาไทย 3) ใช้ทักษะทางภาษา เป็นเครื่องมือในการ เรียน การแสวงหา ความรู้ และการดำรง ชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้	ประโยค	1) เกมประโยค หรรษา 2) แบ่งกลุ่มศึกษา ประโยคและประโยค ความเดียว	1) แถบประโยค 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) บัตรคำ	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำสำหรับพระราชฯ แต่ตามหลักภาษาไทย หมายถึง คำที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุสงฆ์ และสุภาพชน การเรียนรู้คำราชาศัพท์ จะทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ ประกอบกับการฝึกทักษะในด้านการพูดสื่อสาร หรือพูดแสดงความรู้จะทำให้สามารถพูดได้ชัดเจน ถูกต้อง และมีมารยาทในการพูดส่งผลให้การสื่อสารเป็นไปอย่างประสบผลสำเร็จ

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำราชา ศัพท์ได้ 2) นักเรียนบอก หลักเกณฑ์การใช้คำ ราชาศัพท์สำหรับ พระมหากษัตริย์ พระภิกษุ และบุคคล ทั่วไปได้ 3) นักเรียนใช้คำราชา ศัพท์ได้ถูกต้อง เหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล	การใช้คำราชาศัพท์	1) อ่านแผ่นป้ายคำ กลอน 2) แบ่งกลุ่มศึกษา สรุปแนวคิดที่ได้จาก การอ่าน 3) โดมิโนราชาศัพท์	1) บัตรคำ 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง การใช้ประโยคสื่อสาร

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

ประโยคที่ใช้สื่อสารในภาษาไทยมี 6 ชนิด ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคแสดงความต้องการ และประโยคคำสั่ง การมีความรู้เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร จะทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกลักษณะและ จำแนกรูปแบบของ ประโยคได้ 2) แต่งประโยคที่ใช้ ในการสื่อสารได้ 3) ใช้ทักษะทางภาษา เป็นเครื่องมือในการ เรียน การแสวงหา ความรู้ และการ ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้	ประโยคเพื่อการสื่อสาร	1) แบ่งกลุ่มศึกษา ประโยคเพื่อการ สื่อสาร 2) เกมประโยคพา เพลิน	1) สลาก 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม	2

การวิเคราะห์วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การใช้คำที่มาจากต่างประเทศ

สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด

การยืมคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้ ทำให้ภาษาไทยมีคำใช้ในการสื่อสารมากขึ้น โดยส่วนใหญ่ คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ มักมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีหลายพยางค์ และมีตัวการ์นต์ การเรียนรู้คำยืมดังกล่าว จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้ เชิงพฤติกรรม	สาระการเรียนรู้	กิจกรรม	สื่อประกอบ	เวลา (ชม.)
1) บอกคำที่มาจากภาษาต่างประเทศได้ 2) เข้าใจความหมายของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และนำไปใช้ได้เหมาะสม 3) ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้	คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ	1) การหาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ 2) การเขียนจำแนกคำที่กำหนดว่ามาจากภาษาใด 3) เกมไม่ไอติมต่างชาติ 4) แสดงบทบาทสมมุติ	1) คำกลอน 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) เกม	2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.1 เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านคำในภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

คำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด แต่ละชนิดเมื่ออยู่ในประโยค จะทำหน้าที่แตกต่างกันออกไป การศึกษาเรื่องชนิดของคำ จะทำให้เรียบเรียงประโยคได้ถูกต้อง และวิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยคได้

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

1. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์ ท 2.1 (ป. 6/1)
2. วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ท 4.1 (ป. 6/1)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของคำแต่ละชนิดได้ถูกต้อง
2. วิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยคได้ถูกต้อง
3. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้

4. สาระการเรียนรู้

ชนิดของคำ (คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา)

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย ตามกระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบ PLC

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- คำในภาษาไทยมีกี่ชนิด
- คำในภาษาไทยทำหน้าที่อะไรบ้าง

1. ครูให้นักเรียนดูรูปภาพ แล้วช่วยกันแต่งประโยคจากภาพ 2 ประโยค บอกชนิดของคำที่ปรากฏในประโยค ตามความรู้เดิมที่เคยเรียนมา

2. ครูตรวจสอบความถูกต้อง แล้วอธิบายทบทวนเรื่องชนิดของคำ 7 ชนิด และอธิบายว่าคำแต่ละชนิดยังสามารถแบ่งเป็นชนิดย่อย ๆ ได้อีก

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ที่ครูแจกให้ สืบค้นจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ภายในเวลา 15 นาที ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เรื่อง คำนาม

กลุ่มที่ 2 เรื่อง คำสรรพนาม

กลุ่มที่ 3 เรื่อง คำกริยา

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษาให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน พร้อมยกตัวอย่าง ประกอบให้ชัดเจน ครูอธิบายสรุป ประกอบการซักถามเพิ่มเติม เมื่อจบการรายงาน ในแต่ละกลุ่ม

3. ครูยกตัวอย่างประโยคให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าประโยคที่ครูยกมา ประกอบด้วยคำชนิดใดบ้าง เช่น แก้วอ่านหนังสือพิมพ์

แก้ว เป็น วิสามานยนาม

อ่าน เป็น สกรรมกริยา

หนังสือพิมพ์ เป็น สามานยนาม

4. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มอ่านเรื่อง วิทยุ วิทยุเรียน แล้วเขียนตาราง แยกชนิดของคำที่ปรากฏในเนื้อเรื่องให้ถูกต้อง

5. นักเรียนเขียนประโยคคนละ 1 ประโยค ลงในกระดาษ ครูม้วนทำเป็นสลากให้นักเรียนเล่นเกมถอดรหัสประโยค โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูจับสลากประโยคอ่านให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มบอกชนิดของคำที่ปรากฏในประโยคให้ถูกต้อง เล่นภายในเวลาที่ครูกำหนด แล้วช่วยกันสรุปผลจากการเล่น

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับชนิดของคำ แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ
2. นักเรียนทำใบงานที่ 1.1 เรื่อง คำใดอยู่ในประโยค แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ
3. นักเรียนอ่านทบทวนเรื่อง ชนิดของคำในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

4. นักเรียนยกตัวอย่างคำแต่ละชนิดที่เรียน ชนิดละ ๒ คำ แล้วแต่งนิทานสั้น ๆ ให้มีคำที่ยกตัวอย่างประกอบอยู่ในเรื่อง วาดภาพประกอบ และระบายสีให้สวยงาม

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน
2. ครูซักถามข้อสงสัย และประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ตามแบบประเมินการนำเสนอผลงานที่กำหนดให้

3. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผลงาน ไปงาน ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจผลงานและ
ชื่นชมผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่นๆ นำผลงานนักเรียนดีป้ายนิเทศ

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องชนิดของคำ แล้วเขียนเป็นแผนภาพความคิด
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มเล่นเกมบันไดงูชนิดและหน้าที่ของคำ โดยผู้เล่นทอดลูกเต๋าแล้ว
เดินไปตามช่องที่ทำไว้ตามแต้มบนลูกเต๋า และให้หยิบบัตรเพื่ออ่านคำถามและตอบคำถามให้ได้ ถ้า
ตอบไม่ได้จะอดทอดลูกเต๋าในรอบต่อไป หากตกช่องบันไดก็ให้ขึ้นไปสุดบันได หากตกช่องที่มีงูให้
ลงมาจากปากงูไปยังหางงู ผลัดกันทำเช่นนี้ จนกว่าจะไปถึงเส้นชัย

6. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรภาพ
2. ใบความรู้ เรื่องชนิดของคำ
3. ใบกิจกรรมที่ 1.1
4. เกมบันไดงู

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความ
รับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

1.สาระสำคัญ

คำที่มีอักษรควบกล้ำเป็นการนำพยัญชนะ 2 ตัวมาเรียงกันเป็นพยัญชนะต้น และประสมด้วยสระเดียวกัน เวลาอ่านจะอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อมกัน พยัญชนะตัวที่ 2 ที่นำมาควบ ได้แก่ ร ล ว การศึกษาเรื่อง คำที่มีอักษรควบ จะทำให้อ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบได้ถูกต้อง

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 1.1 (ป. 6/1)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของอักษรควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. อ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำได้ถูกต้อง
3. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ได้

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่มีอักษรควบกล้ำ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- อักษรควบกล้ำคืออะไร
- เวลาอ่านพยัญชนะต้นควรอ่านอย่างไร
- พยัญชนะที่นำมาควมมีอะไรบ้าง

1. นักเรียนอ่านชุดคำ 3 ชุด ที่ครูคิดบนกระดานพร้อมกัน ดังนี้

ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
รวดเร็ว ว่องไว โลดแล่น ล่อลวง แว่ววาว ร้องรำ รีบร้อน วิ่งเวง ลองเล่น ร้อนแรง	จรวด ตวาด สลับ จวัค ฉลาด ถวาย ถลอก ผลิต ตลิ่ง ไสว	เกรงกลัว ขลาดเขลา กรีนเครง ไชวคว่า พลาดปลั่ง ปลอดภัย เผาผลาญ ไกวเปล ตรวจตรา ขว้างขวาน

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มระดมสมองสนทนาหาข้อสรุปว่า
ชุดคำทั้ง 3 ชุดที่ครูติดบนกระดานเหมือนหรือต่างกันอย่างไร แล้วให้ตัวแทนกลุ่มสรุปให้เพื่อนฟัง

3. ครูสรุปปิดท้ายว่าชุดคำ ชุดที่ 1 เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นเป็น ร ล ว ชุดคำชุดที่ 2
เป็นคำที่มีอักษรนำและชุดคำที่ 3 เป็นคำที่มีอักษรควบ ซึ่งมีวิธีอ่านที่แตกต่างกัน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนศึกษาเรื่อง คำที่มีอักษรควบ แล้วร่วมระดมสมองสรุปผลการศึกษาค้นคว้า
2. นักเรียนเขียนคำที่มีอักษรควบที่พบ จากนั้นร่วมกันเฉลยคำตอบแล้วฝึกอ่านออก
เสียงพร้อมกัน

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูแจกข่าวสั้นๆ กลุ่มละ 3 ข่าว ให้นักเรียนอ่านแล้ว
เขียนคำที่มีอักษรควบที่พบในข่าว ส่งตัวแทนออกมาเล่าข่าวที่อ่าน และบอกคำที่มีอักษรควบที่พบ
โดยให้นักเรียนกลุ่มที่เหลือช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มเล่นเกมก่อร่างสร้างคำ โดยครูจะบอกพยัญชนะต้นและอักษร
ควบ หากครูชี้ไปที่กลุ่มใดให้กลุ่มนั้นบอกคำที่มีอักษรควบตามเงื่อนไขที่ครูบอกภายใน 3 วินาที เช่น
ครูบอก ขวาน แล้วชี้ไปที่กลุ่มที่ 3 นักเรียนในกลุ่มที่ 3 บอกว่า ไชวี่ ครูชี้ไปที่กลุ่มที่ 5 นักเรียนในกลุ่ม
บอกว่า ขวาน ให้ครูชี้สลับไป-มา จนกว่าจะมีกลุ่มที่บอกคำไม่ได้ภายในเวลาที่ครูกำหนด ให้กลุ่มนั้น
ออกไปทำตามที่เพื่อนต้องการ แล้วครูเริ่มบอกตัวตั้งใหม่ ระยะเวลาในการเล่นแล้วแต่ครูเห็น
เหมาะสม

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่านคำที่มีอักษรควบ แล้วช่วยกันตรวจสอบ
ความถูกต้อง

2. นักเรียนจับคู่กัน ฝึกอ่านคำที่มีอักษรควบจากใบงานที่ 1.2 เรื่อง คำอักษรควบแล้ว
สลับกันอ่านและประเมินการอ่านออกเสียง

3. นักเรียนอ่านคำที่มีอักษรควบจากใบงานที่ ๒ เรื่อง คำอักษรควบ พร้อมกันทั้ง
ชั้นเรียน

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนรวบรวมคำที่มีอักษรควบจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้อื่นทำ เป็นสมุด
คำอ่านคำที่มีอักษรควบ และออกแบบตกแต่งให้สวยงาม

2. นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน

3. ครูซักถามข้อสงสัยและประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ตามแบบประเมินการนำเสนอผลงานที่กำหนดให้

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มเล่นเกมบิงโกควบล้ำ โดยในการเล่น ให้คุณครูรับหน้าที่เป็น “ผู้ออกเสียงคำควบล้ำ” ซึ่งจะเขย่าและประกาศออกมาที่ละอัน เช่น เบี้ยที่เขย่าออกมาคือคำว่า ก ล้วย ผู้เล่นที่มีคำควบล้ำนี้ ในบัตรบิงโกของตัวเอง ก็จะหยิบเบี้ยเปล่าวางไว้ในช่องนั้น จากนั้นก็จะเล่นต่อไปจนกว่าจะมีผู้เล่นคนใดคนหนึ่ง ประกาศว่า “บิงโก” เป็นอันจบเกมและก็เป็นผู้ชนะไป แต่คุณครูทำหน้าที่ขานเบี้ยก็ต้องตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งด้วยว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

6. สื่อการเรียนรู้

1. ชุดคำ
2. ข่าว
3. ใบกิจกรรม
4. วีดิทัศน์
5. เกมบิงโกควบล้ำ

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.3 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรนำ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านคำในภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

คำที่มีอักษรนำเป็นการนำพยัญชนะ 2 ตัว มาเรียงกัน ประสมด้วยสระเดียวกัน พยัญชนะตัวแรกจะอ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียง พยัญชนะตัวหลังจะออกเสียงตามสระที่ประสม และอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวแรก การศึกษาเรื่อง คำที่มีอักษรนำ จะทำให้อ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 1.1 (ป. 6/1)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะของอักษรนำได้ถูกต้อง
2. อ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง
3. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ได้

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่มีอักษรนำ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- พยัญชนะใดที่เป็นอักษรนำ
- การอ่านคำที่มีอักษรนำควรอ่านอย่างไร

1. นักเรียนอ่านออกเสียงแถบประ โยคที่ครูติดบนกระดานพร้อมกัน ดังนี้

- อยู่อย่างอยากจะยาวนาน
- ห้องนี้แคบสักหน่อยค้อยหาทางขยับขยายทีหลัง
- เด็ก ๆ เล่นกันอยู่ที่สนามหน้าบ้านอย่างสนุกสนาน

2. ครูให้นักเรียนสังเกตคำที่พิมพ์ตัวหนาในแถบประ โยคแล้วให้ร่วมกันสรุปว่า

คำศัพท์ที่พิมพ์ตัวหนาในแถบประ โยคที่ครูติดบนกระดานเป็นคำลักษณะใด มีวิธีอ่านก็แบบ อะไรบ้าง

3. ครูอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเข้าใจว่าคำที่พิมพ์ตัวหนาในแถบประ โยคเป็นคำที่มี

อักษรนำ มีวิธีการอ่าน 2 อย่าง คือ อ่านออกเสียงพยางค์เดียว และอ่านออกเสียง 2 พยางค์

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนบอกชื่อเพื่อนในห้องที่มีคำอักษรนำอยู่ในชื่อ แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่องการอ่านคำที่มีอักษรนำในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้จากการศึกษา
3. ครูให้นักเรียนซักถามในสิ่งที่ยังสงสัย หากไม่มีใครถาม ให้ครูตรวจสอบความเข้าใจโดยการเรียกถามทีละกลุ่ม
4. ครูแจกภาพให้นักเรียนกลุ่มละ 1 ภาพ แต่ละกลุ่มไม่เหมือนกัน นักเรียนดูภาพ และระดมสมองคิดคำที่มีอักษรนำ 5 คำ นำมาแต่งเป็นเรื่องราวสั้นๆ แล้วนำเสนอให้เพื่อนฟังหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนเล่นเกมบอกคำอักษรนำ โดยครูจะสุ่มเรียกชื่อนักเรียน นักเรียนคนใดที่ครูเรียกต้องบอกคำที่มีอักษรนำ 1 คำ ภายในเวลา 5 วินาที หากใครตอบไม่ทันต้องออกไปทำตามที่ต้องการ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับอักษรนำ แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ
2. นักเรียนเลือกบทความสั้นๆ จากสื่ออินเทอร์เน็ตที่นักเรียนสนใจ ลอกบทความลงสมุด แล้ววงกลมคำที่มีอักษรนำ
3. นักเรียนทำใบงานที่ 1.3 เรื่อง คำอ่านอักษรนำ แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน
2. ครูซักถามข้อสงสัย และประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่มตามแบบประเมินการนำเสนอผลงานที่กำหนดให้
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งผลงาน ใบงาน ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจผลงานและชื่นชมผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานของกลุ่มอื่นๆ

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. นักเรียนจับคู่หรือเดี่ยวก็ได้ (คุณครูเป็นผู้กำหนด)
2. ให้นักเรียนหาคำที่มีอักษรนำ ในช่องว่างในแนวตั้งและแนวนอนให้ได้ความหมายตามที่กำหนดโดยสระบนวรรณยุกต์ และการันต์ วางในช่องเดียวกันกับตัวอักษร แต่สระหน้า สระล่าง และสระหลัง แยกช่อง

3. เมื่อนักเรียนหาเจอ ให้วงกลมคำที่หาเจอในบัตรปริศนาอักษรไขว้ และเขียนลงในใบงาน

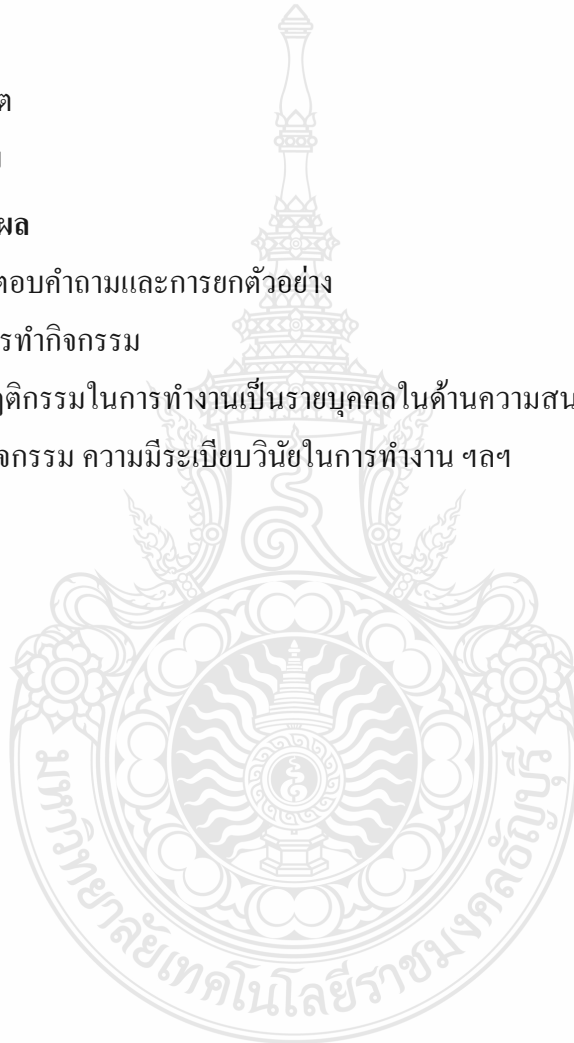
4. ผู้ชนะคือ ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด กรณีที่คะแนนเท่ากันพิจารณาลำดับในการส่งก่อนหลังและจะได้รับคะแนนความถูกต้องเต็ม

6. สื่อการเรียนรู้

1. แดบประโยค
2. ภาพ
3. อินเทอร์เน็ต
4. ใบกิจกรรม

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบผลการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.4 เรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 การอ่านคำในภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

คำที่มีตัวการ์นต์ เป็นพยัญชนะที่มีทัณฑฆาต (-:๕) กำกับอยู่ เวลาอ่านจะไม่อ่านเสียงพยัญชนะตัวนั้น การศึกษาเรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์ จะทำให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร ท 1.1(ป. 6/2)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ได้ถูกต้อง
2. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้
3. ใช้ทักษะทางภาษาและเทคโนโลยีการสื่อสารพัฒนาความรู้ได้

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- การอ่านคำที่มีตัวการ์นต์ควรอ่านอย่างไร
- พยัญชนะที่อยู่หลังตัวสะกดในทุก ๆ คำเรียกว่าอะไร

1. นักเรียนเขียนชื่อเพื่อนในห้องที่มีตัวการ์นต์ประสมอยู่ในชื่อ ภายในเวลา 5 นาที แล้วร่วมกันตรวจสอบความถูกต้อง

2. นักเรียนอ่านออกเสียงชื่อเพื่อนที่เขียน แล้วสนทนาเกี่ยวกับการออกเสียงคำที่มีตัวการ์นต์

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่อง คำที่มีตัวการ์นต์ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หนังสือพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต แล้วส่งตัวแทนออกมาพูดสรุปความรู้จากการศึกษา

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มหาคำที่มีตัวการ์ตูนจากเสภาเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ตอน กำเนิดพลายงาม ฝึกอ่านเป็นกลุ่มและอ่านเป็นรายบุคคล แล้วคัดลายมือ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับคำที่มีตัวการ์ตูน แล้วช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง
2. นักเรียนเลือกข่าวหรือบทความที่มีคำที่มีตัวการ์ตูน จากหนังสือพิมพ์หรืออินเทอร์เน็ต แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่านกับเพื่อนในชั้นเรียน
3. นักเรียนเล่นเกมแข่งขันเขียนตัวการ์ตูน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเขียนคำ ที่มีตัวการ์ตูนที่นึกได้ภายในเวลา 5 นาที กลุ่มใดเขียน ได้มากที่สุด และถูกต้องเป็นผู้ชนะ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์ตูนที่พบในชีวิตประจำวัน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน
3. ครูซักถามข้อสงสัย และประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ตามแบบประเมินการนำเสนอผลงานที่กำหนดให้

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีมเท่าๆ กัน
2. ครูแจกบัตรคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน ที่ยังไม่ได้ใส่ตัวการ์ตูนให้เท่าๆกันทั้ง 2 ทีม
3. ให้นักเรียนจับฉลากว่าทีมไหนจะเริ่มเล่นก่อน
4. ให้นักเรียนเริ่มเล่นเกม โดยการให้ผู้เล่นในแต่ละทีมเลือกบัตรคำศัพท์ โดยที่ผู้ถูกควกว่าบัตรคำไว้ไม่ให้ผู้เล่นเห็นและให้นักเรียนนำบัตรคำศัพท์ที่ยังไม่ได้ใส่ตัวการ์ตูนเอาไปใส่ในแก้วที่ติดตัวการ์ตูนที่ครูกำหนดไว้ให้ถูกต้อง เล่นสลับกันไปจนกว่าบัตรคำจะหมด

6. สื่อการเรียนรู้

1. หนังสือ ,อินเทอร์เน็ต
2. ใบความรู้
3. ใบกิจกรรม
4. บัตรภาพ
5. เกมแก้วไหนใส่ตัวการ์ตูน

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถาม

2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม

3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.5 เรื่อง การใช้พจนานุกรม

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการใช้ภาษา

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ใช้สำหรับค้นหาความหมายของคำศัพท์ การใช้พจนานุกรมบ่อย ๆ จะทำให้รู้ความหมายของคำศัพท์มากขึ้น และใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นด้วย

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

- อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็น โวหาร ท 1.1 (ป. 6/2)
- อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม ท 1.1 (ป. 6/6)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ใช้พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และค้นหาความหมายของคำได้
- นักเรียนแนะนำวิธีใช้พจนานุกรมให้ผู้อื่นใช้ได้ถูกต้อง
- นักเรียนใช้พจนานุกรมได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและในการเรียน

4. สาระการเรียนรู้

การใช้พจนานุกรม

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- พจนานุกรม คืออะไร
- นักเรียนทราบหรือไม่ว่าพจนานุกรมมีกี่ประเภท
- พจนานุกรมมีประโยชน์อย่างไร

1. นักเรียนช่วยกันบอกว่าเมื่อนักเรียนต้องการรู้ความหมายของคำศัพท์ นักเรียนจะหาความหมายของคำศัพท์ได้จากที่ใดบ้าง

2. ครูแนะนำว่านอกจากพจนานุกรมแล้ว นักเรียนยังสามารถหาความหมายของคำศัพท์ได้จากเว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสถาน www.royin.go.th ได้อีกด้วย

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนช่วยกันบอกวิธีใช้พจนานุกรมหาคำศัพท์ตามความรู้เดิมของนักเรียน

2. นักเรียนศึกษาเรื่อง การใช้พจนานุกรม ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เว็บไซต์ www.royin.go.th ภายในเวลา 10 นาที

3. นักเรียนช่วยกันตอบคำถามตามแนวคำถามต่อไปนี้

1) หลักการเรียงลำดับคำในพจนานุกรมมีหลักการอย่างไร

2) นอกจากการหาความหมายของคำแล้ว นักเรียนสามารถใช้พจนานุกรมทำอะไรได้อีกบ้าง

4. นักเรียนฝึกเปิดหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมจนคล่อง แล้วให้นักเรียน เล่นเกมแข่งขันหาความหมาย โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ครูอ่านคำศัพท์จากบทเรียน ให้นักเรียนหาความหมายและบอกชนิดของคำ กลุ่มใดหาได้เร็วและถูกต้องจะได้คะแนนเล่นภายในเวลา 15 นาที กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดชนะ

5. นักเรียนเขียนคำศัพท์ตามคำบอกของครู แล้วเปิดพจนานุกรมตรวจสอบความถูกต้อง และเขียนบอกความหมาย

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการใช้พจนานุกรม แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมเรื่อง การใช้พจนานุกรมในเว็บไซต์ราชบัณฑิตยสถาน www.royin.go.th และฝึกใช้อย่างสม่ำเสมอ

3. นักเรียนรวบรวมคำศัพท์จากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น นำมาจัดเรียงลำดับตามพจนานุกรม หาความหมาย แล้วรวมเป็นพจนานุกรมเล่มเล็ก

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนนำเสนอผลงาน หน้าชั้นเรียน

2. ครูซักถามข้อสงสัย และประเมินการนำเสนอผลงานของนักเรียนแต่ละกลุ่ม ตามแบบประเมินการนำเสนอผลงานที่กำหนดให้

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. นักเรียนช่วยกันสรุปวิธีใช้และประโยชน์ของพจนานุกรม โดยเขียนเป็นแผนภาพความคิด

2. ครูแสดงบัตรรูปภาพให้นักเรียนดู โดยที่ครูไม่ต้องพูดใดๆ ทั้งสิ้น

3. นักเรียนดูบัตรรูปภาพที่ครูแสดง แล้วเขียนคำศัพท์ลงในใบงานว่าเป็นภาพอะไร และให้นักเรียนเปิดพจนานุกรมพร้อมเขียนความหมาย

6. สื่อการเรียนรู้

1. พจนานุกรม
2. เว็บไซต์ www.royin.go.th
3. ใบความรู้
4. ใบกิจกรรม

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.6 เรื่อง การผันวรรณยุกต์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการใช้ภาษา

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

วรรณยุกต์ในภาษาไทยมี 4 รูป 5 เสียง คำทุกคำจะต้องมีเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งการผันวรรณยุกต์จะสัมพันธ์กับอักษร 3 หมู่ คือ อักษรสูง อักษรกลาง อักษรต่ำ และคำเป็น คำตาย การมีความรู้เรื่องอักษร 3 หมู่และคำเป็น คำตาย จะช่วยให้อ่านคำและผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 1.1 (ป. 6/1)
2. อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นโวหาร ท 1.1 (ป. 6/2)
3. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสม ท 2.1 (ป. 6/2)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกรูปและเสียงของวรรณยุกต์
2. อ่านผันวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง กลาง และต่ำได้
3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำและข้อความต่าง ๆ ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์
4. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้

4. สาระการเรียนรู้

การผันวรรณยุกต์

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีอะไรบ้าง
- อักษร 3 หมู่ ประกอบด้วยอะไรบ้าง
- ทำไมต้องมีเสียงวรรณยุกต์

1. ครูให้นักเรียนอ่านแถบประโยคที่ติดบนกระดาน ดังนี้
 - คุณป้าชวนฉันไปเที่ยวป่าที่เขาใหญ่
 - ฉันช่วยแม่จัดยาให้คุณย่า
 - พ่อจำวันนี้แค้นเจ้าจิ้ง

– นื่องยื่นขมใจอยู่นานเพื่อจะไม่ทิ้งขมด้วยนี้

– นื่องชอบกินน่องไก่ทอด

2. นักเรียนสังเกตคำที่พิมพ์ตัวหนาที่ละประโยค แล้วช่วยกันบอกว่าคำเหล่านั้นมีรูปวรรณยุกต์ตรงกับเสียงวรรณยุกต์หรือไม่ อย่างไร

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนช่วยกันบอกรูปและเสียงของวรรณยุกต์ตามความรู้ที่เคยเรียนมา

2. ครูทบทวนเรื่อง อักษร 3 หมู่ โดยให้นักเรียนศึกษาจากวีดิทัศน์ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันบอกว่าอักษรแต่ละหมู่มีพยัญชนะตัวใดบ้าง แล้วครูเขียนแยกอักษรที่นักเรียนบอกบนกระดาน เมื่อนักเรียนบอกหมดแล้ว ครูคิดแผ่นป้ายอักษร 3 หมู่ บนกระดานให้นักเรียนตรวจสอบความถูกต้อง

3. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครบอกคำพยางค์เดียว 5 คำ โดยให้คำทั้ง 5 ประสมด้วยสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวคละกันไป

4. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม จับสลากเลือกศึกษาการผันวรรณยุกต์เรื่อง ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรสูง

กลุ่มที่ 2 ศึกษาเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรกลาง

กลุ่มที่ 3 ศึกษาเรื่อง การผันวรรณยุกต์อักษรต่ำ

5. เมื่อแต่ละกลุ่มศึกษาเสร็จแล้ว ให้ทำใบความรู้สรุปประเด็นสำคัญที่ศึกษา พร้อมยกตัวอย่างประกอบให้เข้าใจชัดเจน

6. ครูตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไขเพิ่มเติม แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนอ่านจนครบ ทุกเล่ม ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยการยกบัตรคำให้นักเรียนอ่านผันวรรณยุกต์

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. คุณครูแสดงชุดสไลด์คำศัพท์ และอธิบายหลักการผันวรรณยุกต์ที่ถูกต้อง

2. คุณครูสอดบัตรสไลด์คำศัพท์ใส่เข้าไปในชุดสไลด์คำศัพท์และออกเสียงการผันวรรณยุกต์

3. นักเรียนออกเสียงผันวรรณยุกต์ตามคุณครู

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเล่นเกมสไลด์คำศัพท์

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนทำกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผันวรรณยุกต์ และคำเป็น คำตาย แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนจับคู่เล่นทายคำว่ามีเสียงวรรณยุกต์ใด โดยให้คนหนึ่งยกคำพยางค์เดียวขึ้นมา 1 คำคนที่สองต้องบอกว่ามีเสียงวรรณยุกต์ใด ทำสลับกันไปจนผันวรรณยุกต์ได้คล่อง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. ครูคิดแผนภาพความคิดเรื่อง การผันวรรณยุกต์ และคำเป็น คำตาย บนกระดาน แล้วให้นักเรียนช่วยกันสรุปจากแผนภาพความคิด และบันทึกลงสมุด

2. นักเรียนอ่านออกเสียงคำและข้อความต่าง ๆ ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์

3. นักเรียนผันวรรณยุกต์คำศัพท์ แล้วนำไปเทียบกับเสียงตัวโน้ตดนตรีว่าตรงกับเสียงตัวโน้ตใด

6. สื่อการเรียนรู้

1. แถบประโยค
2. แผ่นป้ายอักษร 3 หมู่
3. สลาก
4. บัตรคำ
5. แผนภาพความคิด เรื่องการผันวรรณยุกต์ และคำเป็น คำตาย

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบผลการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.7 เรื่อง ประโยค

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 หลักการใช้ภาษา

เวลา 2 ชั่วโมง

1.สาระสำคัญ

ประโยค เป็นการนำคำชนิดต่าง ๆ มาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบ และได้ใจความสมบูรณ์ รู้ว่าใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร ส่วนสำคัญของประโยคมี 2 ส่วน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง การศึกษาเรื่องประโยคจะพาคำไปใช้ได้อย่างถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ระบุลักษณะของประโยค ท 4.1 (ป. 6/4)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกองค์ประกอบทั่วไปของประโยค และลักษณะของประโยคความเดียวได้ถูกต้อง
2. แต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย
3. วิเคราะห์หน้าที่ของคำในประโยคได้ถูกต้อง
4. นักเรียนนำความรู้ไปใช้ในการสื่อสาร และในการเรียนได้

4. สาระการเรียนรู้

ประโยค

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- ประโยคคืออะไร
- ประโยคบอกให้ทราบถึงอะไร

1. นักเรียนอาสาสมัคร 5 คน เขียนประโยคบนกระดาน

2. ครูซักถามความรู้เรื่อง ประโยค ตามความรู้เดิมของนักเรียนเพื่อตรวจสอบความ

เข้าใจ

3. นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ประโยคที่เพื่อนเขียนบนกระดานว่าเป็นประโยคหรือไม่

หากเป็นประโยคให้ช่วยกันแยกส่วนประกอบของประโยค

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. นักเรียนดูแถบประโยคต่อไปนี้ แล้วช่วยกันพิจารณาแยกส่วนประกอบของประโยค

- ถัดเขียนหนังสือ
- ตากำลังรดน้ำต้นไม้
- น้องชอบกินข้าวกับปลาทอด
- แม่เดินออกกำลังกายทุกเช้า

2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาเรื่อง ประโยคและประโยคความเดียว ในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้ ภาษาไทย สมบูรณ์แบบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วสนทนา ซักถามกับ ครุจนเข้าใจ

3. ให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มแต่งประโยคความเดียวคนละ 1 ประโยค แล้วอธิบายให้ เพื่อนในกลุ่มฟังว่าประกอบด้วยส่วนใดบ้าง

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเรื่องผลิตภัณฑ์นี้มีที่มา แล้วเขียนประโยคความเดียวที่ปรากฏ ในเนื้อเรื่องให้ได้มากที่สุด

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับประโยค แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนช่วยกันสรุปองค์ประกอบของประโยค และลักษณะของประโยคความเดียว พร้อมยกตัวอย่าง แล้วบันทึกลงในสมุด

3. นักเรียนรวบรวมประโยคความเดียวในหนังสือเรียน/สื่อการเรียนรู้อื่นคัดลงในสมุด แล้วเขียนตารางแยกส่วนประกอบของประโยค

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับประโยค แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนทำใบงาน เรื่อง ประโยค แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

3. นักเรียนเล่นเกมแยกประโยค โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ครูยกแถบข้อความให้นักเรียนดูอาจเป็นวลีหรือประโยคก็ได้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านแล้วบอกว่าเป็นประโยคหรือไม่ถ้า เป็นประโยคให้บอกภาคประธานและภาคแสดงด้วย เล่นจนหมดแถบข้อความที่ครูเตรียมมา แล้วสรุป คะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดชนะ

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. คุณครูแบ่งในนักเรียนในชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม โดยให้จำนวนนักเรียนเท่าๆ กัน

2. ให้นักเรียนจับฉลากว่าทีมไหนจะได้เล่นก่อน-หลัง

3. ให้นักเรียนแต่ละทีมเลือกบัตรคำศัพท์ โดยคุณครูคว่ำบัตรคำศัพท์ไว้ไม่ให้นักเรียนเห็น

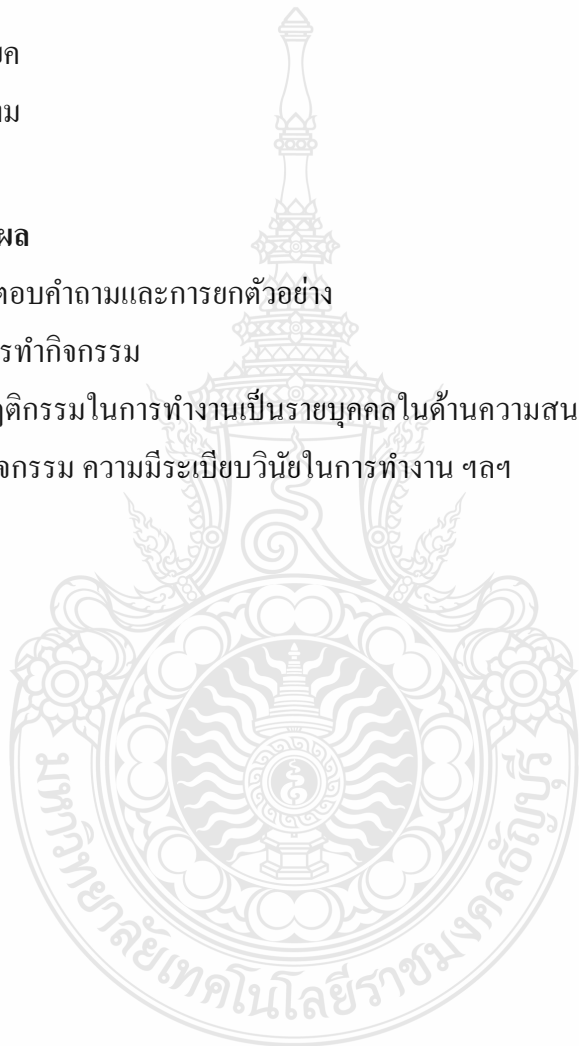
4. คุณครูแสดงบัตรคำศัพท์ ที่นักเรียนในทีมนั้นเลือก และให้นักเรียนในทีมช่วยกันแต่งประโยค และต้องตอบด้วยว่าประโยคที่นักเรียนแต่งขึ้นมานั้นเป็นประโยคอะไร ถ้าตอบผิดให้ตอบใหม่อีก 1 ครั้ง ถ้าถูกต้องคุณครูจึงให้คะแนน

6. สื่อการเรียนรู้

1. แดบประโยค
2. แดบข้อความ
3. ใบงาน

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.8 เรื่อง คำราชาศัพท์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การใช้ภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

คำราชาศัพท์ หมายถึง ถ้อยคำสำหรับพระราช แต่ตามหลักภาษาไทย หมายถึง คำที่ใช้สำหรับ พระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ พระภิกษุสงฆ์ และสุภาพชน การเรียนรู้คำราชาศัพท์จะทำให้สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ ประกอบกับการฝึกทักษะในด้าน การพูดสื่อสาร หรือพูดแสดงความรู้จะทำให้สามารถพูดได้ชัดเจน ถูกต้อง และมีมารยาทในการพูด ส่งผลให้การสื่อสารเป็นไปอย่างประสบผลสำเร็จ

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

1. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลาย โดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (ท 1.1 ป. 6/3)
2. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต (ท 1.1 ป. 6/5)
3. พูดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู (ท 3.1 ป. 6/1)
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจากเรื่องที่ฟังและดู (ท 3.1 ป. 6/2)
5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด (ท 3.1 ป. 6/6)
6. ใช้คำได้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล (ท 4.1 ป. 6/2)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายความหมายของคำราชาศัพท์ได้
2. นักเรียนบอกหลักเกณฑ์การใช้คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ พระภิกษุ และบุคคลทั่วไปได้
3. นักเรียนใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้องเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล

4. สาระการเรียนรู้

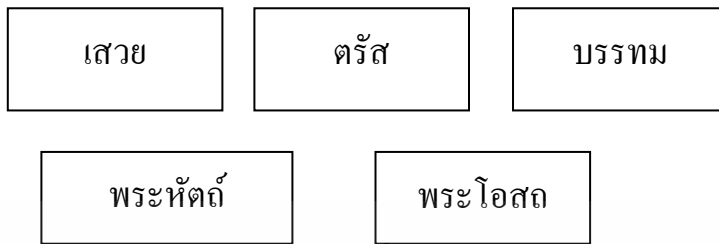
คำราชาศัพท์

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- คำราชาศัพท์ หมายถึงอะไร
- คำราชาศัพท์ใช้กับบุคคลใดได้บ้าง
- คำราชาศัพท์มีหลักการใช้อย่างไร

1. ครูให้นักเรียนสังเกตบัตรคำบนกระดาน ดังนี้

2. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับ การใช้คำดังกล่าวว่า ต้องใช้กับใคร และเพราะเหตุใด

3. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่าคำบนกระดาน คือ คำราชาศัพท์ที่ใช้กับ

พระมหากษัตริย์ และ พระบรมวงศานุวงศ์ ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจเพื่อสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้อง

4. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมนำสู่การเรียนรู้ โดยค้นหาคำราชาศัพท์จากตารางในแนวนิ่ง และแนวนอนตามความหมายที่ระบุ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยคำตอบ

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. ครูให้นักเรียนศึกษาจากใบความรู้หัวข้อ คำราชาศัพท์ แล้วครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายของคำราชาศัพท์ และคำราชาศัพท์ที่ใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ ในหัวข้อค่านามราชาศัพท์

2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม จับสลากเลือกศึกษาคำราชาศัพท์ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ศึกษาเรื่อง คำราชาศัพท์ที่เป็นค่านาม

กลุ่มที่ 2 ศึกษาเรื่อง คำราชาศัพท์ที่เป็นคำสรรพนาม

กลุ่มที่ 3 ศึกษาเรื่อง คำราชาศัพท์ที่เป็นคำกริยา

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนทำกิจกรรมเกี่ยวกับคำราชาศัพท์ แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนช่วยกันบอกหลักเกณฑ์การใช้คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ พระภิกษุ และบุคคลทั่วไปได้

3. นักเรียนรวบรวมคำราชาศัพท์คัดลงในสมุด เขียนเป็นตารางคำศัพท์ให้ถูกต้องเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครหรือสุ่มเรียกนักเรียนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน โดยให้เพื่อนนักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง หากผิดให้เพื่อนนักเรียนช่วยกันแก้ไข คำตอบให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. ให้ผู้เล่นนั่งเป็นวงกลม
2. แจกโดมิโนให้นักเรียนแต่ละคน ซึ่งจำนวนที่จะได้รับนั้น แจกเท่าไรก็ได้จากการกำหนดในแต่ละครั้ง
3. กว่าโดมิโนที่เหลือ แล้ววางหนึ่งชิ้น โดยให้ผู้เล่นคนแรกที่เริ่มเล่นเกม จะต้องต่อโดมิโนของตัวเอง ที่ตรงกับโดมิโนที่ กำหนดมาให้ เช่น ถ้าได้โดมิโนมีคำว่า ผ่าขนหนู กับรูปปาก ผู้เล่นจะต้องมีคำว่า ซับพระองค์ หรือว่ารูป ปาก
4. ผู้เล่นคนต่อไป ก็จะต้องวางโดมิโนของตัวเองให้ตรงกับโดมิโนที่วางอยู่ โดยวางต่อชิ้นสุดท้ายของแต่ละข้าง
5. เล่น ไปเรื่อย ๆ ผู้เล่นคนใดหมดก่อนเป็นผู้ชนะ 1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนดูหน้าชั้นเรียน

6. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำราชาศัพท์
2. เกมโดมิโนคำราชาศัพท์

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ตรวจสอบทดสอบหลังเรียน
4. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

1. สาระสำคัญ

ประโยคที่ใช้สื่อสารในภาษาไทยมี 6 ชนิด ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขอร้อง ประโยคแสดงความต้องการ และประโยคคำสั่ง การมีความรู้เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร จะทำให้ใช้ประโยคในการสื่อสารได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

ระบุลักษณะของประโยค ท 4.1 (ป. 6/4)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกลักษณะและจำแนกรูปแบบของประโยคได้
2. นักเรียนใช้ประโยคชนิดต่าง ๆ ในการสื่อสารถูกต้อง
3. นักเรียนนำประโยคชนิดต่าง ๆ ไปแต่งหรือเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้

4. สาระการเรียนรู้

ประโยคเพื่อการสื่อสาร

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- ประโยคที่ใช้ในการสื่อสารมีกี่ชนิด
- หากต้องการให้เพื่อนช่วยในสิ่งที่ทำไม่ได้ต้องพูดอย่างไร

1. นักเรียนช่วยกันบอกชนิดของประโยคเพื่อการสื่อสารว่ามีชนิดใดบ้างตามความรู้เดิมที่เคยเรียนมา

2. ครูถามนักเรียนว่า เธอชอบดื่มน้ำอัดลมไหม แล้วเขียนประโยคบนกระดานให้นักเรียนตอบโดยนักเรียนอาจตอบว่า ฉันชอบดื่มน้ำอัดลม หรือฉันไม่ชอบดื่มน้ำอัดลมก็ได้ ครูเขียนคำตอบของนักเรียนบนกระดาน แล้วให้นักเรียนพิจารณาประโยคบนกระดานว่าเป็นประโยคเพื่อการสื่อสารชนิดใด

3. ครูเฉลยคำตอบ และอธิบายเพิ่มเติมว่า ประโยคเพื่อการสื่อสารแต่ละชนิดมีลักษณะแตกต่างกัน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 6 กลุ่ม ให้แต่ละคนในกลุ่มจับสลากหมายเลข คนละ 1 หมายเลข เพื่อศึกษาเรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

หมายเลข 1	ศึกษาประโยคบอกเล่า
หมายเลข 2	ศึกษาประโยคปฏิเสธ
หมายเลข 3	ศึกษาประโยคคำถาม
หมายเลข 4	ศึกษาประโยคขอร้อง
หมายเลข 5	ศึกษาประโยคแสดงความต้องการ
หมายเลข 6	ศึกษาประโยคคำสั่ง

2. นักเรียนที่ได้หมายเลขเดียวกันให้มารวมกลุ่มศึกษาร่วมกัน โดยครูแจกใบความรู้เรื่อง ประโยคเพื่อการสื่อสารแต่ละชนิดให้ตามกลุ่ม นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถาม ยกตัวอย่างประโยค และทำความเข้าใจจนชัดเจน

3. ให้แต่ละคนกลับมายังกลุ่มเดิมของตนอธิบายความรู้ที่ได้ไปศึกษามาให้เพื่อนในกลุ่มฟังจนเข้าใจครบทุกคน

4. ครูสุ่มถามเพื่อทดสอบความเข้าใจของนักเรียน

5. นักเรียนช่วยกันบอกจุดสังเกตของประโยคเพื่อการสื่อสารแต่ละชนิดแล้วครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านเนื้อเรื่อง สุกายิตสอนหญิง แล้วเขียนแยกประโยคตามประเภทของประโยคเพื่อการสื่อสารให้ได้มากที่สุด แล้วแลกเปลี่ยนกับเพื่อนกลุ่มอื่นตรวจสอบความถูกต้อง

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มแต่งประโยคชนิดละ 2 ประโยคลงในกระดาษ พร้อมเขียนด้วยว่าเป็นประโยคชนิดใด แล้วนำมาเล่นเกมทายชนิดของประโยค โดยให้กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งอ่านประโยคของตนเอง 1 ประโยค ให้กลุ่มอื่นตอบว่าเป็นประโยคชนิดใด กลุ่มที่ตอบถูกจะได้ 1 คะแนน และกลุ่มที่ตอบถูก อ่านประโยคของกลุ่มตน 1 ประโยค ให้กลุ่มอื่นตอบ เล่นสลับกันจนครบทุกประโยค แล้วสรุปผลคะแนน กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดชนะ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มนำข้อคิดใดข้อคิดหนึ่งในเรื่อง สุภายิต สอนหญิง มาแต่ง เรื่อง โดยให้มีประโยชน์เพื่อการสื่อสารชนิดต่าง ๆ ตามที่เรียนมาให้ครบทุกชนิด แล้วนำมาแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนดูหน้าชั้นเรียน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. คุณครูแบ่งในนักเรียนในชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม โดยให้จำนวนนักเรียนเท่าๆ กัน
2. ให้นักเรียนจับฉลากว่าทีมไหนจะได้เล่นก่อน-หลัง
3. ให้นักเรียนแต่ละทีมเลือกบัตรคำศัพท์ (ที่เป็นประโยชน์) โดยครูคว่ำบัตรคำศัพท์ไว้ไม่ให้ให้นักเรียนเห็น

4. คุณครูแสดงบัตรคำศัพท์ (ที่เป็นประโยชน์) ที่นักเรียนในทีมนั้นเลือก และให้นักเรียนในทีมช่วยกันตอบ ว่าประโยชน์อะไร ถ้าตอบผิดให้ตอบใหม่อีก 1 ครั้ง ถ้าถูกต้องคุณครูจึงให้คะแนน

6. สื่อการเรียนรู้

1. สลาก
2. ใบความรู้เรื่อง ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร
3. ใบกิจกรรม เรื่อง ประโยชน์เพื่อการสื่อสาร

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง การใช้คำที่มาจากต่างประเทศ

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การใช้ภาษาไทย

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การยืมคำจากภาษาต่างประเทศมาใช้ ทำให้ภาษาไทยมีคำใช้ในการสื่อสารมากขึ้น โดยส่วนใหญ่ คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ มักมีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา มีหลายพยางค์ และมีตัวการันต์ การเรียนรู้คำยืมดังกล่าว จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ตัวชี้วัดชั้นปี

1. รวบรวมและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย (ท 4.1 ป. 6/3)

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย
2. จำแนกคำที่กำหนดว่ามาจากภาษาใด
3. เข้าใจความหมายของคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย และนำไปใช้ได้เหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ

5. กระบวนการจัดการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 กิจกรรมการตั้งคำถาม เช่น

- ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารมาจากภาษาอะไรบ้าง
- ข้อสังเกตของคำที่มาจากต่างประเทศมีอะไรบ้าง

1. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครหรือสุ่มเรียกนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติตามบทที่ครูกำหนด ดังนี้

นักเรียน 1 : ไฮ! เพื่อนเลิฟจะไปไหนนะ?

นักเรียน 2 : ไปช้อปปิ้งจ๊ะ จะไปซื้อคอมพิวเตอร์เครื่องใหม่

2. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับบทสนทนาว่า บทสนทนาดังกล่าวเป็นคำที่มีอยู่ในภาษาไทยหรือไม่ ถ้าไม่ เป็นคำที่มาจากภาษาอะไร

3. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า คำในบทสนทนาส่วนใหญ่เป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศคือ ภาษาอังกฤษ และในภาษาไทยยังมีการใช้คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศอีก เช่น คำยืม ภาษาบาลี – สันสกฤต คำยืมภาษาเขมร หรือคำยืมภาษาจีน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 กิจกรรมค้นหาคำตอบ

1. ครูให้นักเรียนนักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อศึกษาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เช่น ภาษาอังกฤษภาษาบาลี – สันสกฤต คำยืมภาษาเขมร หรือคำยืมภาษาจีน จากนั้นครูให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายเกี่ยวกับคำถามดังกล่าว

2. ครูให้นักเรียนทำใบงาน โดยให้นักเรียนค้นหาคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ พร้อมกับบอกได้ว่า คำที่ยืมนั้นมีลักษณะอย่างไร

3. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ จากนั้นครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมกลุ่ม : PBL

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “คำยืมภาษาต่างประเทศ” โดยให้นักเรียนแบ่งออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน แล้วครูให้นักเรียนช่วยกันคิดคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศให้ได้มากที่สุด แล้วส่งตัวแทนออกมาเขียนบนกระดาน กลุ่มใดคิดและเขียนคำยืมได้ถูกต้องมากที่สุด เป็นผู้ชนะ

2. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้เรื่อง คำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ

ขั้นที่ 4 กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้

1. นักเรียนทำกิจกรรม แล้วช่วยกันเฉลยคำตอบ

2. นักเรียนเล่นเกมค้นหาคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม จากนั้นนำคำศัพท์ไปใส่ในกล่องแต่ละภาษาที่จัดเตรียมไว้ให้ถูกต้อง

3. ครูและนักเรียนร่วมกันตรวจคำตอบร่วมกัน

ขั้นที่ 5 กิจกรรมสร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดความรู้

1. มาจากภาษาต่างประเทศอะไร ที่ครูกำหนดไว้ให้ถูกต้อง เล่นสลับกันไปจนกว่าไม่มีไอติมคำศัพท์จะหมดครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีมเท่าๆ กัน

2. ครูแจกไม่มีไอติมคำศัพท์ที่ไม่ซ้ำกัน ให้เท่าๆ กันทั้ง 2 ทีม

3. ให้นักเรียนจับฉลากว่าทีมไหนจะเริ่มเล่นก่อน

4. ให้นักเรียนเริ่มเล่นเกม โดยการให้ผู้เล่นในแต่ละทีมเลือกหยิบไม่มีไอติม และนำไปใส่ในแก้ว ว่าคำศัพท์คำไหน

6. สื่อการเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. เกมไม้ไอติมต่างชาติ

7. การวัดและประเมินผล

1. สังเกตการตอบคำถามและการยกตัวอย่าง
2. ตรวจสอบการทำกิจกรรม
3. ประเมินพฤติกรรมในการทำงานเป็นรายบุคคลในด้านความสนใจและตั้งใจเรียน ความรับผิดชอบในการทำกิจกรรม ความมีระเบียบวินัยในการทำงาน ฯลฯ

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เกี่ยวกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เพื่อนำไปกำหนด วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2. โปรดทำเครื่องหมาย \checkmark ลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความรู้สึกลงโดยแต่ละระดับ มีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินเนื้อหา

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม					IOC			ข้อเสนอแนะ	
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0		-1
1	เรื่อง ชนิดและหน้าที่ของคำ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะ ของคำแต่ละชนิดได้ถูกต้อง 2) เพื่อให้ นักเรียนวิเคราะห์ชนิด และหน้าที่ของคำในประโยคได้ ถูกต้อง	✓	✓		✓						

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	-1	
	3) เพื่อให้นักเรียนใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้			√							
2	เรื่อง คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้นักเรียนบอกลักษณะของอักษรควบได้ถูกต้อง 2) เพื่อให้นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีอักษรควบได้ถูกต้อง 3) เพื่อให้เรียนอธิบายลักษณะของคำที่มีอักษรควบให้ผู้อื่นเข้าใจได้	√	√								
3	เรื่อง คำที่มีอักษรนำ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้เรียนบอกลักษณะของอักษรนำได้ถูกต้อง 2) เพื่อให้เรียนอ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำได้ถูกต้อง 3) เพื่อให้เรียนนำไปใช้อ่านและเขียนคำที่มีอักษรนำในชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง	√	√								

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	-1	
4	<p>เรื่อง คำที่มีตัวสะกดการันต์</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1) เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะของคำที่มีตัวการันต์</p> <p>2) เพื่อให้ นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการันต์ได้ถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้ นักเรียนอ่านและเขียนคำที่มีตัวการันต์ที่พบ ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ถูกต้อง</p>	√	√								
5	<p>เรื่อง การใช้พจนานุกรม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>1) เพื่อให้ นักเรียนบอกวิธีการใช้พจนานุกรมในการอ่าน การเขียน และค้นหาความหมายของคำได้</p> <p>2) เพื่อให้ นักเรียนแนะนำวิธีใช้พจนานุกรมให้ผู้อื่นใช้ได้ถูกต้อง</p> <p>3) เพื่อให้ นักเรียนใช้พจนานุกรมได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน และในการเรียน</p>	√	√								

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	-1	
6	เรื่อง การผันวรรณยุกต์ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนบอกรูปและเสียงของวรรณยุกต์ได้ 2) เพื่อให้ นักเรียนอ่านผันวรรณยุกต์คำที่มีพยัญชนะต้นเป็นอักษรสูง กลาง และต่ำได้ 3) เพื่อให้ นักเรียนอ่านออกเสียงคำ และข้อความต่างๆ ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์	√	√								
7	เรื่อง ประโยค จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนบอกองค์ประกอบทั่วไปของประโยคได้ 2) เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะของประโยคความเดียวได้ถูกต้อง 3) เพื่อให้ นักเรียนแต่งประโยคได้ถูกต้องตามหลักการใช้ภาษาไทย	√	√								

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	-1	
8	เรื่อง การใช้คำราชาศัพท์ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนอธิบาย ความหมายของคำราชาศัพท์ได้ 2) เพื่อให้ นักเรียนบอกหลักเกณฑ์ การใช้คำราชาศัพท์สำหรับ พระมหากษัตริย์ พระภิกษุ และ บุคคลทั่วไปได้ 3) เพื่อให้ นักเรียนใช้คำราชาศัพท์ ได้ถูกต้องเหมาะสมแก่โอกาส กาลเทศะ และบุคคล	✓	✓								
9	เรื่อง การใช้ประโยคสื่อสาร จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนบอกลักษณะ ของประโยคได้ 2) เพื่อให้ นักเรียนจำแนกรูปแบบ ของประโยคได้ 3) เพื่อให้ นักเรียนใช้ประโยคชนิด ต่างๆ ในการสื่อสารได้ถูกต้อง	✓	✓			✓	✓				

ลำดับ	เนื้อหา/กิจกรรม	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						IOC			ข้อเสนอแนะ
		ความรู้	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมิน	+1	0	-1	
10	เรื่อง การใช้คำที่มาจากต่างประเทศ จุดประสงค์การเรียนรู้ 1) เพื่อให้ นักเรียนบอกคำที่มาจาก ภาษาต่างประเทศได้ 2) เพื่อให้ นักเรียนสามารถจำแนก คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ได้อย่างถูกต้อง 3) เพื่อให้ นักเรียนนำคำที่มาจาก ภาษาต่างไปใช้ได้อย่างเหมาะสม ถูกต้อง	√	√								

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความความคิดเห็น โดยแต่ละระดับ มีความหมาย ดังนี้
 - +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 - 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
 - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา									
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร									
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม									
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก									
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง									
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย									
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
	2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ								
2.1 คู่มือครู									
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม									
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย									
3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้									
4. สามารถใ้คู่มือครูประกอบการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ									
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียน มีความสอดคล้องกับเนื้อหา									
6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม									
2.2 คู่มือสำหรับนักเรียน									
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย									
2. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม									
3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้									
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมี ความสอดคล้องกับเนื้อหา									
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม									
2.3 สื่อประกอบ									
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมี เพียงพอต่อการใช้งาน									
2. ใ้บความรู้และวิถีทัศน์ในชุดการเรียนรู้ สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
	3. ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการ เรียนการสอน								
3. ด้านการนำเสนอ									
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย									
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย									
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับนักเรียน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน									
5. ใบความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอน									
4. ด้านการประเมินผล									
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน									
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์									
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม									
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของ นักเรียน									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน									
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม									
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)
เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ) นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสม ตามความความคิดเห็น โดยแต่ละระดับ มีความหมายดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
1. ด้านเนื้อหา									
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร									
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม									
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก									
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง									
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย									
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
	2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ								
2.1 คู่มือครู									
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน									
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม									
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม									
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม									
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม									
2.2 คู่มือนักเรียน									
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน									
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม									
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม									
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม									
5. ขนาดของคู่มือนักเรียนมีความเหมาะสม									
2.3 สื่อประกอบ									
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ									
2. ความชัดเจนของตัวอักษร									
3. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว									
3. ด้านการนำเสนอ									
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย									
2. ลำดับการใช้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอ แนะ
	5	4	3	2	1	+1	0	-1	
	3. ด้านการนำเสนอ (ต่อ)								
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับนักเรียน มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย									
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน									
5. ใบบทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาการเรียนการสอน									
4. ด้านการประเมินผล									
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน									
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์									
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม									
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ									
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน									
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา									
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของ นักเรียน									
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน									
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการ เรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม									
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการ เรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนรู้ให้กับนักเรียน									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์(IOC)
ของแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชน
การเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคำถามแบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นี้เพื่อให้ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อนำไปสร้างแบบวัดทักษะทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความรู้สึก โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
1. ข้อใดมีคำกริยาต่างจากข้ออื่น ก. นันทน์อ้วนมาก ข. แม่ป้อนข้าวลูก ค. เขาเป็นคนร่าเริง ง. น้ำร้อนแล้ว				
2. “ทั้งหมดยืนตรง” คำว่า “ตรง” ขยายคำใด ก. ขยายคำกริยา ข. ขยายคำวิเศษณ์ ค. ขยายคำนาม ง. ขยายคำสรรพนาม				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>8. คำใด เป็นคำนามทุกคำ</p> <p>ก. ถอนฟัน ขับรถ</p> <p>ข. ประปา เล่นน้ำ</p> <p>ค. ส่องแสง วุ่นวาย</p> <p>ง. ความรัก การเงิน</p>				
<p>9. คำวิเศษณ์ในประโยคใด มีวิเศษณ์บอกลักษณะ</p> <p>ก. หนูนึกเป็นเด็กดี</p> <p>ข. นอนอยู่หลังบ้าน</p> <p>ค. ดอกกุหลาบมีกลิ่นหอม</p> <p>ง. พี่ไปซื้อของแต่เช้า</p>				
<p>10. ข้อใดมีกลุ่มคำสันธาน</p> <p>ก. ตกลงเธอจะไปหรือไม่ไป</p> <p>ข. เข้าสอบได้เพราะเหตุว่าเขาทุ่มเทเต็มที่</p> <p>ค. พี่อยากกินข้าวแต่น้องอยากกินก๋วยเตี๋ยว</p> <p>ง. ครูและนักเรียนกำลังทำกิจกรรมที่ลานร่มไม้</p>				
<p>11. พยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว มีที่ใช้เป็นอักษรควบได้ทั้งหมดกี่ตัว</p> <p>ก. 3 ตัว</p> <p>ข. 10 ตัว</p> <p>ค. 8 ตัว</p> <p>ง. 20 ตัว</p>				
<p>12. ในภาษาไทยอักษรควบจะอยู่ตำแหน่งใดในพยางค์ (คำ) เท่านั้น</p> <p>ก. ต้นพยางค์ (คำ)</p> <p>ข. กลางพยางค์ (คำ)</p> <p>ค. ท้ายพยางค์ (คำ)</p> <p>ง. ไม่มีตำแหน่งที่แน่นอน</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
13. พยัญชนะตัวใดมักจะอยู่ในคำควบไม่แท้ ก. ห ข. ด ค. ร ง. ว				
14. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำแท้ทุกคำ ก. ครึกครื้น ปลิดปลิว ข. เพรศพริ้ง ปลอดโปรง ค. กลมกลิ้ง กราดเกรี้ยว ง. ทราวมเขย สร้างเสริม				
15. คำในข้อใดมิใช่คำควบกล้ำที่เป็นคำไทย ก. เกรงกลัว กริ่งเกรง ข. ฟรักโทส แทรกเตอร์ ค. ขลุ่ยขลุ่ย คลุ่ยเคล้า ง. เคว้งคว้าง ขรุขระ				
16. อักษรควบ” จะต้องมียพยัญชนะทั้งหมดกี่ตัว ก. 2 ตัว ข. 3 ตัว ค. 4 ตัว ง. 4 ตัว				
17. ทร เมื่ออยู่รวมในสระตัวเดียวกันจะออกเสียงเป็น พยัญชนะตัวใด ก. ช ข. ช ค. ศ ง. ท				
18. คำในข้อใดออกเสียง ร ทั้ง 2 คำ ก. เจริญสรุป ข. ศิริษะ เสแสสร้ง ค. สรรเสริญ จริงจ้ง ง. ทรงทราบ พุทรา				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>30. “ หมี่แพนด้าตัวใหญ่ นอนหลับ บนสนามหญ้า ” จากข้อความข้างต้น มีอักษรนำทั้งหมดกี่คำ</p> <p>ก. 5 คำ ข. 6 คำ ค. 7 คำ ง. 8 คำ</p>				
<p>31. คำในข้อใดมีพยัญชนะทำหน้าที่เป็นตัวการันต์ 2 ตัว</p> <p>ก. พุทธ ข. เกณฑ์ ค. ดวงจันทร์ ง. ไคโนเสาร์</p>				
<p>32. พยัญชนะที่อยู่หลังตัวสะกดในทุกๆ คำเรียกว่าอะไร</p> <p>ก. ตัวสุดศัพท์ ข. ตัวการันต์ ค. ตัวทัณฑฆาต ง. เฉพาะ ข้อ ก. และ ข้อ ข.</p>				
<p>33. คำในข้อใดมีตัวการันต์ 2 ตัว ทั้ง 2 คำ</p> <p>ก. ดึกดำบรรด.....สังสรรค์..... ข. สายสัญญาณ.....อาคาร..... ค. นิทรรศการ.....ปฏิสังขรณ์..... ง. ศุภฤกษ์.....ประวัตินิการ.....</p>				
<p>34. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง ทั้ง 2 คำ</p> <p>ก. โทษทัณฑ์ อินทรีย์ ข. รังสรรค์ ตราชูยตร์ ค. ประนมหัตถ์ สัจวร ง. โทษกรณ ชาลณรงศ์</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
35. ข้อใดควรมีตัวการ์ตูน ก. มหาลับไหลด้วยพระเวทวิทยา ข. ฝ่ายพวกอสุราพลชั้น ค. กราบลงแทบบาทพระภูวไนย ง. จะพิฆาตฟาดด้วยตรีเพชร				
36. ข้อใดใช้ตัวการ์ตูนผิด ก. นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรี ข. โททนม์เส่นกง สำคัญหมายในกายมี ค. วันเพ็ญเดือนสิบสอง จันทร์นวลผ่องเป็นของโย ง. ยามยากแสนแค้นคับไม่อัจน ได้เลี้ยงตนด้วยวิชา หาทร์พท์วี				
37. คำในข้อใดใช้ตัวการ์ตูนที่มีลักษณะเดียวกันกับ คำว่า “มหาหิง.....” ก. ดวงอาทิตย์..... ข. พุทธศาสน..... ค. ยานต์..... ง. สรรพสัตว์.....				
38. คำในข้อใดใช้ตัวการ์ตูนแตกต่างจากคำอื่น ก. อวารณ์..... ข. วิเคราะห์..... ค. อารม..... ง. พฤติการณ์.....				
39. คำในข้อใดมิใช่คำในภาษาเดียวกัน ก. บัลลังก์ แบนก์ ข. องค์ สงฆ์ ค. ฐงค์ พันธุ์ ง. พระบรรค์ ประจักษ์				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>40. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์คนละตัวกับคำว่า “กลับมา.....”</p> <p>ก. โรงเรียน.....</p> <p>ข. กองเรือ.....</p> <p>ค. แม่น้ำใน.....</p> <p>ง. รถทั่ว.....</p>				
<p>41. พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับคำยกเว้นข้อใด</p> <p>ก. บอกให้รู้ว่าที่มาของคำ</p> <p>ข. บอกให้รู้ชนิดของคำ</p> <p>ค. บอกให้รู้เรื่องตัวสะกดที่ถูกต้อง</p> <p>ง. บอกให้รู้ประวัติความเป็นมาของคำอย่างละเอียด</p>				
<p>42. ข้อใดคือความหมายของ “พจนานุกรม”</p> <p>ก. รายชื่อของคำเรียงตามลำดับตัวอักษร</p> <p>ข. หนังสือคู่มือค้นคว้าเรื่องคำและความหมายของคำ</p> <p>ค. หนังสือประกอบการค้นคว้าที่มาของคำและชนิดของคำ</p> <p>ง. หนังสือประกอบการค้นคว้าที่มาของคำชนิดของคำและความหมายของคำ</p>				
<p>43. คำในข้อใดจะอยู่เป็นคำต้น</p> <p>ก. คติพจน์</p> <p>ข. คติคำ</p> <p>ค. คณิตศาสตร์</p> <p>ง. คทา</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
44. ข้อใดเรียงลำดับตัวอักษรถูกต้องตามพจนานุกรม ก. ก → ฮ ข. ก → ด - ฎ ฏ → ฮ ค. ก → ร - ฤ ฤ → ฮ ง. ก → ร - ฤ ฤ - ด - ฎ - ฏ → ฮ				
45. ข้อใดคือ ประเภทของพจนานุกรม ก. พจนานุกรมคำพ้อง ข. พจนานุกรมทางภาษา ค. พจนานุกรมเฉพาะวิชา ง. เฉพาะ ข้อ ข. และ ข้อ ค.				
46. คำในข้อใดจะอยู่เป็นลำดับแรก ก. กตัญญู ข. กฐิน ค. กณิการ ง. กตมาลี				
47. คำในข้อใด จะอยู่เป็นคำสุดท้าย ก. คาร์บูเรเตอร์ ข. คาร์บอลกิก ค. คาร์บอนเนต ง. คาร์บอน				
48. ข้อใดเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง ก. ชำระ ชำแรก ชำรา ข. ชายา ชำของ ชำปอด ค. ชำนะ ชำนาญ ชำมะนาด ง. ชำร้ว ชำรุด ชำแหละ				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
54. วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีทั้งหมดที่รูป กี่เสียง ก. 3 รูป 4 เสียง ข. 4 รูป 5 เสียง ค. 5 รูป 4 เสียง ง. 4 รูป 4 เสียง				
55. อักษรหมู่ใดใน “ไตรยางศ์” ที่ไม่สามารถใช้รูปวรรณยุกต์ตรีได้ ก. อักษรสูง ข. อักษรกลาง ค. อักษรต่ำ ง. อักษรสูง และ อักษรต่ำ				
56. อักษรหมู่ใดที่ผันวรรณยุกต์ได้ครบทุกเสียง ทุกรูป ก. อักษรสูงคำเป็น ข. อักษรต่ำคำเป็น ค. อักษรกลางคำเป็น ง. อักษรกลางคำตาย				
57. การที่นักเรียนจะผันวรรณยุกต์ได้นั้นจะต้องเรียนรู้หลายเรื่อง ยกเว้นเรื่องใด ก. ไตรยางศ์ ข. คำเป็น คำตาย ค. พื้นเสียงของคำ ง. คำอักษรควบ อักษรนำ				
58. การผันวรรณยุกต์จะผันตามข้อใด ก. ผันตามรูปวรรณยุกต์ ข. ผันตามเสียงวรรณยุกต์ ค. ผันตามเสียงพยัญชนะต้น ง. ผันตามรูปและเสียงของวรรณยุกต์				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>59. พื้นเสียงของคำมีองค์ประกอบหลายอย่าง ยกเว้น</p> <p>ข้อใด</p> <p>ก. พยัญชนะต้น</p> <p>ข. สระ</p> <p>ค. รูปวรรณยุกต์</p> <p>ง. เสียงวรรณยุกต์</p>				
<p>60. ข้อใดอธิบายการผันวรรณยุกต์ของคำว่า “ซาก” ได้ถูกต้อง</p> <p>ก. อักษรสูงคำตาย พื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เอก</p> <p>ข. อักษรต่ำคำตายสระเสียงสั้น พื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์โท</p> <p>ค. อักษรต่ำคำตายสระเสียงยาว พื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์โท</p> <p>ง. อักษรกลางคำตายตายสระเสียงยาว พื้นเสียงเป็นเสียงวรรณยุกต์เอก</p>				
<p>61. ข้อใดไม่ใช่ประโยค</p> <p>ก. น้ำทะเลใสแจ้ว</p> <p>ข. ห้ามวิ่งบนอาคารเรียน</p> <p>ค. ว่ายน้ำเป็นกีฬาที่ฉันชอบ</p> <p>ง. เขือกเขาสลับซับซ้อนเบื้องหน้า</p>				
<p>62. ข้อใดมีโครงสร้างเหมือนประโยคที่กำหนดให้ “กระจกแตกเป็นเสียงๆ”</p> <p>ก. สุนัขเห่าหอน</p> <p>ข. ฝนตกฟ้าร้อง</p> <p>ค. น้ำท่วมไร่นา</p> <p>ง. ลมพัดกระหน่ำ</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>63. ข้อใดเป็นประโยค 3 ส่วน</p> <p>ก. แมวร้องเหมียว</p> <p>ข. วัวแก่กินหญ้าอ่อน</p> <p>ค. สมรักษ์เป็นหัวหน้า</p> <p>ง. สมคิดวิ่งเร็วกว่าใครๆ</p>				
<p>64. ข้อใดคือ ลักษณะของประโยคความเดียว</p> <p>ก. ประโยคที่มีประธานในประโยคเพียงตัวเดียว</p> <p>ข. ประโยคที่มุ่งกล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียว</p> <p>ค. ประโยคที่มีแต่กริยาสำคัญเป็นตัวแสดงเท่านั้น ไม่มีส่วนขยาย</p> <p>ง. ประโยคที่มีทั้งกริยาและตัวขยายกรรมและตัวขยาย โดยละประธานไว้ได้</p>				
<p>65. ข้อใดคือ องค์ประกอบสำคัญของประโยค</p> <p>ก. ประธาน และส่วนขยาย</p> <p>ข. กริยาและส่วนขยาย</p> <p>ค. ประธานและกริยา</p> <p>ง. กริยาและกรรม</p>				
<p>66. ภาคประธานของประโยคจะประกอบด้วยอะไร</p> <p>ก. กริยาและส่วนขยาย</p> <p>ข. กรรมและส่วนขยาย</p> <p>ค. ประธานและส่วนขยาย</p> <p>ง. กริยาและกรรมที่มีส่วนขยาย</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>67. การที่ประโยชน์จะมีกรรมมารับข้างท้ายขึ้นอยู่กับข้อใด</p> <p>ก. ประธาน ข. กริยา</p> <p>ค. ส่วนขยาย ง. ข้อความโดยรวม</p>				
<p>68. ข้อใดเป็นประโยคที่เน้นประธาน</p> <p>ก. ขนมนี่ใครซื้อมา</p> <p>ข. ต้นไม้ใหญ่โดนโดน</p> <p>ค. เราสร้างบ้านที่คุ้มฝน</p> <p>ง. เกิดอุบัติเหตุบนทางด่วน</p>				
<p>69. ข้อใดมีส่วนขยายครบทั้งประธาน กริยา กรรม</p> <p>ก. ลุงกับป้าข้างบ้านตื่นแต่เช้าทุกวัน</p> <p>ข. เด็กนี้ทำความผิดเล็กๆ น้อยๆ ได้ทุกวัน</p> <p>ค. คุณชายท่านเก็บสะสมของชำร่วยไว้มากมาย</p> <p>ง. พนักงานทุกคนต่างมารวมตัวกันที่หน้าห้องผู้จัดการ</p>				
<p>70. ข้อใดมีส่วนขยายกริยาต่างจากข้ออื่น</p> <p>ก. ฉันรอเขามาครึ่งชั่วโมงแล้ว</p> <p>ข. เขาง่วงเพราะเมื่อก็นอนน้อย</p> <p>ค. ขายซื้อเสื้อมาจากตลาดนัด</p> <p>ง. พ่อช้อนกัญแจไว้ในกระถางต้นไม้</p>				
<p>71. ความหมายของ “ราชาศัพท์” ข้อใดไม่ถูกต้อง</p> <p>ก. ราชาศัพท์ คือ คำที่สุภาพไพเราะ</p> <p>ข. ราชาศัพท์ คือ ศัพท์หลวง หรือศัพท์ราชการ</p> <p>ค. ราชาศัพท์ คือ ศัพท์ที่ใช้สำหรับพระราชทาน</p> <p>ง. ราชาศัพท์ คือ คำศัพท์ที่ต้องใช้ให้เหมาะกับบุคคล</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
72. คำราชาศัพท์ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะใช้กับใคร ก. พระภิกษุ ข. ข้าราชการ ค. พระราชวงศ์ ง. ชาวต่างชาติ				
73. คำราชาศัพท์มีความสำคัญอย่างไรต่อภาษาไทย ก. ทำให้มีคำใช้มากขึ้น ข. เป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของภาษา ค. แสดงถึงวุฒิทางการศึกษาของผู้ใช้ภาษา ง. แสดงฐานะที่แตกต่างกันของผู้พูดกับผู้ฟัง				
74. คำชนิดใดไม่ต้องเปลี่ยนเป็นคำราชาศัพท์ ก. คำนาม คำกริยา ข. คำสรรพนาม คำกริยา ค. คำวิเศษณ์ คำนาม ง. คำบุพบท คำสรรพนาม				
75. คำราชาศัพท์ในข้อใดไม่ได้อยู่ในหมวดอวัยวะ ก. พระเกศา ข. พระเนตร ค. พระขมวดา ง. พระหัตถ์				
76. ข้อใดให้ความหมายของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง ก. น้ำหอม : พระสุคนธ์ ข. น้ำชา : พระสุธารสชา ค. น้ำตาย : พระปุปโป ง. น้ำดื่ม : พระสุธารส				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
77. คำราชาศัพท์คำใดมิได้ใช้คำลักษณะนามว่า “องค์” ก. พระศรี ข. พระที่นั่ง ค. พระหทัย ง. พระทนต์				
78. คำราชาศัพท์คำใดใช้คำว่า “ทรง” ได้ เพราะนิยมใช้กันมาแต่เดิม ก. ทรงประสูติ ข. ทรงเสด็จ ค. ทรงผนวช ง. ทรงบรรทม				
79. ข้อใดไม่ถูกต้อง ก. นิมนต์-เชิญ ข. นมัสการ-ไหว้ ค. ประเคน-มอบให้ ง. อาราธนา-ขอให้กระทำ				
80. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทักทาย ประชาชนที่มาเฝ้าฯ รับเสด็จ คำที่พิมพ์ตัวหนาควรใช้คำราชาศัพท์ในข้อใด ก. มีพระราชดำรัส ข. ทรงพระราชดำริ ค. มีพระราชกระแส ง. มีพระราชปฏิสันถาร				
81. ข้อใดเป็นประโยชน์ของห้อง ก. โปรดที่สูดดมช่อม่วงจ๊ะ ข. โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมขอเดชะ ค. โปรดเกล้าฯ ให้นักเรียนทุนเข้าเฝ้าฯ ง. โปรดเอื้อเฟื้อแก่เด็ก สตรี และคนชรา				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
<p>82. “อย่างนอนหลับทับสิทธิ์” เป็นประโยชน์ชนิดใด</p> <p>ก. ประโยคคำสั่ง</p> <p>ข. ประโยคบอกเล่า</p> <p>ค. ประโยคปฏิเสธ</p> <p>ง. ประโยคขอร้อง</p>				
<p>83. คำในข้อใดมักแสดงให้รู้ว่าเป็นประโยคแสดงความต้องการ</p> <p>ก. ไคร อะไร ไหน</p> <p>ข. มิใช่ ไม่ได้ มิได้</p> <p>ค. กรุณา จง โปรด</p> <p>ง. อยาก ตะนะ ปรารถนา</p>				
<p>84. ประโยคในข้อใดมีใจความคล้ายคลึงตามกัน</p> <p>ก. นื่องๆ ไปกันเถอะ</p> <p>ข. ฉันกับเพื่อนจะทำงานต่อ</p> <p>ค. เธอไปได้แต่อย่ากลับคิด</p> <p>ง. เขาจะกลับมาวันนี้หรือพรุ่งนี้</p>				
<p>85. ประโยคในข้อใดมีใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง</p> <p>ก. คุณจะเอาสีขาหรือสีครีม</p> <p>ข. ฉันให้คุณเป็นคนเลือกเอง</p> <p>ค. ผมเลือกแล้วแต่คุณไม่ชอบ</p> <p>ง. คุณเลือกไม่ถูกใจฉันจึงไม่ชอบ</p>				
<p>86. ประโยคในข้อใดไม่ใช่ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน</p> <p>ก. เขาไม่ฟังฉันจึงหยุดพูด</p> <p>ข. เพราะกินเผ็ดจึงแสบท้อง</p> <p>ค. ฉันอาบน้ำแล้วจึงเข้านอน</p> <p>ง. คุณทำผิดดังนั้นต้องได้รับโทษ</p>				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
87. “ฉันอยากให้เธอเล่นกีตาร์ให้ฟัง” เป็นประโยคชนิดใด ก. ประโยคคำถาม ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำสั่ง ง. ประโยคแสดงความต้องการ				
88. “ใครก็ได้ช่วยผมด้วย” เป็นประโยคชนิดใด ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคขอร้อง ค. ประโยคคำถาม ง. ประโยคปฏิเสธ				
89. ข้อใดไม่ใช่ประโยค ก. แสนเพ็ดเพลินใจ ข. ม้าวิ่ง ค. นกบิน ง. แจกันแตก				
90. ข้อใดเป็นประโยคชนิดเดียวกับประโยค ห้ามเล่นน้ำในสระ ก. กรุณาอดรองเท้า ข. เขาจะทำอะไร ค. อย่าปีนต้นไม้ ง. ว่านอยากร้องเพลง				
91. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาบาลี ก. ประเทศ ข. รัฐบาล ค. บ้านเมือง ง. เลือกลง				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
92. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาสันสกฤต ก. ร่วมมือ ข. ปฏิบัติ ค. พัฒนา ง. ประพจน์				
93. ข้อใดเป็นคำที่มาจากภาษาเขมร ก. พาลี ข. วิหค ค. กระบือ ง. วานร				
94. ข้อใดเป็นคำไทยแท้ทั้งหมด ก. ทางม้าลาย ข. ลานจอดรถ ค. ตำรวจจราจร ง. เกาะกลางถนน				
95. ข้อใดไม่มีคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ก. ศูนย์ฝึกอาชีพ ข. สถานีรถไฟ ค. โรงพยาบาล ง. สวนพฤกษศาสตร์				
96. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาจีนมากที่สุด ก. แก้วแก้วของดีมีชื่อมาแต่ร้าน ข. รถแกว่งชนแข่งกะหล่ำปลีข้างโรงจิว ค. อาเฮียขายเต้าฮวยถูกหวยรางวัลที่ 1 ง. ชินแสกำลังทำนายดวงตามใบเชิยมซี				

ข้อคำถาม	ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
97. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาอังกฤษมากที่สุด ก. หน้าเฟลตมีร้านกาแฟ ข. ปิดเทอมนี้เราจะไปเที่ยวฟาร์มแกะ ค. ครูเขียนกราฟด้วยชอล์ก ง. โค้ชสอนว่าฟุตบอลต้องเล่นเป็นทีม				
98. ข้อใดไม่มีคำที่มาจากภาษาชวา-มลายู ก. นันชอบซ่าหริ่ม ข. แม่ชอบสาकुเปี้ยก ค. น้องชอบครองแครง ง. พ่อชอบข้าวเหนียวทุเรียน				
99. ข้อใดเป็นคำที่เกิดจากคำไทย+จีน ก. รถเก๋ง ข. น้ำก๊อ๊ก ค. นายห้าง ง. ลูกกัญญาแจ				
100. ข้อใดเป็นคำที่เกิดจากคำไทย+อังกฤษ ก. ท่อแป็บ ข. ต้มตุ๋น ค. รถแท็กซี่ ง. อิฐบล็อก				

แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อนำไปสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อนำไปสร้างแบบประเมินความพึงพอใจสำหรับผู้เชี่ยวชาญในการประเมินชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

2. โปรดทำ ✓ เครื่องหมายลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความรู้สึก โดยแต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประเมินความพึงพอใจ

ลำดับที่	ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น					ระดับความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	
1	เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน									
2	ชุดกิจกรรมมีความสวยงาม น่าสนใจ									
3	ชุดกิจกรรมมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน									
4	ขนาดตัวอักษรภาพชัดเจน									

ลำดับ ที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					ระดับความ สอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	+1	0	-1	
5	รูปแบบของชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน									
6	นักเรียนมีส่วนร่วมกันคว่าออกแบบ วางแผน ปฏิบัติ และสรุปรงานด้วยตนเอง									
7	อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดกิจกรรม									
8	ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนาน									
9	ชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน									
10	ชุดกิจกรรมทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้									

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ ง.1 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามเพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ด้านเนื้อหา)

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	+1	+1	+1	1	
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	0	+1	0.67	
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	+1	+1	+1	1	
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	+1	+1	0	0.67	
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	0	+1	+1	0.67	
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	+1	+1	+1	1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ					
2.1 คู่มือครู					
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	+1	+1	+1	1	
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1	
3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1	
4. สามารถใช้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	1	
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	+1	0	+1	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
2.2 คู่มือสำหรับนักเรียน					
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	+1	+1	+1	1	
2. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
3. ใ้บความรู้และใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	1	
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	0	0.67	
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม	+1	0	+1	0.67	
2.3 สื่อประกอบ					
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	1	
2. ใ้บความรู้และวิธีทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	+1	+1	+1	1	
3. ใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	
3. ด้านการนำเสนอ					
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
2. ลำดับการใช้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
3. ลำดับของการใช้งานของคู่มือสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1	
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1	
5. ใ้บความรู้/ใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4. ด้านการประเมินผล					
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน					
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1	
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	+1	+1	+1	1	
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	+1	+1	+1	1	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1	
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน	+1	+1	+1	1	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	+1	+1	+1	1	
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน	+1	+1	+1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม	1	0.91	0.94	0.95	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ด้านเนื้อหา เท่ากับ 0.95 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.2 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถาม เพื่อสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ด้านสื่อ)

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. ด้านเนื้อหา					
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	1	1	1	1	
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	0	1	1	0.67	
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	1	1	0	0.67	
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	1	1	1	1	
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	1	0	1	0.67	
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ					
2.1 คู่มือครู					
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	1	1	1	1	
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	1	0	1	0.67	
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	1	1	1	1	

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้ศึกษา 1	ผู้ศึกษา 2	ผู้ศึกษา 3	ค่าความ	หมายเหตุ
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	1	1	0	0.67	
5. ขนาดของกลุ่มมือครูมีความเหมาะสม	1	1	1	1	
2.2 คู่มือนักเรียน					
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	0	1	1	0.67	
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	1	1	1	1	
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	1	0	1	0.67	
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	1	1	1	1	
5. ขนาดของกลุ่มมือครูมีความเหมาะสม	0	1	1	0.67	
2.3 สื่อประกอบ					
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ	1	1	1	1	
2. ความชัดเจนของตัวอักษร	1	1	1	1	
3. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว	1	1	0	0.67	
3. ด้านการนำเสนอ					
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	1	1	1	1	
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	0	1	1	0.67	
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย	1	1	1	1	
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	1	0	1	0.67	
5. ใบบทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน	1	1	0	0.67	

รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้ศึกษา 1	ผู้ศึกษา 2	ผู้ศึกษา 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4. ด้านการประเมินผล					
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน					
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	1	1	1	1	
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	1	1	1	1	
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ					
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	1	1	0	0.67	
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	1	1	1	1	
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน	1	1	1	1	
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	1	1	1	1	
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน	1	1	1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.87	0.87	0.84	0.86	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) ด้านสื่อ เท่ากับ 0.86 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษาที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.3 ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. ข้อใดมีคำกริยาต่างจากข้ออื่น ก. นันทน์อ้วนมาก ข. แม่ป้อนข้าวลูก ค. เขาเป็นคนร่าเริง ง. ร้อนแล้ว	+1	+1	+1	1	
2. “ทั้งหมดยืนยันตรง” คำว่า “ตรง” ขยายคำใด ก. ขยายคำกริยา ข. ขยายคำวิเศษณ์ ค. ขยายคำนาม ง. ขยายคำสรรพนาม	+1	0	+1	0.67	
3. ข้อใดใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง ก. แม่ชี 3 องค์กำลังเดินจงกรม ข. ขนมห้างยังเหลือเพียง 3 แผ่น ค. ผัก 3 กำ ราคา 10 บาท ง. เขาซื้อปลาอย่างมา 3 ตับ	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
4. “พวกกรรมกรขยันขันแข็ง” คำว่า “พวก” เป็นคำชนิดใด ก. คำนามทั่วไป ข. คำนามชี้เฉพาะ ค. คำนามนอกหมวดหมู่ ง. คำนามบอกลักษณะ	+1	+1	+1	1	
5. “ผมทำทุกสิ่ง ____ คุณ” ควรเติมคำใดจึงจะเหมาะสม ก. สำหรับ ข. กับ ค. แต่ ง. เพื่อ	+1	+1	0	0.67	
6. คำว่า “บน” ในข้อใดไม่ใช่คำบุพบท ก. ปากกว้างอยู่บนโต๊ะ ข. เข็มตอกอยู่บนพื้นห้อง ค. นอนอยู่บนชั้นบน ง. ฟอนั่งอยู่บนเก้าอี้	0	+1	+1	0.67	
7. “เฮ้! เป็นไปได้อย่างไร” คำพูดนี้ แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้สึกอย่างไร ก. พอใจ ข. ไม่พอใจ ค. สงสาร ง. กาดไม่ถึง	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
8. คำใด เป็นคำนามทุกคำ ก. ถอนฟัน ขับรถ ข. ประปา เล่นน้ำ ค. ส่องแสง วุ่นวาย ง. ความรัก การเงิน	+1	+1	+1	1	
9. คำวิเศษณ์ในประโยคใด มีวิเศษณ์บอกลักษณะ ก. หนูนิดเป็นเด็กดี ข. นอนอยู่หลังบ้าน ค. ดอกกุหลาบมีกลิ่นหอม ง. พี่ไปซื้อของแต่เช้า	0	+1	+1	0.67	
10. ข้อใดมีกลุ่มคำสันธาน ก. ตกลงเธอจะไปหรือไม่ไป ข. เข้าสอบได้เพราะเหตุว่าเขาทุ่มเทเต็มที่ ค. พี่อยากกินข้าวแต่น้องอยากกินก๋วยเตี๋ยว ง. ครูและนักเรียนกำลังทำกิจกรรมที่ลานร่มไม้	+1	+1	+1	1	
11. พยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว มีที่ใช้เป็นอักษรควบได้ทั้งหมดกี่ตัว ก. 3 ตัว ข. 10 ตัว ค. 8 ตัว ง. 20 ตัว	+1	+1	0	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
12. ในภาษาไทยอักษรควบจะอยู่ตำแหน่งใดในพยางค์ (คำ) เท่านั้น ก. ต้นพยางค์ (คำ) ข. กลางพยางค์ (คำ) ค. ท้ายพยางค์ (คำ) ง. ไม่มีตำแหน่งที่แน่นอน	+1	+1	+1	1	
13. พยัญชนะตัวใดมักจะอยู่ในคำควบไม่แท้ ก. ห ข. ล ค. ร ง. ว	+1	+1	+1	1	
14. คำในข้อใดไม่ใช่คำควบกล้ำแท้ทุกคำ ก. ครีกริ้น ปลิดปลิว ข. เพรศพริ้ง ปลอดโปรง ค. กลมกลิ้ง กราดเกรี้ยว ง. ทรามเชย สร้างเสริม	+1	0	+1	0.67	
15. คำในข้อใดมิใช่คำควบกล้ำที่เป็นคำไทย ก. เกรงกลัว กริ่งเกรง ข. ฟรักโทส แทรกเตอร์ ค. ขลุกขลัก คลุกเคล้า ง. เคว้างคว้าง ขรุขระ	+1	+1	+1	1	
16. อักษรควบ” จะต้องมีพยัญชนะทั้งหมดกี่ตัว ก. 2 ตัว ข. 3 ตัว ค. 4 ตัว ง. 4 ตัว	+1	+1	+1	1	
17. ทร เมื่ออยู่รวมในสระตัวเดียวกันจะออกเสียงเป็น พยัญชนะตัวใด ก. ช ข. ซ ค. ส ง. ท	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
18. คำในข้อใดออกเสียง ร ทั้ง 2 คำ ก. เจริญ สรูป ข. ศีรษะ เสแสร้าง ค. สรรเสริญ จริงจ้ง ง. ทรงทราบ พุทรา	+1	+1	+1	1	
19. ข้อใดมีคำควบกล้ำแท้ ก. เป็นเจ้าแก้ม่อสุรี ข. จะฆ่ามันให้ม้วยชีวี ค. มาตามพระองค์ทรงสร ง. ยามอย่าโศกิละห้อยให้	+1	+1	+1	1	
20. ข้อใดมีคำควบกล้ำไม่แท้ที่ออกเสียงพยัญชนะ เพียงตัวเดียว ก. จนใจที่จะเสาะแสวงหา ข. ตัวยาวก็จะสุขเกษมศรี ค. จะช่วยไวยวิกให้พ้นตาย ง. เราเป็นทหารพระภูวไนย	+1	+1	+1	1	
21. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับอักษรนำ ก. คำที่มี ห นำพยัญชนะต้นตัวที่สอง ข. คำที่มี อ นำพยัญชนะต้นตัวที่สอง ค. คำที่มีพยัญชนะต้นตัวแรกและตัวที่สองออกเสียง พร้อมกัน ง. คำที่มีพยัญชนะต้นออกเสียง อะ ครึ่งเสียง	0	+1	+1	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
27. ข้อใดคือหน้าที่ของพยัญชนะที่ขีดเส้นใต้ในตำนานต่อไปนี้อย่างเหมาะสม ก. อักษรนำ ข. อักษรควบ ค. พยัญชนะต้น ง. พยัญชนะท้ายพยางค์	+1	+1	+1	1	
28. คำในข้อใดมีวิธีการออกเสียงต่างจากพวก ก. จรวด ข. อยู่ ค. ใหญ่ ง. หนาว	+1	+1	+1	1	
29. คำในข้อใด ออกเสียงเหมือนมีสระ อะ ประสมอยู่ครึ่งเสียง ก. อยู่ ข. หิน ค. หลับ ง. ตลาด	+1	+1	+1	1	
30. “หมีแพนด้าตัวใหญ่ นอนหลับ บนสนามหญ้า” จากข้อความข้างต้น มีอักษรนำทั้งหมดกี่คำ ก. 5 คำ ข. 6 คำ ค. 7 คำ ง. 8 คำ	+1	+1	+1	1	
31. คำในข้อใดมีพยัญชนะทำหน้าที่เป็นตัวการันต์ 2 ตัว ก. พุทธร ข. เกณฑ์ ค. ดวงจันทร์ ง. ไคโนเสาร์	0	+1	+1	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
32. พยัญชนะที่อยู่หลังตัวสะกดในทุกๆ คำเรียกว่าอะไร ก. ตัวสุกดศัพท์ ข. ตัวการันต์ ค. ตัวทัณฑฆาต ง. เฉพาะข้อ ก. และ ข้อ ข.	+1	+1	+1	1	
33. คำในข้อใดมีตัวการันต์ 2 ตัว ทั้ง 2 คำ ก. ดึกดำบรร..... สังสรรค์..... ข. สายสัญญาณ..... อาคาร..... ค. นิทรรศการ..... ปฏิสังขร..... ง. ศุภฤกษ์..... ประวัติการ.....	+1	+1	+1	1	
34. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์ไม่ถูกต้อง ทั้ง 2 คำ ก. โทยทัณฑ์ อินทริย์ ข. รังสรรค์ ตราชุนตร์ ค. ประนมหัตถ์ สังวร ง. โทยกรณ์ ชาญณรงค์	+1	+1	+1	1	
35. ข้อใดควรมีตัวการันต์ ก. มาหลับไหลด้วยพระเวทวิทยา ข. ฝ่ายพวกอสุราพลัน ค. กราบลงแทบบาทพระภูวไนย ง. จะพิฆาตฟาดด้วยตรีเพชร	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
36. ข้อใดใช้ตัวการันต์ผิด ก. นรชาติวางวาย มลายลื้นทั้งอินทรีย์ ข. โทพนม้เส่นงคง สำคัญหมายในกายมี ค. วันเพ็ญเดือนสิบสอง จันทร์นวลฟ่องเป็นของโย ง. ยามยากแสนแค้นคับไม่้อบจน ได้เลี้ยงตนด้วยวิชา หาทรัพย์ทวี	+1	+1	+1	1	
37. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์ที่มีลักษณะเดียวกันกับคำว่า “มหาหิง.....” ก. ดวงอาทิตย์..... ข. พุทธศาสน..... ค. ยานต์..... ง. สรรพสัตว์.....	+1	+1	+1	1	
38. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์แตกต่างจากคำอื่น ก. อวรรณ..... ข. วิเคราะห์..... ค. อารม..... ง. พฤติการณ์.....	+1	+1	+1	1	
39. คำในข้อใดมิใช่คำในภาษาเดียวกัน ก. บัลลังก์ แแบงก์ ข. องค์ สงฆ์ ค. ชูดงค์ พันธุ์ ง. พระขรรค์ ประจักษ์	+1	+1	0	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
40. คำในข้อใดใช้ตัวการันต์คนละตัวกับคำว่า “กลับบา.....” ก. โรงเบียด..... ข. กองเขียด..... ค. แม่น้ำไน..... ง. รถทัว.....	+1	0	+1	0.67	
41. พจนานุกรมเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับคำยกเว้นข้อใด ก. บอกให้รู้ว่าที่มาของคำ ข. บอกให้รู้ชนิดของคำ ค. บอกให้รู้เรื่องตัวสะกดที่ถูกต้อง ง. บอกให้รู้ประวัติความเป็นมาของคำอย่างละเอียด	+1	+1	+1	1	
42. ข้อใดคือความหมายของ “พจนานุกรม” ก. รายชื่อของคำเรียงตามลำดับตัวอักษร ข. หนังสือคู่มือค้นคว้าเรื่องคำและความหมายของคำ ค. หนังสือประกอบการค้นคว้าที่มาของคำและชนิดของคำ ง. หนังสือประกอบการค้นคว้าที่มาของคำชนิดของคำและความหมายของคำ	0	+1	+1	0.67	
43. คำในข้อใดจะอยู่เป็นคำต้น ก. คติพจน์ ข. คติคำ ค. คณิตศาสตร์ ง. กทา	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
54. วรรณยุกต์ในภาษาไทยมีทั้งหมดที่รูป กี่เสียง ก. 3 รูป 4 เสียง ข. 4 รูป 5 เสียง ค. 5 รูป 4 เสียง ง. 4 รูป 4 เสียง	+1	+1	+1	1	
55. อักษรหมู่ใดใน “ไตรยางศ์” ที่ไม่สามารถใช้รูปวรรณยุกต์ตรีได้ ก. อักษรสูง ข. อักษรกลาง ค. อักษรต่ำ ง. อักษรสูง และอักษรต่ำ	0	+1	+1	0.67	
56. อักษรหมู่ใดที่ผันวรรณยุกต์ได้ครบทุกเสียง ทุกรูป ก. อักษรสูงคำเป็น ข. อักษรต่ำคำเป็น ค. อักษรกลางคำเป็น ง. อักษรกลางคำตาย	+1	+1	+1	1	
57. การที่นักเรียนจะผันวรรณยุกต์ได้นั้นจะต้องเรียนรู้หลายเรื่อง ยกเว้นเรื่องใด ก. ไตรยางศ์ ข. คำเป็น คำตาย ค. พันเสียงของคำ ง. คำอักษรควบ อักษรนำ	+1	+1	+1	1	
58. การผันวรรณยุกต์จะผันตามข้อใด ก. ผันตามรูปวรรณยุกต์ ข. ผันตามเสียงวรรณยุกต์ ค. ผันตามเสียงพยัญชนะต้น ง. ผันตามรูปและเสียงของวรรณยุกต์	+1	+1	0	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
63. ข้อใดเป็นประโยค 3 ส่วน ก. แมวร้องเหมียว ข. วัวแก่กินหญ้าอ่อน ค. สมรักษ์เป็นหัวหน้า ง. สมคิดวิ่งเร็วกว่าใครๆ	+1	+1	+1	1	
64. ข้อใดคือ ลักษณะของประโยคความเดียว ก. ประโยคที่มีประธานในประโยคเพียงตัวเดียว ข. ประโยคที่มุ่งกล่าวถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงสิ่งเดียว ค. ประโยคที่มีแต่กริยาสำคัญเป็นตัวแสดงเท่านั้น ไม่มี ส่วนขยาย ง. ประโยคที่มีทั้งกริยาและตัวขยายกรรมและตัวขยาย โดยละประธานไว้ได้	+1	+1	+1	1	
65. ข้อใดคือองค์ประกอบสำคัญของประโยค ก. ประธาน และส่วนขยาย ข. กริยาและส่วนขยาย ค. ประธานและกริยา ง. กริยาและกรรม	+1	0	+1	0.67	
66. ภาคประธานของประโยค จะประกอบด้วยอะไร ก. กริยาและส่วนขยาย ข. กรรมและส่วนขยาย ค. ประธานและส่วนขยาย ง. กริยาและกรรมที่มีส่วนขยาย	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
67. การที่ประโยชน์จะมีกรรมมารับข้างท้ายขึ้นอยู่กับ ข้อใด ก. ประชาน ข. กริยา ค. ส่วนขยาย ง. ข้อความโดยรวม	+1	+1	+1	1	
68. ข้อใดเป็นประโยชน์ที่เน้นประชาน ก. ขนมนี่ใครซื้อมา ข. ต้นไม้ใหญ่โคนโคน ค. เราสร้างบ้านที่คุ้มฝน ง. เกิดอุบัติเหตุบนทางด่วน	+1	+1	+1	1	
69. ข้อใดมีส่วนขยายครบทั้งประชาน กริยา กรรม ก. ลุงกับป้าข้างบ้านตื่นแต่เช้าทุกวัน ข. เด็กนี้ทำความผิดเล็กๆ น้อยๆ ได้ทุกวัน ค. คุณยายท่านเก็บสะสมของชำร่วยไว้มากมาย ง. พนักงานทุกคนต่างมารวมตัวกันที่หน้าห้องผู้จัดการ	+1	+1	+1	1	
70. ข้อใดมีส่วนขยายกริยาต่างจากข้ออื่น ก. ฉันรอเขามาครึ่งชั่วโมงแล้ว ข. เขาวิ่งเพราะเมื่อคืนนอนน้อย ค. ขายซื้อเสื้อมาจากตลาดนัด ง. พ่อช้อนกัญญาแจไว้ในกระถางต้นไม้	0	+1	+1	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
76. ข้อใดให้ความหมายของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง ก. น้ำหอม : พระสุคนธ์ ข. น้ำชา : พระสุธารสชา ค. น้ำลาย : พระปุปโป ง. น้ำดื่ม : พระสุธารส	+1	+1	+1	1	
77. คำราชาศัพท์คำใดมิได้ใช้คำลักษณะนามว่า “องค์” ก. พระศรี ข. พระที่นั่ง ค. พระหทัย ง. พระทนต์	+1	+1	+1	1	
78. คำราชาศัพท์คำใดใช้คำว่า “ทรง” ได้ เพราะนิยมใช้กันมาแต่เดิม ก. ทรงประสูติ ข. ทรงเสด็จ ค. ทรงผนวช ง. ทรงบรรทม	+1	+1	+1	1	
79. ข้อใดไม่ถูกต้อง ก. นิมนต์-เชิญ ข. นมัสการ-ไหว้ ค. ประเคน-มอบให้ ง. อาราธนา-ขอให้กระทำ	+1	+1	+1	1	
80. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทักทาย ประชาชนที่มาเฝ้าฯ รับเสด็จ คำที่พิมพ์ตัวหนาควรใช้คำราชาศัพท์ในข้อใด ก. มีพระราชดำรัส ข. ทรงพระราชดำริ ค. มีพระราชกระแส ง. มีพระราชปฏิสันถาร	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
81. ข้อใดเป็นประโยชน์ของร้อง ก. โปรดที่สุขขมหม่อมวังจ๊ะ ข. โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมขอเดชะ ค. โปรดเกล้าฯ ให้นักเรียนทุนเข้าเฝ้าฯ ง. โปรดเอื้อเพื่อแก่เด็ก สตรี และคนชรา	+1	+1	+1	1	
82. “อ่านอนหลับทับสิทธิ์” เป็นประโยชน์ชนิดใด ก. ประโยคคำสั่ง ข. ประโยคบอกเล่า ค. ประโยคปฏิเสธ ง. ประโยคขอร้อง	+1	+1	+1	1	
83. คำในข้อใดมักแสดงให้รู้ว่าเป็นประโยคแสดงความต้องการ ก. ใคร อะไร ไหน ข. มิใช่ ไม่ได้ มิได้ ค. กรุณา จง โปรด ง. อยาก ละนะ ประรณนา	+1	+1	+1	1	
84. ประโยคในข้อใดมีความคล้องตามกัน ก. นื่องๆ ไปกันเถอะ ข. ฉันกับเพื่อนจะทำงานต่อ ค. เธอไปได้แต่อย่ากลับดึก ง. เขาจะกลับมาวันนี้หรือพรุ่งนี้	0	+1	+1	0.67	
85. ประโยคในข้อใดมีใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ก. คุณจะเอาสีขาวหรือสีครีม ข. ฉันให้คุณเป็นคนเลือกเอง ค. ผมเลือกแล้วแต่คุณไม่ชอบ ง. คุณเลือกไม่ถูกใจฉันจึงไม่ชอบ	+1	+1	+1	1	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
86. ประโยคในข้อใดไม่ใช่ใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ก. เขาไม่ฟังฉันจึงหยุดพูด ข. เพราะกินเผ็ดจึงแสบท้อง ค. นันทอบน้ำแล้วจึงเข้านอน ง. คุณทำผิดดังนั้นต้องได้รับโทษ	+1	+1	+1	1	
87. “ฉันอยากให้เธอเล่นิทานให้ฟัง” เป็นประโยคชนิดใด ก. ประโยคคำถาม ข. ประโยคปฏิเสธ ค. ประโยคคำสั่ง ง. ประโยคแสดงความต้องการ	+1	+1	+1	1	
88. “ใครก็ได้ช่วยผมด้วย” เป็นประโยคชนิดใด ก. ประโยคบอกเล่า ข. ประโยคขอร้อง ค. ประโยคคำถาม ง. ประโยคปฏิเสธ	+1	+1	+1	1	
89. ข้อใดไม่ใช่ประโยค ก. แสนเปลิดเปลินใจ ข. ม้าวิ่ง ค. นกบิน ง. แจกันแตก	+1	+1	+1	1	
90. ข้อใดเป็นประโยคชนิดเดียวกับประโยค ห้ามเล่นน้ำในสระ ก. กรุณาอดรอนเท้า ข. เขาจะทำอะไร ค. อย่าป็นต้นไม้ ง. ว่านอยากร้องเพลง	+1	+1	0	0.67	

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เรียนชาย 1	ผู้เรียนชาย 2	ผู้เรียนชาย 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
97. ข้อใดมีคำที่มาจากภาษาอังกฤษมากที่สุด ก. หน้าเฟลตมีร้านกาแฟ ข. ปัดทอมนี่เราจะไปเที่ยวฟาร์มแกะ ค. ครูเขียนกราฟด้วยชอล์ก ง. โก๊ซสอนว่าฟุตบอลต้องเล่นเป็นทีม	+1	+1	+1	1	
98. ข้อใดไม่มีคำที่มาจากภาษาชวา-มลายู ก. ถิ่นชอบซ่าหริ่ม ข. แม่ชอบสาकुเปียก ค. น้องชอบครองแครง ง. พ่อชอบข้าวเหนียวทุเรียน	+1	+1	+1	1	
99. ข้อใดเป็นคำที่เกิดจากคำไทย+จีน ก. รถเก๋ง ข. น้ำก๊อ๊ก ค. นายห้าง ง. ลูกกัญแจ	+1	+1	+1	1	
100. ข้อใดเป็นคำที่เกิดจากคำไทย+อังกฤษ ก. ท่อเป๊็บ ข. ต้มคูน ค. รถแท็กซี่ ง. อีจูปล๊อ๊ก	+1	+1	+1	1	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.92	0.94	0.94	0.93	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.93 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ตารางที่ ง.5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีชี้วัดค่าความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการ	ระดับความสอดคล้อง				
	ผู้เชี่ยวชาญ 1	ผู้เชี่ยวชาญ 2	ผู้เชี่ยวชาญ 3	ค่าความสอดคล้อง	หมายเหตุ
1. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	+1	+1	+1	1	
2. ชุดกิจกรรมมีความสวยงามน่าสนใจ	+1	0	+1	0.67	
3. ชุดกิจกรรมมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน	+1	+1	+1	1	
4. ขนาดตัวอักษรภาพชัดเจน	0	+1	+1	0.67	
5. รูปแบบของชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน	+1	+1	+1	1	
6. นักเรียนมีส่วนร่วมกันคิดว่า ออกแบบ วางแผน ปฏิบัติ และสรุปรงานด้วยตนเอง	+1	+1	0	0.67	
7. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ ชุดกิจกรรม	+1	0	+1	0.67	
8. ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น และสนุกสนาน	0	+1	+1	0.67	
9. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน	+1	+1	+1	1	
10. ชุดกิจกรรมทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	+1	0	+1	0.67	
ค่าเฉลี่ยรวม	0.8	0.7	0.9	0.80	

ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) เพื่อสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่ากับ 0.80 ไม่มีข้อคำถามที่มีความสอดคล้องของความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของคำถามและรูปแบบภาษา ที่มีค่าต่ำกว่า 0.5

ภาคผนวก จ

แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

**แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา)**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกำหนดค่าระดับความคิดเห็นเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดแสดงความคิดเห็น โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร						
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก						
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง						
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย						
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้						

รายการประเมิน	ระดับความ					ข้อเสนอแนะ
	คิดเห็น					
	5	4	3	2	1	
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ						
2.1 คู่มือครู						
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม 2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย 3. ใ้ความรู้และใ้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4. สามารถใ้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ 5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา 6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม						
2.2 คู่มือสำหรับนักเรียน						
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย 2. การจัดวางเนื้อหาเหมาะสม 3. ใ้ความรู้และใ้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา 5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม						
2.3 สื่อประกอบ						
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอต่อการใช้งาน						

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
2. ใ้บความรู้และวิธีทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย 3. ใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนการสอน						
3. ด้านการนำเสนอ						
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย 2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน 5. ใ้บความรู้/ใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน						
4. ด้านการประเมินผล						
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน						
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม						
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ						
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน 2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา 3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน						

รายการประเมิน	ระดับความ คิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
	5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน					
1. ชุมติกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม						
2. ชุมติกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพสื่อของชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ)

คำชี้แจง

แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด
ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยกำหนดค่าระดับ
ความคิดเห็นเป็นมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โปรดแสดงความคิดเห็นโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านเนื้อหา						
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร						
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม						
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก						
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง						
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย						
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้						
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ						
2.1 คู่มือครู						
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม 4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม 5. ขนาดของกลุ่มมือครูมีความเหมาะสม						
2.2 คู่มือนักเรียน						
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน 2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม 3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม 4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม 5. ขนาดของกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสม						
2.3 สื่อประกอบ						
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ 2. ความชัดเจนของตัวอักษร 3. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว						
3. ด้านการนำเสนอ						
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย 2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย 4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน 5. ใบบทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา						

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	
4. ด้านการประเมินผล						
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน						
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์						
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม						
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ						
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน						
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา						
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน						
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน						
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม						
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ตารางที่ ๑.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ด้านเนื้อหา)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.33	0.58	มาก
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	4.67	0.58	มากที่สุด
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ			
2.1 คู่มือครู			
1. มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.67	0.58	มากที่สุด
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ใ้บทความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สามารถใช้คู่มือครูประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ	4.67	0.58	มากที่สุด
5. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ ๓.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ด้านเนื้อหา) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2.2 คู่มือสำหรับนักเรียน			
1. กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย	4.33	0.58	มาก
2. การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใบบทความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ขนาดของคู่มือมีความเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
2.3 สื่อประกอบ			
1. จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมี เพียงพอต่อการใช้งาน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ใบบทความรู้และวิดีโอทัศน์ในชุดการเรียนรู้สามารถอธิบาย เนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนการสอน	4.33	0.58	มาก
3. ด้านการนำเสนอ			
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลำดับการใช้งานของคู่มือครูมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลำดับของการใช้งานของคู่มือสำหรับนักเรียนมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ จ.1 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด
 ชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 (ด้านเนื้อหา) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. ใบบทความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับ เนื้อหาการ เรียนการสอน	4.67	0.58	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน			
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน			
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถ เรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถ เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
รวม	4.80	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ จ.1 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพของสื่อด้านเนื้อหาชุด
 กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น
 ประถมศึกษาปีที่ 6 มีความคิดเห็นรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 4.80 โดยมีความคิดเห็นใน
 ด้านเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร, เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม, เนื้อหาใช้ภาษา
 และข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย, เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้, แบบวัด
 ทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา, ขนาดของกลุ่มมีความเหมาะสม, การจัด
 วางเนื้อหามีความเหมาะสมใบบทความรู้และ ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้,
 แบบวัดทักษะก่อนเรียนและหลังเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหา, ใบบทความรู้และวิธีทัศน์ในชุดการ

เรียนรู้สามารถอธิบายเนื้อหาให้เข้าใจได้ง่าย, คำชี้แจงเข้าใจง่าย, ลำดับการใช้งานของกลุ่มเครื่องมือมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย, ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย, แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน, ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม, ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา, และข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน อยู่ในระดับสูงที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 รองลงมาด้านเนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง, มาตรฐาน/ตัวชี้วัดครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม, กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย, ใบความรู้และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์, การเรียนรู้สามารถใช้คู่มือประกอบการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ, จำนวนของสื่อประกอบในการสอนมีเพียงพอต่อการใช้งาน, ใบความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนการสอน, แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์, ข้อคำถามมีความชัดเจน, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียนด้วยค่าเฉลี่ย 4.67 ต่ำที่สุดในด้านลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก, กิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย, ขนาดของกลุ่มมีความเหมาะสม และใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับการเรียนการสอน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.33 และไม่พบข้อที่ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ ๑.2 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ด้านสื่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1.ด้านเนื้อหา			
1. เนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร	5.00	0.00	มากที่สุด
2. เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก	4.67	0.58	มากที่สุด
4. เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง	4.67	0.58	มากที่สุด
5. เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
6. เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ ๓.๒ รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิด
ชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ด้านสื่อ) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
2. ด้านเทคนิคการออกแบบและสื่อประกอบ			
2.1 คู่มือครู			
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 คู่มือนักเรียน			
1. รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
3. การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
4. การจัดวางเนื้อหาที่มีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ขนาดของคู่มือนักเรียนมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 สื่อประกอบ			
1. ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความชัดเจนของตัวอักษร	4.67	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ ๓.2 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิคมชุนชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ด้านสื่อ) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3. คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ด้านการนำเสนอ			
1. คำชี้แจงเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ลำดับการใช้งานของกลุ่มมือครูมีความชัดเจนและ เข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ลำดับของการใช้งานของกลุ่มมือสำหรับนักเรียนมีความชัดเจน และเข้าใจง่าย	4.67	0.58	มากที่สุด
4. แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ใ้บความรู้/ใ้บกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4. ด้านการประเมินผล			
4.1 แบบทดสอบก่อนเรียน/หลังเรียน			
1. แบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 แบบประเมินความพึงพอใจ			
1. ข้อคำถามมีความชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
2. ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ ๓.2 รายงานสรุปผลตามความคิดของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
(ด้านสื่อ) (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
5. ด้านพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน			
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.82	0.29	มากที่สุด

จากตารางที่ ๓.2 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคุณภาพสื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้านสื่อ มีความเห็นรวมอยู่ในระดับมากที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.82 โดยมีความคิดเห็นในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร, เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม, เนื้อหาสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้, การจัดวางเนื้อหามีความเหมาะสม, ความสวยงามของรูปภาพที่ใช้ประกอบ, คุณภาพของภาพเคลื่อนไหว, คำชี้แจงเข้าใจง่าย, ใบความรู้/ใบกิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาแบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์, ความยากง่ายของแบบทดสอบเหมาะสม, ข้อคำถามสอดคล้องกับเนื้อหา, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม, และชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับนักเรียน อยู่ในระดับสูงที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 5.00 ต่ำที่สุดในด้านลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก, เนื้อหาถูกต้องและเที่ยงตรง, เนื้อหาใช้ภาษาและข้อความชัดเจน และเข้าใจง่าย, รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน, รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม, การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมีความเหมาะสม, ขนาดของคู่มือครูมีความเหมาะสม, รูปภาพประกอบสื่อความหมายชัดเจน, รูปแบบตัวอักษรที่ใช้มีความเหมาะสม, การจัดวางตัวอักษรในแต่ละตำแหน่งมี

ความเหมาะสม,ขนาดของกลุ่มนักเรียนมีความเหมาะสม, ความชัดเจนของตัวอักษร, ลำดับการใช้งานของกลุ่มครูมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย, ลำดับของการใช้งานของกลุ่มสำหรับนักเรียนมีความชัดเจนและเข้าใจง่าย, แผนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนที่ชัดเจน, ข้อคำถามมีความชัดเจน และข้อคำถามเข้าใจง่ายเหมาะกับวัยของนักเรียนด้วยค่าเฉลี่ย 4.67 และไม่พบข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นน้อยที่สุด

ภาคผนวก ข

ผลวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (E₁/E₂)

ตารางที่ ข.1 แบบบันทึกคะแนนรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	คะแนน ก่อนเรียน 100	คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน										รวม 100	คะแนน หลังเรียน 100
		1 10	2 10	3 10	4 10	5 10	6 10	7 10	8 10	9 10	10 10		
1	45	7	8	8	7	8	8	8	8	8	8	78	83
2	34	7	7	7	8	9	8	9	8	8	9	80	85
3	39	7	8	8	7	7	7	8	7	8	8	75	88
4	38	8	8	8	8	8	8	8	9	8	8	81	87
5	40	7	8	9	7	9	9	8	9	9	10	85	82
6	34	9	7	7	7	8	8	8	8	8	9	79	88
7	36	9	8	8	8	8	8	8	9	8	8	82	78
8	42	8	7	8	9	9	9	8	9	8	9	84	82
9	44	7	8	9	8	9	9	8	8	9	9	84	85
10	45	8	8	9	8	9	9	8	8	9	9	85	80
11	46	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	80	84
12	37	8	9	9	8	9	9	7	8	9	9	85	79
13	39	9	9	9	8	7	9	8	8	7	8	82	80
14	42	8	9	9	8	9	9	7	8	9	9	85	89
15	38	6	8	7	8	9	9	7	8	9	9	80	78
16	29	8	8	8	8	9	9	8	8	9	9	84	74
17	29	8	8	8	8	9	8	7	8	9	9	82	75
18	30	8	8	8	8	9	9	8	8	8	8	82	76
19	31	8	8	8	8	9	8	7	8	9	9	82	78
20	34	7	8	8	8	9	9	8	8	9	9	83	82

ตารางที่ ข.1 แบบบันทึกคะแนนรายบุคคลเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่
ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ต่อ)

คนที่	คะแนน	คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียน										รวม	คะแนน หลัง เรียน
	ก่อน เรียน	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
	100	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10		
21	40	6	8	7	8	8	8	7	8	9	9	78	80
22	37	8	8	8	8	9	9	8	8	9	9	84	77
23	38	8	7	9	7	7	9	8	8	9	8	80	78
24	46	8	9	9	8	9	9	9	9	9	9	88	83
25	48	9	8	9	8	9	9	9	9	8	9	87	82
26	36	8	8	8	9	8	9	8	9	9	8	84	84
27	46	8	8	8	9	8	9	8	9	9	8	84	80
28	38	8	8	8	9	8	9	8	9	9	8	84	87
29	36	7	8	9	9	8	8	9	8	9	9	84	86
30	29	8	9	8	9	8	9	8	9	8	8	84	70
\bar{X}	38.20	7.77	8.03	8.20	8.03	8.43	8.60	7.93	8.30	8.57	8.63	82.50	81.33
S.D.	5.52	0.77	0.56	0.66	0.61	0.68	0.56	0.58	0.53	0.57	0.56	2.84	4.58

ตารางที่ ข.2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (T1) (100 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (T2) (100 คะแนน)
1	45	83
2	34	85
3	39	88
4	38	87
5	40	82
6	34	88
7	36	78
8	42	82
9	44	85
10	45	80
11	46	84
12	37	79
13	39	80
14	42	89
15	38	78
16	29	74
17	29	75
18	30	76
19	31	78
20	34	82
21	40	80
22	37	77

ตารางที่ ข.2 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (ต่อ)

ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (T1) (100 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (T2) (100 คะแนน)
23	38	78
24	46	83
25	48	82
26	36	84
27	46	80
28	38	87
29	36	86
30	29	70
ค่าเฉลี่ยรวม	38.20	81.33

ตารางที่ ข.3 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนหลังเรียน

(n=30)

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียน (E ₁)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (E ₂)	ร้อยละ
	(100 คะแนน)		(100 คะแนน)	
1	78	78	43	86
2	80	80	40	80
3	75	75	42	84
4	81	81	40	80
5	85	85	42	84
6	79	79	38	76
7	82	82	40	80
8	84	84	39	78
9	84	84	40	80
10	85	85	39	78
11	80	80	40	80
12	85	85	39	78
13	82	82	38	76
14	85	85	40	80
15	80	80	39	78
16	84	84	42	84
17	82	82	40	80
18	82	82	38	76
19	82	82	40	80
20	83	83	40	80
21	78	78	39	78
22	84	84	44	88

ตารางที่ ข.3 ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คะแนนระหว่างเรียน และคะแนนหลังเรียน (ต่อ)

(n=30)

ลำดับที่	คะแนนระหว่างเรียน (E_1) (100 คะแนน)	ร้อยละ	คะแนนหลังเรียน (E_2) (100 คะแนน)	ร้อยละ
23	80	80	39	78
24	88	88	41	82
25	87	87	41	82
26	84	84	44	88
27	84	84	45	90
28	84	84	40	80
29	84	84	45	90
30	84	84	43	86
ค่าเฉลี่ยรวม	82.50	82.50	81.33	81.33

จากตารางที่ ข.3 แสดงการหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนรู้ผ่านชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยพบว่าค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.50/81.33 ซึ่งถือว่าสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้นั้นก็คือ 80/80

ภาคผนวก ซ

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

**แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง

ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างความคิดเห็นของนักเรียน โดยกำหนดระดับความพึงพอใจเป็นดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน					
2. ชุดกิจกรรมมีความสวยงามน่าสนใจ					
3. ชุดกิจกรรมมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน					
4. ขนาดตัวอักษรภาพชัดเจน					
5. รูปแบบของชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง อย่างเป็นขั้นตอน					
6. นักเรียนมีส่วนร่วมค้นคว้า ออกแบบ วางแผน ปฏิบัติ และสรุปรงาน ด้วยตนเอง					
7. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ ชุดกิจกรรม					
8. ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นและสนุกสนาน					
9. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน					
10. ชุดกิจกรรมทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ประเมิน

(.....)

วันที่...../...../.....

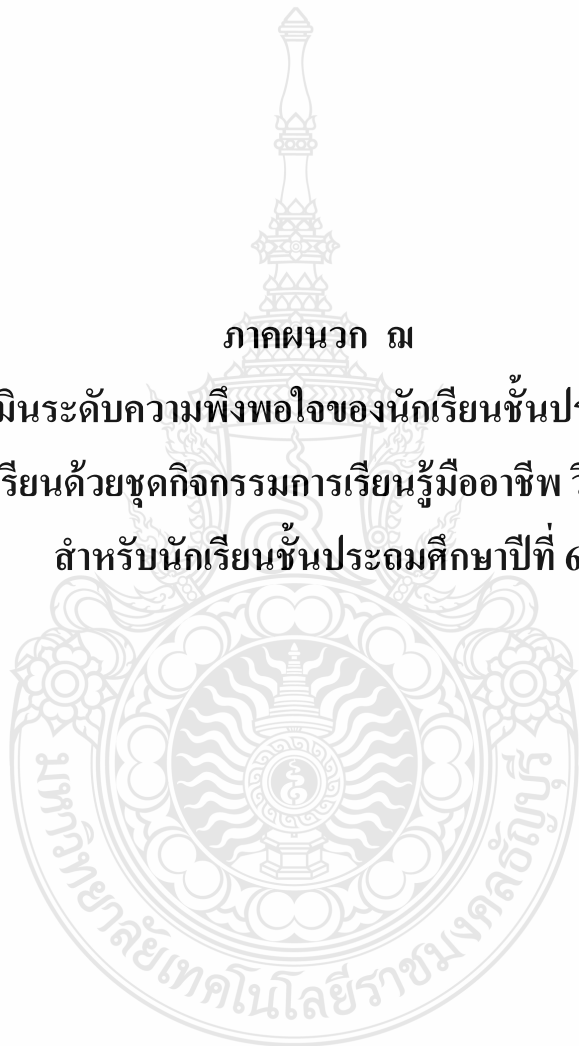

ภาคผนวก ฅ

ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

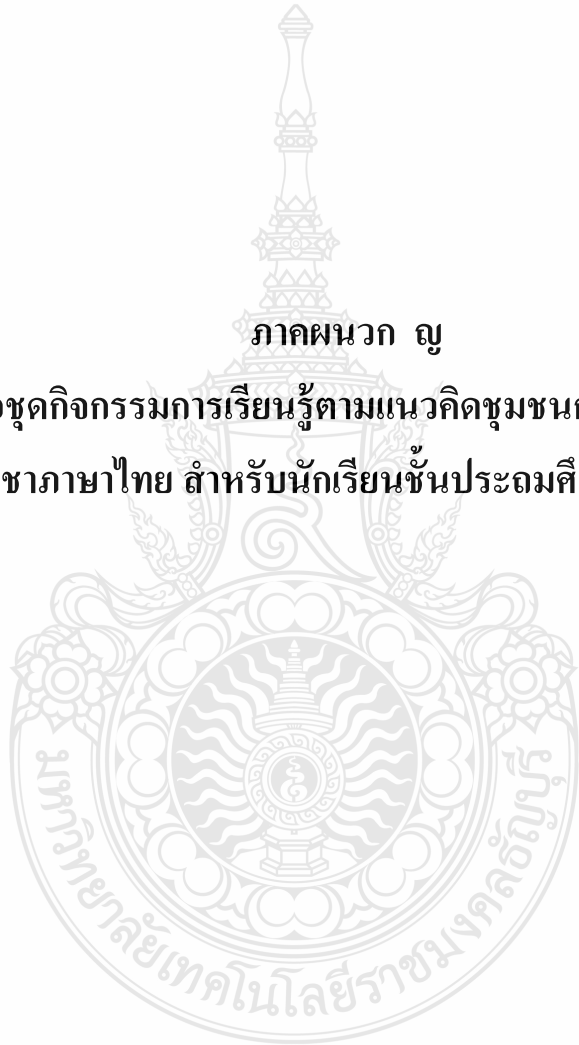
ตารางที่ ฅ.1 ผลการประเมินระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีอาชีพวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน	4.73	0.45	มากที่สุด
2. ชุดกิจกรรมมีความสวยงามน่าสนใจ	4.80	0.41	มากที่สุด
3. ชุดกิจกรรมมีคำสั่งและคำอธิบายชัดเจน	4.73	0.45	มากที่สุด
4. ขนาดตัวอักษรภาพชัดเจน	4.80	0.41	มากที่สุด
5. รูปแบบของชุดกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน	4.73	0.45	มากที่สุด
6. นักเรียนมีส่วนร่วมกันคว่ำ ออกแบบ วางแผน ปฏิบัติ และสรุปรงานด้วยตนเอง	4.83	0.38	มากที่สุด
7. อุปกรณ์มีเพียงพอในการใช้ชุดกิจกรรม	4.80	0.41	มากที่สุด
8. ชุดกิจกรรมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจกระตือรือร้น และสนุกสนาน	4.83	0.38	มากที่สุด
9. ชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน	4.97	0.18	มากที่สุด
10. ชุดกิจกรรมทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตรประจำวันได้	4.73	0.45	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.80	0.08	มากที่สุด

จากตารางที่ ฅ.1 แสดงความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังจากเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีอาชีพ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนทั้งหมด 30 คนในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ 4.80 โดยมีความพึงพอใจด้านชุดกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน สูงที่สุดด้วยค่าเฉลี่ย 4.97 และไม่พบข้อที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ภาคผนวก ญ

ตัวอย่างสื่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ
วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ
วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวอย่างคู่มือนักเรียน

ใบความรู้, ใบกิจกรรม, แบบประเมินความพึงพอใจ, แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

ใบความรู้ (1)
[ชื่อเรื่อง]

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ...

2. ...

3. ...

4. ...

5. ...

6. ...

7. ...

8. ...

9. ...

10. ...

ใบกิจกรรม (1)
[ชื่อเรื่อง]

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ...

2. ...

3. ...

4. ...

5. ...

6. ...

7. ...

8. ...

9. ...

10. ...

แบบประเมินความพึงพอใจ

ข้อ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เนื้อหาสาระของบทเรียนมีความน่าสนใจ					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนชัดเจน					
3. เนื้อหาสาระของบทเรียนมีความเหมาะสม					
4. รูปแบบของบทเรียนมีความน่าสนใจ					
5. ภาพประกอบของบทเรียนมีความเหมาะสม					
6. ภาพประกอบของบทเรียนมีความน่าสนใจ					
7. ภาพประกอบของบทเรียนมีความเหมาะสม					
8. ภาพประกอบของบทเรียนมีความน่าสนใจ					
9. ภาพประกอบของบทเรียนมีความเหมาะสม					
10. ภาพประกอบของบทเรียนมีความน่าสนใจ					

แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

1. ...

2. ...

3. ...

4. ...

5. ...

6. ...

7. ...

8. ...

9. ...

10. ...

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – นามสกุล

นางจิรัชญา สายจิ้น

วัน เดือน ปีเกิด

1 มกราคม 2523

ที่อยู่

บ้านเลขที่ 9/931 หมู่ 14 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี 10120

การศึกษา

ปริญญาตรี ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา พัฒนาการเด็กและ
ครอบครัว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2554

ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและ
สื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

พ.ศ. 2561

โทรศัพท์

064-7532-999

อีเมล

nooya0101@gmail.com

